

ADÓTANÁCSADÓ

Általános adózási tájékoztató
kis- és középvállalkozások részére

2019

MAGYAR
KERESKEDELMI
ÉS IPARKAMARA

Üzleti7
TEMATIKUS KÜLÖNSZÁM

Szerzők:

Keztyűs Mónika, a PricewaterhouseCoopers Magyarország Kft. munkatársa (1., 3-5., 7-9. fejezet)

Topánka Zsolt, a PricewaterhouseCoopers Magyarország Kft. munkatársa (2. fejezet)

Palkovits Barbara, a PricewaterhouseCoopers Magyarország Kft. munkatársa (6. fejezet)

Az MKIK kiadványa

Üzleti7 tematikus különszám

Kiadó:

MKIK Szolgáltató Nonprofit Kft.
1054 Bp., Szabadság tér 7.
www.mkik.hu

Felelős kiadó:

Sipos Ágnes
ügyvezető igazgató

Nyomdai kivitelezés:

Perjési Grafikai Stúdió kft.
www.perjesi.hu

ISSN: 1416-5023

1. SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ A KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK VONATKOZÁSÁBAN

A kiadvány első fejezetében az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő adókötelezettségeket foglaljuk össze az Szja tv-ben meghatározott rendelkezések alapján. A törvény lehetőséget ad arra, hogy az egyéni vállalkozók - e tevékenységükhöz kapcsolódó - adókötelezettségük megállapítására kétféle adózási mód közül válasszanak: vagy a bevételek és a költségek különbözete alapján megállapított *vállalkozói jövedelem szerinti adózást*, vagy pedig az *átalányadózást*.

Mindkét esetben *adóalapnak a vállalkozói tevékenységből származó jövedelem* tekinthető. Az említett két adómegállapítási mód abban különbözik egymástól, hogy míg az első esetben a ténylegesen felmerült, számlával igazolt költségek számolhatók el a bevétellel szemben, addig átalányadózás esetén legfeljebb az Szja tv-ben meghatározott mértékű költségátalány érvényesíthető, tételes költségelszámolásra tehát ez esetben nincs lehetőség.

Az egyéni vállalkozó *több jogcímen köteles adót fizetni* a vállalkozói tevékenységére tekintettel. A vállalkozó a *vállalkozói adóalapja* után *vállalkozói személyi jövedelemadót*, a személyes munkavégzése címén *elszámolt vállalkozói kivét* után *összevont adóalapra megállapított adót*, és a *vállalkozói osztalékalapja* után az *osztalékjövedelemre* vonatkozó szabályok szerint megállapított adót fizet.

1.1. Az egyéni vállalkozó

Az Szja tv. az alábbiak szerint határozza meg, hogy ki tekinthető egyéni vállalkozónak:

- az egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély (csak a nyilvántartásban szereplő tevékenységére tekintettel, *DE nem minősül egyéni vállalkozónak*, aki az ingatlan-bérbeadási vagy egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózással kapcsolatos rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott adózási mód alapjául szolgáló bevételei tekintetében),
- a közjegyző (kivéve, ha a tevékenységet közjegyzői iroda tagjaként végzi),
- az önálló bírósági végrehajtó (kivéve, ha a tevékenységet végrehajtói iroda tagjaként végzi),
- az egyéni szabadalmi ügyvivő,
- az ügyvéd (kivéve, ha tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként végzi),
- a magán-állatorvos.

Fontos kiemelni, hogy a felsorolásban említett magánszemélyek *kizárólag a fent meghatározott tevékenységeik vonatkozásában minősülhetnek egyéni vállalkozónak*. A kata adózóra, valamint az evás egyéni vállalkozókra speciális szabályok alkalmazandók, amelyekkel a kiadvány későbbi részeiben foglalkozunk.

1.2. A vállalkozói jövedelemadó

Az *egyéni vállalkozó jövedelmét* (adóalapját) *kétféle módon határozhatja meg*: vagy tételes költségelszámolással (vállalkozói jövedelem szerinti szabályok alapján) vagy átalányadózással. A *vállalkozói jövedelem szerinti jövedelemadózást* alkalmazó egyéni vállalkozó *vállalkozói jövedelmét a költségekkel csökkentett bevételekből* ($\text{jövedelem} = \text{bevétel} - \text{költség}$) határozza meg. Fontos kiemelni azonban, hogy a vállalkozói bevételből *csak az Szja tv. szerinti elismert és igazolt költségek vonhatók le*, valamint a költségek *kizárólag a bevétel erejéig érvényesíthetők*.

1.3. A vállalkozói bevétel

Az egyéni vállalkozói adókötelezettségek megállapításához első lépésként meg kell határozni, hogy mi minősül egyéni vállalkozói bevételnek. A vállalkozói tevékenységek sokszínűsége miatt az Szja tv. a legjellemzőbb bevételeket említi. Általánosságban elmondható, hogy *vállalkozói bevételnek* minősül minden *olyan vagyoni érték*, amelyre az egyéni vállalkozó *vállalkozói tevékenysége ellenértékéért* tesz szert az adóévben, akkor is, ha az korábbi vagy későbbi adóévekre vonatkozik. Más szóval vállalkozói bevétel minden *olyan ellenérték, mellyel kapcsolatban az egyéni vállalkozó költséget*

számol el, vagy amely megszerzésével összefüggésben korábban költségelszámolás történt. Fontos kiemelni, hogy az alábbi felsorolásban található legjellemzőbb bevételtípusok csak akkor vehetők figyelembe a jövedelem meghatározása során, ha azokhoz az egyéni vállalkozó *vállalkozói tevékenysége során, vagy azzal összefüggésben* jut hozzá. A leggyakrabban előforduló egyéni vállalkozói bevételeket az Szja tv. 10. számú melléklete foglalja össze az alábbiak szerint:

- az értékesített áru, szolgáltatás, termék *ellenértékeként* vagy ezek *előlegeként* kapott összeg, vagyoni érték (2017-től ide nem értve a tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítésekor kapott előleget),
- a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak, anyag, félkész termékek értékesítésének ellenértéke vagy a szokásos piaci érték (ha ez a magasabb), ha annak előállítási, beszerzési költségét a vállalkozó bármelyik évben költségként elszámolta, vagy értékcsökkenési leírást számolt el,
- a tevékenységgel összefüggésben kapott kamat, kötbér, késedelmi kamat, a bírság, a büntetés címén kapott összeg, valamint ezek visszatérítése,
- felvett támogatás (ha a támogatás cél szerinti felhasználásával kapcsolatos kiadásait a költségei között számolta),
- az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat az egyéni vállalkozó saját célra felhasználta vagy ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedte, ha ezekkel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azzal, hogy nem bevétel, ha a kiadásokkal az összes költséget arányosan csökkenti, vagy a terméket adófizetési kötelezettség mellett nyújtja a magánszemélynek, vagy közadakozás címén nyújtja,
- a 200 000 forint feletti egyedi beszerzési értékű tárgyi eszköz korábban egy összegben költségként elszámolt beszerzési értékének a törvényben meghatározott hányada (amelyet az átadás időpontjától függően kell meghatározni), kivéve, ha az átadás adókötelezettség mellett történik,
- a káreseménnyel kapcsolatosan kapott kártérítés, kártalanítás,
- a biztosításból kapott érték, ha a biztosítási díjat költségként számolta el,
- a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett többletjövedelem,
- vállalkozói tevékenység keretében ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó ellenérték – különösen az eladási ár, a cserébe kapott dolog szokásos piaci értéke.

Bevételnek minősül a támogatás is, azonban ezzel kapcsolatosan fontos hangsúlyozni, hogy 2019-től a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás alatt olyan támogatásokat kell érteni, amelyek jogszabályon vagy nemzetközi szerződésen alapulnak, és amelyeket a magánszemély kizárólag a ténylegesen felmerült, igazolt kiadásainak a folyósítóval történő elszámolási kötelezettsége mellett, vagy a tevékenység megvalósulásának ellenőrzését követően kap.

Abban az esetben, ha egy egyéni vállalkozó egyidejűleg többféle vállalkozási tevékenységet végez, akkor a vállalkozói tevékenységből származó valamennyi bevétele összeszámolandó, és az ezekkel kapcsolatosan felmerült költségeket is együttesen kell figyelembe venni.

1.3.1 A vállalkozói bevételt módosító tételek

Az Szja tv. rendelkezik mind a vállalkozói bevételt csökkentő, mind pedig a növelő tételekről. Fontos kiemelni, hogy a bevételt csökkentő tételek összege nem haladhatja meg a bevételek összegét.

A vállalkozói bevételt csökkentő tételek a következők:

- A legalább 50 százalékan megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása: személyenként havonta az ilyen alkalmazottaknak kifizetett bér, de legfeljebb a minimálbér összege.
- Szakképző iskola tanulójaival kötött tanulószerveződés alapján folytatott gyakorlati képzés: havonta a minimálbér 24 százaléka, illetve a szakképző iskolával kötött megállapodás alapján folytatott gyakorlati képzés: havonta a minimálbér 12 százaléka.
- A szakmunkástanuló továbbfoglalkoztatása, korábban munkanélküli személy foglalkoztatása, a szabadságvesztésből szabaduló a szabadulást követő 6 hónapon belül foglalkoztatása, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személy foglalkoztatása: legfeljebb 12 hónapon át befizetett szociális hozzájárulási adó összege.

- Saját tevékenységi körben végzett *alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés*: az adóévben elszámolt költség, vagy ha a kiadás beruházásként valósult meg, az értékcsökkenés címén elszámolt összeg (feltéve, hogy e kiadások forrása nem támogatás és nem közvetlenül vagy közvetve társasági adóalanytól, egyéni vállalkozótól vásárolt K+F szolgáltatás ellenértéke volt).
- A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó esetén legfeljebb a *kisvállalkozói kedvezmény összege*, azzal, hogy a kedvezmény a törvényben meghatározottak szerint támogatásnak minősül. A *kisvállalkozói kedvezmény* azon egyéni vállalkozások esetén érvényesíthető, amelyek 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztatnak. Összege nem lehet több, mint a vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget meghaladó része. A kedvezmény a korábban még használatba nem vett, a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló kizárólag üzemi célú *tárgyi eszközök, nem anyagi javak együttes beruházási költsége*, továbbá a vállalkozást közvetlenül szolgáló ingatlan felújítási költsége (ha volt az adóévben). A vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló tárgyi eszköznek minősül a személygépkocsi is, ha a vállalkozó a kedvezmény érvényesítése utáni 4 évben a személygépkocsi után cégautóadót fizet, vagy ha személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységéhez (és csak ahhoz) használja fel. Üzemkörön kívüli ingatlannak számít az, amelyik nincs a vállalkozói tevékenységgel közvetlen összefüggésben (pl.: az üzemen belüli lakóépület vagy jóléti intézmény).
- A *fejlesztési tartalék összege*, legfeljebb a *bevételek költségeket meghaladó részének 50 százaléka, de maximum 500 millió forint* (az adóbevallásban tájékoztató adatként kell szerepeltetni). (A fejlesztési tartalékot a lekötést követő három adóévben akkor lehet a nyilvántartásból kivezetni, ha kizárólag üzemi célt szolgáló eszköz megszerzésére vagy előállítására fordítja, kivéve, ha a kivezetett rész után megállapítja a jövedelemadó terheket. Ha a határidőn belül nem valósul meg a feloldás, akkor az adókat késedelmi pótlékkal növelten kell megfizetni. A fejlesztési tartalékról és annak változásáról nyilvántartást kell vezetni, amelyből megállapítható a kivezetett összeg, az alapul szolgáló kiadás teljesítésének időpontja és összege, illetve a felmerülő fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.)
- *Létszámbővítéshez kapcsolódó csökkentő tétel*, – azaz a foglalkoztatási kedvezmény - amennyiben az adóév első napján vagy a tevékenység kezdetekor 5 főnél kevesebbet foglalkoztat az egyéni vállalkozó, akkor a létszámnövekményre tekintettel csökkentő tételt érvényesíthet, amely az átlagos foglalkoztatotti létszám emelkedésének és az év elején érvényes havi minimálbérnek az évesített szorzata.

A vállalkozói bevételt növelő tételek az alábbiak:

- Az *átlagos állományi létszám csökkenése*: a csökkenés és a minimálbér évesített összegének szorzataként kiszámított összeg 1,2-szerese, de legfeljebb az összes korábban (a foglalkoztatottak csökkenését megelőző három évben) igénybe vett foglalkoztatási kedvezmény 1,2-szerese.
- *Egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetése*: az összeg, amelyet korábban még nem kellett bevételként figyelembe venni, azzal, hogy az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő igazoltan felmerült kiadás a megszűnés adóévében elszámolható vállalkozói költségnek minősül, amelyet a magánszemély a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában vehet figyelembe.
- Az *adóalapot nem érintő bevételként nyilvántartott készletérték*: ha átalányadózást, evát vagy katát választott korábban, és visszatér a vállalkozói jövedelem szerinti adózásra.
- Az *Eva tv. hatálya alá történő áttérés*: azon ellenérték, amelyről kiállított számla, egyszerűsített számla szerinti teljesítési időpont megelőzi az eva adóalanyiság első adóévet.
- A *Katv. hatálya alá történő áttérés*: azon ellenérték, amelyről kiállított bizonylat szerinti teljesítési időpont megelőzi a Katv. szerinti adóalanyiság kezdő napját.
- A vagyonrendelő egyéni vállalkozó által létrehozott *bizalmi vagyonkezelési szerződés esetén* a vagyonkezelő tulajdonába adott készletek szokásos piaci értéke.

1.4. A költségelszámolás

Az egyéni vállalkozó az Szja tv. 4. és 11. számú mellékletében foglaltaknak megfelelően számolhat el költséget vállalkozói bevételeivel szemben. Kizárólag azok a kiadások számolhatók el költségként, amelyek a vállalkozói tevékenységből származó *bevételeinek megszerzése vagy a jövedelemszerzési tevékenység folytatásának érdekében merültek fel*. Ezen túlmenően további feltétel, hogy a bevétellel szembeállított költséget az Áfa törvény szerinti *bizonylattal kell igazolni*, ha olyan terméket vagy szolgáltatást vásárol az egyéni vállalkozó, amelynek eladója bizonylat átadására kötelezett. Amennyiben viszont az eladó nem kötelezett bizonylat kibocsátására, akkor *más bizonylattal* kell alátámasztani a költségelszámolást, így például szerződéssel.

Az egyéni vállalkozók esetén alapvetően *pénzforgalmi szemlélet* érvényesül, *vagyis a kifizetés időpontja az irányadó az adókötelezettség megállapítása szempontjából*. Előfordulhat olyan eset is azonban, hogy ettől eltérő rendelkezést tartalmaz az Szja tv. és másik adóévben kerül sor az adott költségek érvényesítésére.

Az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő *jellemzően elforduló költségeket* az Szja tv. 11. számú melléklete az alábbiak szerint foglalja össze:

- a vállalkozói kivét és annak közterhei - önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül, vele szemben költség egyéb levonás nem érvényesíthető –,
- az anyag- és árubeszerzésre, göngyöleg *beszerzésére, szállításra fordított összeg*, adott előleg,
- kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak *beszerzési, előállítási költsége*, ha az nem haladja meg a 200 000 forintot, továbbá ezek zavartalan, folyamatos működését biztosító *javítási, karbantartási munkálatokra fizetett összeg*,
- a tárgyi eszközök és nem anyagi javak *értékcsökkenési leírása*,
- a tevékenység kezdő évében a megkezdését megelőző *három évben beszerzett és a tevékenységhez felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban el nem számolt költség*, egyéb kiadás, illetve elkezdheti a tevékenység megkezdése előtti három évben beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak *értékcsökkenési leírását* (ha a vállalkozó több tevékenységet végez, akkor eldöntheti, hogy melyikkel szemben számolja el a költségeket, ugyanis az nem osztható meg az egyes tevékenységek között)
- az alkalmazottak bére és ezek közterhei,
- az a személybiztosítási díj, amelynek biztosítottja alkalmazott vagy az alkalmazott részére fizetett önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba való befizetés és ennek közterhei,
- a köztestületi tagdíj vagy érdekképviselési szervezetnek kifizetett tagdíj,
- a kötelezően fizetendő adók és egyéb közterhek (kivéve, ha az tárgyi eszköz beszerzési árának része),
- a vállalkozási tevékenységgel kapcsolatban felvett pénzügyi hitelre fizetett kamat (kivéve, ha tárgyi eszköz beszerzési árának része),
- üzlet, műhely, gazdasági épület, iroda *bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia költsége* (ha a lakástól nem elkülöníthető, akkor a tevékenységgel arányos rész),
- a telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex, *internet díja*, valamint ezek *beszerzésének díja* (ha a lakás és a telephely nem elkülöníthető, akkor az internethasználat 50%-a és a telefon árának és beszerzési díjának 50 százaléka) – a házastárs nevére szóló számla is elfogadható,
- a munkavállalónak adómentesen adható *munkaruházat költsége*,
- az *úthasználat díja* az üzleti célú használat arányában, a megfizetett *cégautóadó*,
- magánszemélynek *nem pénzben jutott vagyoni érték és azok közterhei*,
- *hivatali üzleti utazás* esetén az utazás, szállás költsége,
- az egyéni vállalkozó által *képzésre fordított összeg* (ide nem értve az iskolarendszerű képzéssel összefüggő kiadást).

1.4.1 Az értékcsökkenési leírás

Az egyéni vállalkozó értékcsökkenési leírást a tulajdonában álló, kizárólag a vállalkozói tevékenységéhez használt tárgyi eszközeire, vagy nem anyagi javaira számolhat el. A törvény meghatározza, hogy mi tekinthető tárgyi eszköznek, e körbe sorolandó minden olyan anyagi eszköz, tenyészállat, amely tartósan, legalább egy éven túl szolgálja a vállalkozás tevékenységét. Az Szja tv. alkalmazásában azon forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jogok minősülnek nem anyagi javaknak, amelyek közvetlenül és tartósan szolgálják a vállalkozás tevékenységét.

Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó több tevékenységéhez használ bizonyos tárgyi eszközöket, választania kell, hogy mely tevékenységből származó bevételeivel szemben érvényesíti az értékcsökkenési leírást.

Az értékcsökkenési leírás alapja a beruházási költség. Amennyiben saját előállítású tárgyi eszköz tekintetében merül fel értékcsökkenési leírás érvényesítése, akkor az anyagköltség, valamint a számlával igazolt, mások által végzett munka kezelendő alapként. Fontos kiemelni, hogy az értékcsökkenés alapjának meghatározása során a számlában szereplő és levonható áfa összegét figyelmen kívül kell hagyni, a le nem vonható áfa azonban az értékcsökkenési leírás alapjába beszámít. A beszerzéshez kapcsolódó járulékos költségek (úgy mint a szállítási, alapozási, szerelési, üzembe helyezési, valamint a beszerzéssel összefüggő közvetítői kiadások, a közterhek (kivéve az áfa), hitelfelvétel díja, stb.) a beszerzési érték részét képezik. Épület, építmény esetén pedig bekerülési értéknek főszabály szerint az adásvételi szerződésben feltüntetett összeg tekinthető.

Miután megállapításra került, hogy mely vagyonelemek tekintetében kerülhet sor értékcsökkenési leírásra, meg kell határozni annak pontos mértékét. Az értékcsökkenés különböző leírási kulcsok alkalmazásával történik. Ha ugyanazon eszközre több szabály (leírási kulcs) is alkalmazható, akkor a vállalkozó döntése, hogy melyik módszert alkalmazza, fontos azonban, hogy ettől a későbbiekben nem lehet eltérni.

Értékcsökkenést az üzembe helyezés napjától a kiselejtezés vagy elidegenítés napjáig lehet elszámolni. Ahogy erre már utaltunk, az értékcsökkenési leírás kapcsán tekintettel kell lenni arra is, hogy az így meghatározott költség nem osztható meg az egyes tevékenységekből származó bevételek között. Abban az esetben, ha a tárgyi eszközök vagy nem anyagi javak megszerzésére év közben kerül sor, akkor napi arányosítással kell megállapítani az értékcsökkenés összegét.

Amennyiben az egyéni vállalkozó részletfizetéssel szerzi meg a tárgyi eszközt, akkor - feltéve, hogy 1996. december 31-ét követően került sor a tárgyi eszköz részletfizetéssel történő megszerzésre - az értékcsökkenési leírást a beszerzési ár egészére alkalmazhatja, melyet nem befolyásol az, hogy milyen módon teljesíti a vállalkozó a részletfizetést. Ezzel kapcsolatban azonban meg kell jegyezni, hogy a részletfizetéshez kapcsolódó kamat nem tekinthető a beszerzési érték részének, ugyanis ahogy már korábban utaltunk, azt az egyéni vállalkozó a kifizetés évében költségként számolhatja el. Az üzembe helyezés időpontjában kell elszámolni az értékcsökkenést abban az esetben, ha a fejlesztési tartalékból meghatározott összeg felhasználásra kerül.

Abban az esetben, ha a tárgyi eszköz egyedi beszerzési ára, előállítási értéke a 200 000 forintot nem haladja meg, továbbá akkor is, ha 33 százalékos értékcsökkenési norma alá sorolható be a tárgyi eszköz, az egyéni vállalkozó dönthet úgy, hogy két év alatt 50-50 százalékban számolja el az értékcsökkenést. A törvény értelmében a hátrányos helyzetű kistérségekben üzembe helyezett tárgyi eszközöknél - a személygépkocsi kivételével - teljes egészében elszámolható a beszerzési érték. Fontos utalnunk azonban arra, hogy nincs lehetőség értékcsökkenés elszámolására azon tárgyi eszközök esetében, melyek bekerülési értékét az egyéni vállalkozó korábban egy összegben elszámolta vagy azt értékcsökkenésként leírta, továbbá akkor sem, ha azt lízing útján szerezte be.

A tárgyi eszköz bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, az élettartam növekedésével kapcsolatban felmerült kiadás, továbbá az elhasználódott tárgyi eszköz eredeti állaga (kapacitása, pontossága) helyreállítását szolgáló felújítással kapcsolatban felmerült kiadás a felmerülés évében elszámolható, vagy választható, hogy ez az értékcsökkenési leírás alapját növeli.

Felmerülhet a kérdés, hogy miként lehet értékcsökkenést elszámolni olyan tárgyi eszközök, nem anyagi javak esetében, mely *nem kizárólag üzemi célt szolgálnak*. Ezzel kapcsolatosan az Szja tv. úgy rendelkezik, hogy az érintett tárgyi eszközök tekintetében *egyszer, a használatbavétel évében, átalányban számolható el értékcsökkenés*. Az alkalmazandó átalányösszeg azonban több hasonló tárgyi eszköz esetén *sem haladhatja meg az egyéni vállalkozó éves bevételének 1 százalékát*, továbbá *nem lehet több mint az érintett eszközök értékének 50 százaléka*. Ezen rendelkezések azonban *nem alkalmazhatók nem anyagi javak tekintetében, amennyiben azok nem üzleti célt szolgálnak*.

1.4.2 A járművek költsége

Az Szja tv. *lehetővé teszi, hogy az egyéni vállalkozó saját, házastársa, vagy közeli hozzátartozója tulajdonában álló (illetve zártvégű lízingbe vett), kizárólag üzemi célt szolgáló járművel kapcsolatban felmerült üzemanyag-felhasználást, a jármű számlával igazolt költségeit továbbá értékcsökkenését tekintse elszámolható költségnek*. A tulajdonjog igazolására a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyv, a törzskönyv visszavonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott igazolás szolgál.

A jármű akkor tekinthető *kizárólag üzemi célt szolgáló járműnek*, ha annak tulajdonosa - ideértve a személygépkocsi-bérbeadót vagy személyszállító egyéni vállalkozót - az adott gépjárművet a nyilvántartásában megfelelően alátámasztva *csak e tevékenysége során használja*. *Nem minősülhet kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi, ez alól kivételt képezhet a személygépkocsi-bérbeadó, vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozó olyan személygépkocsija, amely a tevékenység tárgyát, illetve eszközét képezi, ha azt az egyéni vállalkozó más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják*.

Az üzemanyagok költségének elszámolása vonatkozásában *választási lehetőséget* biztosít az Szja tv. az egyéni vállalkozó számára. Sor kerülhet a költségszámolásra *számlával igazoltan vagy az adóhatóság által meghatározott üzemanyag fogyasztási norma és az üzemanyagár szorzataként megállapított összeget költségnek tekintve*. A választás lehetősége *minden negyedév elején fennáll az egyéni vállalkozó számára*. Fontos kiemelni azonban, hogy azon egyéni vállalkozó, *aki az üzemanyag áfáját levonhatja, nem alkalmazhatja a hatósági norma alapulvételével történő költségelszámolást*.

Fontos továbbá, hogy a *fenntartás, javítás, felújítás miatt felmerülő kiadásokat bizonylattal, számlával kell alátámasztani*.

Felmerülhet a kérdés, hogy miként számolható el a járműhöz kapcsolódó költség akkor, ha *az nem saját tulajdonú, kizárólag üzleti célt szolgáló gépjármű*. Ez esetben az igazolt bérleti vagy lízingdíj, továbbá az üzemanyag-fogyasztás és a számlával igazolt egyéb kiadások üzemi használatra eső része abban az esetben számolható el, *ha azok a bérbevevőt terhelik*.

Gyakran előfordul az az eset is, hogy bár a jármű - ide nem értve a személygépkocsit - az egyéni vállalkozó *saját tulajdonát képezi ugyan, azonban azt nem kizárólag üzleti célra használja*. Ekkor a jármű beszerzési árával szemben *átalány értékcsökkenési leírás* érvényesíthető. Személygépkocsi esetén átalány szerinti elszámolásnál az éves bevétel 1 százaléka, de legfeljebb a kocsi beszerzési értékének 10 százaléka vehető figyelembe a használatbavétel évében.

További választási lehetőséget biztosít az Szja tv. akkor, ha *saját tulajdonú személygépkocsival* rendelkezik az egyéni vállalkozó. Ez esetben a fent leírtak helyett választható, hogy az *üzemanyag költségeken túl 15 Ft/km normaköltség* (2017. előtt 9 Ft/km) elszámolására kerüljön sor. Fontos kiemelni azonban, hogy e választása köti a vállalkozót, ugyanis ennek megfelelően kell eljárnia a tulajdonában álló valamennyi személygépkocsinál *a teljes adóévben*.

A jármű *fenntartásával, javításával kapcsolatos költségek*, valamint az *üzemanyagköltség* pedig az *üzemi használat arányában* vehetők figyelembe

Az egyéni vállalkozó *útnyilvántartás* vezetésével igazolhatja az *üzemi célú használatot*. Az Szja tv. meghatározza az útnyilvántartás *kötelező tartalmi elemeit, melyek a következők*: a gépjárműre vonatkozó adatok, az utazás időpontja, időtartama, az üzleti partner megnevezése és a megtett kilométerek száma. Meg kell jegyezni azonban, hogy az Szja tv.

alapján lehetőség van arra, hogy *útnyilvántartás helyett havi 500 km átalány legyen elszámolható a norma szerinti áron, amely független a személygépkocsi számától, illetve egész adóévre alkalmazandó.*

Fontos kiemelni továbbá, hogy a *bérleti vagy lízingdíj miatti költség több gépjármű esetén sem haladhatja meg a bevétel 1 százalékát. Kivételt jelentenek ez alól a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító vállalkozó tevékenységéhez használt járművek.*

1.4.3 A költségként el nem számolható kiadások

Az Szja tv. tételesen felsorolja, hogy melyek azok a kiadások, amelyek nem számolhatók el költségként. Ilyen költségnek minősül többek között:

- jogszabály megsértése miatt kivetett bírság, pénzbüntetés,
- felvett hitel összegének visszafizetése,
- közcélú adományok,
- saját nyugdíj- és egészségbiztosítási járulék, munkaerőpiaci járulék,
- vállalkozó személyi jövedelemadója, a vállalkozói személyi jövedelemadó és az osztalékalap után fizetett személyi jövedelemadó befizetése, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadózásra vagy átalányadózásra való áttérést megelőző időszakra tekintettel megfizetett eva, Katv. szerinti tételes adó és a 40%-os mértékű adó,
- munkavállalónak adott vissza nem térítendő támogatás,
- a magánszemély bevétele után külföldön megfizetett adó,
- az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szerinti munkaviszonyban foglalkoztatott részére az egy napi munkabérből a minimálbér napi összegének kétszeresét meghaladó kifizetés.

1.5. A veszteségelhatárolás

Az Szja tv. lehetőséget biztosít az egyéni vállalkozónak arra, hogy a *bevételeit meghaladó költségeit a későbbi évek (legfeljebb a következő 5 adóév) vállalkozói jövedelemével szemben elszámolja, ez az ún. elhatárolt veszteség. Az elhatárolt veszteség képzése során a korábbi évek elhatárolt veszteségét a tárgyévi elhatárolt veszteségnél figyelmen kívül kell hagyni. A levonás során a jogszabály sorrendiséget határoz meg, azaz mindenképpen a korábbi évekről áthozott elhatárolt veszteséget kell figyelembe venni először. E szabályok alkalmazásának nem feltétele az előzetes adóhatósági jóváhagyás, pusztán a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének megfelelően kell eljárni.*

Az 5 éves időkorlát 2015-től került bevezetésre, ezért a 2015. előtt keletkezett, adóalap csökkentésre még fel nem használt veszteséget a keletkezés időpontjában érvényes feltételekkel kell elszámolni, azonban azt legkésőbb 2025-ig lehet érvényesíteni. A veszteség felhasználásról az egyéni vállalkozó saját maga dönt, azzal, hogy *az elszámolt elhatárolt veszteség nem haladhatja meg az elhatárolt veszteség nélkül számított vállalkozói adóalap 50%-át.* (Az egyéni vállalkozó halála esetén az adóhatósághoz megtett bejelentés alapján a tevékenységet folytató özvegy vagy örökös a vállalkozókra előírt rendelkezések szerint számolhat el elhatárolt veszteséget.)

A mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó az adóévben keletkező veszteségét a megelőző két év jövedelmével szemben is felhasználhatja, azon évek bevallásainak önellenőrzésével. Adóévenként az elhatárolt veszteség 30 százalékával csökkentheti a megelőző két év mezőgazdasági tevékenységből szerzett jövedelmét. Átalányadózó vagy evás vállalkozó esetén az elhatárolt veszteségből évenként 20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.

1.6. A vállalkozói adóalap meghatározása

A vállalkozói személyi jövedelemadót a vállalkozói adóalap után kell megfizetni. A *vállalkozói adóalap az adott évi, növelő és csökkentő tételekkel módosított bevétel és az elszámolható költségek különbségeként számított vállalkozói jövedelem, melyet csökkenteni lehet az előző évekről áthozott veszteség összegével az előzőekben ismertetett szabályok szerint.*

Amennyiben az egyéni vállalkozó költségei meghaladják a módosított bevételeit, illetve amennyiben nem haladja meg azt, de annak összege nem éri el a következőkben részletezett jövedelemminimumot, akkor az egyéni vállalkozónak személyi jövedelemadó bevallásában nyilatkozni kell az adóhatóság számára arról, hogy a jövedelemminimumot tekinti ez esetben adóalapnak, vagy nem alkalmazza a jövedelemminimumra vonatkozó rendelkezéseket.

1.6.1 A jövedelemminimum

Az Szja tv. értelmében a jövedelem-(nyereség-) minimum a vállalkozói bevétel 2 százaléka.

+ Bevétel	+ Bevétel	Bevétel
+ Növelő tételek	+ Növelő tételek	
- csökkentő tételek		
- költségek	- költségek	
- veszteség		
Vállalkozói adóalap	Hasonlítási alap	Az összeg 2%-a a jövedelemminimum

A fenti táblázat segítségével könnyen meghatározható az, hogy az egyéni vállalkozó milyen összeg után kötelezett személyi jövedelemadó fizetésére. Abban az esetben ugyanis, ha a hasonlítási alap meghaladja a jövedelemminimumot, akkor az egyéni vállalkozó a vállalkozói adóalap után köteles adófizetésre. Amennyiben viszont a hasonlítási alap nem éri el a jövedelemminimum összegét, a vállalkozónak a jövedelemminimumot kell adóalapnak tekintenie, vagy bevallásában nyilatkozatot tehet arról, hogy nem alkalmazza a legalább jövedelemminimum utáni adófizetést.

Az Szja tv. meghatározza azon eseteket, amikor a jövedelemminimumra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazandók. E körbe tartozik a tevékenységét az adóévben kezdő egyéni vállalkozó a kezdés évében és az azt követő adóévben, ha a megelőző 36 hónapban nem végzett vállalkozói tevékenységet, vagy ezen időszakban nem keletkezett vállalkozói bevétele. Továbbá abban az esetben is mentesül az egyéni vállalkozó e szabályok alkalmazása alól, ha az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta.

1.6.2 Az adóalap meghatározása külföldi telephely esetén

Annak az egyéni vállalkozónak, aki külföldi telephellyel is rendelkezik, a telephelyhez kapcsolódó, egyezmény alapján külföldön adóköteles jövedelmet a vállalkozói jövedelme meghatározása során figyelmen kívül kell hagynia. A bevételeket, a bevételt növelő és csökkentő tételeket és a költségeket telephelyek szerint kell figyelembe venni. Amennyiben az egyes telephelyekhez tartozó tételek nem állapíthatók meg egyértelműen, akkor azokat a külföldi és belföldi bevételek arányában kell megosztani az egyes telephelyek között. Ez irányadó a jövedelemminimum megállapítása során is.

1.7. A jövedelemadó meghatározása a vállalkozói jövedelem után

A vállalkozói adóalap után az adó egységesen 9 százalékos mértékű, mely tovább csökkenthető az alábbiakkal legfeljebb a fizetendő adó összegéig:

- A külföldön igazoltan megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb az erre az adóalapra jutó átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó kulccsal kiszámított adó, ha adott országgal nemzetközi szerződés nem áll fenn.
- A kisvállalkozások adókedvezménye az adó 70 százalékáig.

A kisvállalkozói adókedvezményt a 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó veheti igénybe a 2000. december 31-e után megkötött szerződés alapján pénzintézettől kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz beszerzésére, előállítására felvett hitel kamata után. A kedvezmény a kamat 40 százaléka, 2013. december 31-ét követően megkötött hitelszerződések esetén a kamat 60 százaléka, míg a 2016. december 31-ét követően megkötött hitelszerződések esetén a kamat teljes összege adókedvezményként érvényesíthető. Az adókedvezmény összege de minimis támogatásnak minősül.

Az egyéni vállalkozó az adókedvezményt abban az adóévben veheti igénybe utoljára, amikor a hitelt vissza kell fizetnie, feltéve, hogy az eszközt nem idegeníti el. Fontos azonban, hogy a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítését követő négy éven belül a vállalkozói személyi jövedelemadót növelni kell, amennyiben az eszközt a vállalkozó nem veszi használatba, elidegeníti, nem megfelelően veszi használatba, vagy az egyéni vállalkozói jogállása megszűnt. Továbbá vállalkozói

jövedelemadót és vállalkozói osztalékalap utáni adót kell fizetni azon fejlesztési tartalék után is, amit nem használt fel az egyéni vállalkozó a megadott határidőig.

1.8. A vállalkozói osztalékalap

Az adózás utáni vállalkozói jövedelemből vállalkozói osztalékalapot kell megállapítani. Az adózás utáni vállalkozói jövedelem úgy határozható meg, hogy a vállalkozói adóalapot csökkentjük a megállapított jövedelemadó, valamint a nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldön megfizetett adó összegével, és növelni kell a kisvállalkozói kedvezménnyel.

Az adózás utáni vállalkozói jövedelmet a vállalkozói osztalékalap megállapításához növelni kell a következőkkel:

- Tárgyi eszköz 3 éven belüli, ellenszolgáltatás nélküli átruházása esetén a beszerzési ár arányos része, kivéve, ha adófizetési kötelezettséggel járó átadásról van szó.
- Tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenési leírása megkezdésének évében a vonatkozó beruházási költséget képező kiadások azon része, amellyel az egyéni vállalkozói osztalékalapját a megelőző években csökkentette.
- A vállalkozói osztalékalapnak a beruházási költséget képező kiadással első alkalommal történő csökkentését követő negyedik évben, a kiadás azon részével, amellyel az egyéni vállalkozó a megelőző adóévben a vállalkozói osztalékalapját csökkentette.

Az adózás utáni vállalkozói jövedelmet csökkenti (legfeljebb az adózás utáni jövedelmet növelő tételekkel módosított összegig):

- Tárgyi eszköz, nem anyagi dolog értékéből az adóéven elszámolt értékcsökkenést meghaladó összeg, ha az értékcsökkenési leírást ebben az évben kezdte el az egyéni vállalkozó,
- Az olyan pénzbüntetés, bírság, amelyet a tevékenység gazdasági, pénzügyi ellenőrzése során feltárt szabálytalanságok következménye,
- Az adóévben felmerült és nyilvántartott beruházási költséget képező kiadás összege, ha az értékcsökkenési leírást még nem kezdte meg az egyéni vállalkozó.

Az egyéni vállalkozó a vállalkozói osztalékalap után 15 százalékos mértékű személyi jövedelemadó fizetésére köteles, melyet vállalkozói személyi jövedelemadó bevallása benyújtásának határidejéig kell megfizetnie.

Példa:

Az egyéni vállalkozó bevétele 2019-ben 104,5 millió forint. Ezzel szembeállítható költségek összege 44,2 millió forint. Közterhekkel együtt havonta 425 ezer forintot vett ki a vállalkozásból. Egy 50 százalékos megváltozott munkaképességű személyt is foglalkoztatott egész évben. Tárgyi eszköz vásárlásra 5,5 millió forint hitelt vesz fel 2019. április 30-án. A tárgyi eszközt azonnal üzembe helyezte, és 50 százalékos mértékű leírási kulccsal értékcsökkenést számolt el rá. A felvett hitel tekintetében pedig összesen 420 ezer forint kamatot fizetett. Emellett 2 kiskorú gyermeke van.

A vállalkozói személyi jövedelemadó meghatározása		
Vállalkozói bevétel (1)		104 500 000
<i>A vállalkozói bevételt csökkentő tételek</i>		
Megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása (2019-es minimálbérrel számolva) (2)	12 x 150 000 Ft	1 800 000
Kisvállalkozói kedvezmény (3)	5,5 millió < 60,3 millió	5 500 000
Vállalkozói bevétel összesen (1)-(2)-(3) = (4)		97 200 000
Vállalkozói költségek (5)+(6) = (7)		46 950 000
Leírható költségek (munkabérek, vállalkozói kivét, anyagbeszerzés) (5)		44 200 000
Értékcsökkenés (6)	5 500 000 x 50%	2 750 000
Vállalkozói adóalap (4)-(7)=(8)		50 250 000
Vállalkozói jövedelemadó (9)	50 250 000 x 9%	4 522 500
Kisvállalkozói adókedvezmény (10)	420 000 < 4 522 500 x 0,7	420 000
Fizetendő vállalkozói személyi jövedelemadó (9)-(10) = (11)		4 102 500
Adózás utáni jövedelem (8)+(3)-(11) = (12)	50 250 000 + 5 500 000 – 4 102 500	50 647 500
Csökkentő tétel (adóévben üzembe helyezett tárgyi eszköz) (3)-(6) = (13)	5 500 000 – 2 750 000	2 750 000
A vállalkozói osztalékadó alapja (12)-(13) = (14)		47 897 500

A vállalkozói osztalékalap utáni adó (15)	47 897 500 x 0,15	7 184 625
A vállalkozói osztalékalap utáni szociális hozzájárulási adó (16)	3 600 000 - 5 100 000	0
Az éves jövedelem – bruttó kivét (17)	12 x 425 000	5 100 000
Családi adóalap kedvezmény (18)	2 x 12 x 133 330	3 199 920
Adóalap (17)-(18) = (19)		1 900 080
Kivét után fizetendő adó (20)	1 900 080 x 0,15	285 012
Kivét után fizetendő társadalombiztosítási járulék, szociális hozzájárulási adó és szakképzési hozzájárulás (21)		2 014 500
Összes fizetendő adó (11)+(15)+(16)+(20)+(21)		13 586 637

1.9. Az átalányadózás

Az egyéni vállalkozó abban az esetben jogosult átalányadózás választására, ha a vállalkozói bevétele az adóévet közvetlenül megelőző adóévben nem haladta meg a 15 millió forintot és az adóévben sem fogja meghaladni. Az adóévben kizárólag kiskereskedelmi tevékenységet folytató egyéni vállalkozó esetén ezen összегhatár 100 millió forint. Az átalányadózásra vonatkozó választás a teljes egyéni vállalkozói tevékenységre és az adott adóév egészére tehető.

Amennyiben egy magánszemély egyidejűleg egyéni vállalkozóként és mezőgazdasági kistermelőként is jogosult átalányadózás választására, - választása szerint - külön-külön és egyidejűleg is alkalmazhatja az átalányadózást az adott tevékenységek tekintetében.

Ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét az adóévben kezdi meg, az átalányadózást már a tevékenység megkezdésekor választhatja, a bevételi értéktárolakat azonban ebben az esetben arányosan kell megállapítani. Egyéb esetben az átalányadózás választásáról az egyéni vállalkozó a megelőző évre vonatkozó bevallásában nyilatkozhat, mely nyilatkozat annak visszavonásig érvényes. A bevétel arányosítására a tevékenységét szüneteltető egyéni vállalkozónak is lehetősége van.

Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó megszünteti az átalányadózást, vagy az arra vonatkozó jogosultsága megszűnik, akkor a megszűnést követő 4 adóévben nem választhatja ismét az átalányadózást. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha

az átalányadózássra való jogosultság a *bevételi értékhatár meghaladása miatt* szűnt meg, ugyanis ez esetben ismét folytatható az átalányadózás, amint az Szja tv-ben meghatározott bevételi értékhatár növekedett.

1.9.1 A jövedelem megállapítása átalányadózás esetén

Átalányadózás esetén a vállalkozói *bevételek meghatározása a vállalkozói jövedelem szerinti adózáshoz hasonlóan* történik, annyi eltéréssel, hogy átalányadózás esetén a törvény alapján *nem csökkenthető kedvezményekkel a bevétel*. Fontos kiemelni, hogy átalányadózás esetén *nem bevétel* a tevékenységhez kapcsolódó költségei fedezetére vagy a fejlesztési célra jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján folyósított *vissza nem térítendő támogatás*. Az átalányadózó egyéni vállalkozó jövedelmének számítása a bevételből a *törvényben meghatározott százalékmértékek szerinti költséghányadok* figyelembevételével történik.

Az Szja tv. attól függően, hogy az átalányadózó egyéni vállalkozó főállású vagy kiegészítő tevékenységet folytató (nyugdíjas) *eltérő költséghányadokat* határoz meg az alábbiak szerint:

- *Általános rendelkezés: 40%, kiegészítő tevékenység: 25%*
- A törvényben megnevezett *ipari, mezőgazdasági, szolgáltatási és kereskedelmi tevékenység: 80%*, kiegészítő tevékenység esetén *75%*; annak, aki *más tevékenységet is végez: 40%* (kiegészítő: 25%)
- Az adóév egészében *kizárólag kiskereskedelmi tevékenységet folytató egyéni vállalkozó: 87%*, (kiegészítő tevékenység: 83%)
- Az előző pontban említett egyéni vállalkozó, amennyiben együttesen vagy külön-külön *kizárólag a törvényben nevesített üzletek működésére kiterjedő tevékenységet végez: 93%* (kiegészítő tevékenység: 91%)
- A *mezőgazdasági kistermelő: 85%*, de a bevételének azon részére tekintettel, amely állattenyésztésből vagy állati termék előállításából származik *94 %*

Abban az esetben, ha az *adóév folyamán megváltozik az egyéni vállalkozó tevékenysége* (és így a korábban alkalmazott költséghányad már nem alkalmazható), a változás időpontjában az év első napjára *visszamenőleg át kell térnie* az egyéni vállalkozónak a *változást követően alkalmazandó költséghányadra*. Hasonlóan kell eljárni abban az esetben, ha az adóév *bármely napján kiegészítő tevékenységet (nyugdíjas) folytató egyéni vállalkozónak* minősül a magánszemély. Ez esetben is a *teljes adóévre a kiegészítő tevékenységű átalányadózókra irányadó rendelkezések* alkalmazandók. Az átalányadózás időszaka alatt az *elhatárolt veszteség évenkénti 20-20 százalékát elszámoltnak* kell tekinteni, csakúgy, mint az *összes költséget és az időszakra jutó értékcsökkenési leírást*.

1.9.2 Az átalányban megállapított jövedelem utáni adókötelezettség

Az átalányban megállapított jövedelem az összevont adóalap részét képezi, amely után *15 százalékos* adó fizetendő.

Átalányadózás választása esetén *negyedéves előlegfizetési kötelezettség* terheli az egyéni vállalkozót, melyet az év elejétől megállapított bevétele és az átalányban megállapított jövedelme figyelembevételével kell meghatároznia.

1.10. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetése

Amennyiben az egyéni vállalkozó *megszünteti* - az egyéni cég alapításától eltekintve - a *vállalkozói tevékenységét*, akkor a személyi jövedelemadó *bevallás benyújtásáig* a vállalkozói tevékenységére tekintettel befolyt bevétel a *megszűnés évében megszerzett bevételnek tekintendő*. Bevételével szemben *elszámolható a vállalkozói tevékenységével összefüggő, igazolt költség* a megszűnés évében. A *bevallás benyújtását követően felmerült bevételek és költségek* vonatkozásában azonban már az *önálló tevékenységből származó jövedelemre* irányadó rendelkezések alkalmazandók.

A vállalkozói személyi jövedelemadó meghatározása során a *megszűnés napján szerzett bevételnek* minősülnek az alábbiak:

- A korábban költségként elszámolt, a megszűnés napján *meglévő összes készlet leltári értéke, a 200 ezer forintot meg nem haladó értékű tárgyi eszköz leltári értéke*.

- A gazdasági épület, az üzlet, a műhely, az iroda és az egyéb ingatlan (ha az a tevékenység folytatását szolgálja) *bérelti vagy használati jogáról való lemondás miatti ellenérték*, ha azzal szemben a vállalkozó korábban költséget számolt el.

Az egyéni vállalkozó halála miatt a vállalkozói tevékenységet *nem folytató örökös vagy özvegy által megszerzett bevétel* a fent leírtakhoz hasonlóan *önálló tevékenységből származó jövedelemnek* tekintendő. Ugyanígy kell megállapítani az adókötelezettséget az átalányadózás megszüntetése esetén is. Nem számolható el költségként a megszüntetés évéről készített adóbevallás (önellenőrzés) alapján - a vállalkozói osztalékalap után – megállapított egészségügyi hozzájárulás, szociális hozzájárulási adó.

1.10.1 Az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetése

Az Szja tv-ben foglaltak alapján az egyéni vállalkozó *szüneteltetheti e tevékenységét*. Ennek időtartama *legkevesebb 1 hónap, de legfeljebb 2 évig terjedhet*. Amennyiben a magánszemély 2 éven belül nem folytatja egyéni vállalkozói tevékenységét, e jogállás a törvény erejénél fogva megszűnik. A tevékenység szüneteltetését az egyéni vállalkozónak *elektronikus úton kell bejelentenie a nyilvántartást vezető szervnél*, továbbá a vállalkozói számlát vezető *hitelintézetnek*, melynek elmulasztásából eredő adókövetkezmények a magánszemélyt terhelik.

Amennyiben az egyéni vállalkozó az *adóév egészében szünetelteti vállalkozói tevékenységét, nem kötelezett személyi jövedelemadó bevallás benyújtására a vállalkozói tevékenységére tekintettel*. A törvény azonban meghatároz bizonyos eseteket, amikor mégis köteles bevallást benyújtani:

- kisvállalkozói kedvezménnyel,
- fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeggel,
- foglalkoztatási kedvezménnyel,
- nyilvántartott adókülönbözettel,
- kisvállalkozások adókedvezményével kapcsolatban keletkezett adófizetési kötelezettségéről.

Amennyiben az *adóév utolsó napján a vállalkozói tevékenység szünetel, akkor az említett kedvezmények és csökkentő tételek nem vehetők igénybe*. Fontos kiemelni, hogy a *szünetelés időtartama alatt a magánszemély nem folytathat vállalkozói tevékenységet*. A szünetelés során befolyt bevételről és az igazoltan felmerült kiadásról a szünetelés kezdésének adóévéről benyújtott bevallásban kell számot adni. *Ezt követően* azonban, a későbbi adóévekben a tevékenységre tekintettel befolyt bevételek és kiadások tekintetében az *önálló tevékenységből származó jövedelemre* irányadó szabályok alkalmazandók.

A vállalkozói tevékenység folytatása (szünetelés megszüntetése) esetén *a még a szünetelés időszakában felmerült és a tevékenységgel összefüggő költségek elszámolhatók*, továbbá az ebben az időszakban beszerzett tárgyi eszközök, nem anyagi javak *értékcsökkenési leírása is megkezdhető*.

1.11. Az egyéni vállalkozó nyilvántartási kötelezettségei

Az egyéni vállalkozó alap- és részletező nyilvántartás vezetésére köteles. Az *alapnyilvántartás* vezetésére a *naplófőkönyv* vagy a *pénztárkönyv* szolgál. Ezzel biztosítható, hogy az egyéni vállalkozó tevékenységével kapcsolatos pénzbevételt és kiadást eredményező gazdasági események nyomon követhetők legyenek. A *részletező nyilvántartások* közül csak azokat kell vezetnie, *amelyek a jövedelemszámítást alátámasztják*.

Az *átalányadózó egyéni vállalkozó* mindössze *bevételi nyilvántartás* vezetésére köteles, *amennyiben az áfa levonási jogát nem érvényesíti*. Abban az esetben azonban, *ha megszűnik az átalányadózásra való jogosultsága, alap- és részletező nyilvántartás* vezetésére válik kötelezetté.

1.12. Az eljárási szabályok

Újdonság 2019-től, hogy az adóhatóság az egyéni vállalkozók részére is elkészíti az adóbevallási tervezetet. Az egyéni vállalkozók, a vállalkozáshoz kapcsolódó adóhatósági nyilvántartásban nem szereplő adatokkal egészítik ki a tervezetet. A

bevallás benyújtási határidő is változik. 2019-től az egyéni vállalkozók is *május 20-ig* teljesítik az szja bevallási kötelezettségüket. Arra mindenképpen figyelni kell, hogy az egyéni vállalkozók a bevallási tervezet kiegészítésével, javításával teljesíthetik a bevallási kötelezettségüket, tehát a NAV által készített tervezet akkor válik bevallássá, ha a tervezetet a vállalkozó jóváhagyja, kiegészíti vagy javítja. Fontos tudni azonban, hogy megmarad a lehetőség, és aki szeretne továbbra is benyújthat saját maga vagy könyvelő által készített SZJA bevallást. Amennyiben a vállalkozó *alkalmazottat is foglalkoztat*, további bevallási kötelezettség terheli. Ez esetben ugyanis a munkavállalója számára kifizetett összeg utáni adóról és járulékokról *havonta*, a tárgyhót követő *hónap 12-ig köteles számot adni a '08-as számú bevalláson*.

Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelemadót *negyedévente előlegként* köteles megfizetni, *a tárgynegyedévet követő hónap 12-ig*. Nem áll fenn előlegfizetési kötelezettség azonban abban az esetben, ha az előleg összege a 10 000 forintot nem haladja meg. Az egyéni vállalkozó által negyedévenként fizetendő adóelőleg a következők szerint kerül meghatározásra:

- a negyedévben elszámolt vállalkozói *kivét után* fizetendő adó (15%) mértéke,
- a vállalkozói *adóelőleg-alap személyi jövedelemadójának az a része*, amely meghaladja a már megállapított *adóelőlegek és a negyedév végéig a vállalkozót megillető kisvállalkozások adókedvezményének összegét*.

Ahogy ezt már korábban kifejtettük, az *adóelőleg-alap után egységesen 9 százalékos* mértékű adókötelezettség áll fenn.

2. TÁRSASÁGI ADÓ

A gazdasági társaságoknak tárgyévi jövedelmük után – amennyiben nem valamely speciális adózási formát választják – társasági adót kötelesek fizetni. A társasági adóra vonatkozó legfontosabb rendelkezéseket *a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény („Tao tv.”)* tartalmazza. Fontos háttérjogszabályok többek között *az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény („Art.”)*, *az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény*, *az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény*, valamint *a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény („Sztv.”)*.

2.1. A társasági adó alanya

A társasági adó alanya – egyebek mellett – a gazdasági társaság, az egyesülés, a szövetkezet, ügyvédi iroda, alapítvány, egyéni cég; kivéve – többek között – ha a jogi személy

- az adóévben az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősül, vagy
- az adóévben a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya, vagy
- a kisvállalati adó alanya.

2.2. Csoportos társasági adóalany

2019. január 1-től bevezetésre kerül a csoportos adóalanyiság. A Tao tv. alapján csoportos társasági adóalany tagja lehet gazdasági társaság, egyesülés, európai részvénytársaság, szövetkezet, európai szövetkezet, egyéni cég, illetve a belföldi illetőségű adózónak minősülő külföldi személy és belföldi telephelye útján a külföldi vállalkozó. Az adózó egyidejűleg csak egy csoportos társasági adóalany tagja lehet, de nem szükséges minden kapcsolt vállalkozásnak a csoport tagjának lennie.

Csoportos adóalany lehet legalább két társaság, ha:

- Köztük többségi befolyás áll fenn, amelynek keretében az egyik adózó a másik adózóban vagy más személy az adózókban közvetve vagy közvetlenül legalább 75 százalékos arányú szavazati joggal rendelkezik, azzal, hogy a köztes jogi személy szavazati jogát csak akkor lehet a benne befolyással rendelkezőnél figyelembe venni, ha a befolyással rendelkező a köztes jogi személyben legalább 75 százalékos arányú szavazati joggal rendelkezik;
- Számviteli politikájuk szerinti mérlegfordulónapjuk – beszámoló készítésére nem kötelezett adózó esetén az adóév utolsó napja – azonos;

- A beszámolójuk, könyvviteli zárlatuk összeállítása egységesen vagy az Sztv. III. Fejezete, vagy az IFRS-ek szerint történik; és
- Könyvvezetésük pénzneme azonos.

Csoportos társasági adóalany a Nemzeti Adó- és Vámhivatal engedélyével jön létre. 2019-es adóévre a csoportos alanyiság választását legkésőbb 2019. január 15-ig lehet kérelemben jelezni az adóhatóság felé. A 2019-es adóévet követően a csoportos társasági adóalanyiság létrehozásának engedélyezésére irányuló kérelmet az adóév utolsó előtti hónapjának első napjától az adóév utolsó előtti hónapjának 20. napjáig lesz lehetőség benyújtani. A csoportos társasági adóalanyisággal kapcsolatos eljárási szabályokat az Art. tartalmazza.

2.3. A társasági adó mértéke

A társasági adó mértéke 9%.

2.4. A társasági adó alapja

A társasági adó alapja a számviteli szabályok szerint meghatározott *adózás előtti eredmény*, módosítva a Tao tv.-ben meghatározott *adóalap módosító tételekkel*, kivéve, ha az adózó a jövedelem-(nyereség-) minimum szerinti adóalapot tekinti a társasági adó alapjának (bővebben lásd. 2.6. pont). Csoportos társasági adóalany adóalapja a csoporttagok egyedileg megállapított pozitív adóalapjainak összege, módosítva a csoportos adóalanyiságra vonatkozó, a csoporttagok negatív adóalapjának felhasználására, illetve elhatárolására vonatkozó rendelkezések szerint (bővebben lásd. 2.5.3.)

2.4.1 Adóalap csökkentő tételek

A társasági adóalap meghatározása során a kis- és középvállalkozó adózók – a teljesség igénye nélkül – az alábbi adóalap-csökkentő tételeket alkalmazhatják:

- a korábbi adóévek *elhatárolt veszteségéből* az adózó döntése szerinti összeg, de legfeljebb a veszteségelhatárolás figyelembe vétele nélkül számított adóalap 50%-a azzal, hogy a 2015-ben kezdődő adóévtől kezdve keletkező veszteségek felhasználása esetén 5 éves időkorlát van, az ezt megelőzően keletkezett veszteséget pedig a 2030. december 31-et magában foglaló adóévben lehet utoljára felhasználni (a törvénymódosítás jelenleg a köztársasági elnök jóváhagyására vár, a szabály bővebben lásd 2.5.3. pont);
- a jövőbeni költségekre képzett *céltartalék* felhasználása miatt az adóévben bevételként elszámolt összeg (bővebben lásd 2.5.2. pont);
- a tárgyi eszközre, immateriális jószágra a Tao tv. szerinti szabályok alapján *értékcsökkenésként* megállapított összeg (bővebben lásd 2.5.1. pont);
- a tárgyi eszköz, immateriális jószág eszköz-állományból való kivezetésekor az eszköz *számított nyilvántartás szerinti értéke* (csökkentve a készletre vett hulladékanyag, haszonanyag értékével);
- a *bejelentett részesedés* értékesítésének, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként történő kivezetésének adóévi árfolyamnyeresége;
- az adózó döntése szerint a meghatározott – fedezeti ügylettel nem fedezett – devizás eszközökre és kötelezettségekre elszámolt árfolyam-különbözet összege (*nem realizált árfolyamnyereség*);
- az adóévben képzett *fejlesztési tartalék*, melynek összege nem haladhatja meg az adózás előtti eredmény 50%-át vagy adóévenként az 10 milliárd forintot (bővebben lásd 2.5.6. pont);
- az adózónál a kapott (járó) *osztalék* és részesedés címén elszámolt bevétel, kivéve, ha az ellenőrzött külföldi társaságtól származik;
- az *iskolai rendszerű szakképzésben közreműködő adózónál* tanulónként minden megkezdett hónap után havonta az adóév első napján érvényes minimálbér 24 százaléka (2019-ben várhatóan 36.000 Ft), ha a gyakorlati képzést jogszabályban meghatározott tanulószervezés alapján végzi, illetve 12 százaléka (2019-ben várhatóan 18.000 Ft), ha az iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján végzi;
- az előző pontban említett, sikeres szakmai vizsgát tett szakképző iskolai tanuló után folyamatos tovább foglalkoztatása esetén, valamint a korábban munkanélküli személy, a szabadulást követő 6 hónapon belül

alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személy, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személy után a foglalkoztatásának ideje alatt, de legfeljebb 12 hónapon át *befizetett szociális hozzájárulási adó* (annak költségként való elszámolásán túl);

- a követelésre az adóévben *visszaírt értékvesztés*, a követelés bekerülési értékéből a behajthatatlanná vált rész, valamint a követelés átruházásakor, kiegyenlítésekor, beszámításakor elszámolt bevétel, de legfeljebb a nyilvántartott értékvesztés. A 2017-es adóévtől a kapcsolt vállalkozással szemben fennálló követelés bekerülési értékéből behajthatatlanná vált részre tekintettel csak akkor érvényesíthető ez a csökkentő tétel, ha az adózó társasági adóbevallásában az érintett kapcsolt vállalkozásáról, továbbá az ügyletet megalapozó, valós gazdasági okokról adatot szolgáltat;
- a jogdíjból származó nyereség 50 százaléka, de legfeljebb az adózás előtti eredmény 50%-a, figyelemmel a 2016-ban megváltozott jogdíj fogalomra, illetve a vagyoni értékű jog előállításában való közreműködésre a Tao tv.-ben meghatározottak szerint;
- a saját tevékenységi körben végzett *alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés* közvetlen költsége (ideértve a megrendelésre végzett kutatás-fejlesztési tevékenységet is), valamint a kapcsolt vállalkozás kutatás-fejlesztési tevékenységének közvetlen költsége, amennyiben a kapcsolt fél azt kedvezményként nem, vagy nem teljes mértékben vette igénybe és nyilatkozik a kedvezményként érvényesíthető összegről;
- az adóellenőrzés, önellenőrzés során megállapított, adóévi bevételként, vagy aktivált saját teljesítmény növeléseként vagy adóévi költség, ráfordítás csökkenéseként elszámolt összeg;
- *megváltozott munkaképességű* munkavállaló alkalmazása esetén személyenként, havonta a megváltozott munkaképességű munkavállalónak kifizetett munkabér, de legfeljebb a minimálbér összege (2019-ben várhatóan 150.000 Ft), ha a munkavállalók száma kevesebb, mint 20 fő;
- a legfeljebb 5 főt foglalkoztató mikrovállalkozások esetében a *foglalkoztatottak* átlagos állományi létszáma *növekedésének* (előző adóévhez viszonyítva) és az adóév első napján érvényes havi minimálbér adóévre számított összegének (2019-ben várhatóan: 1.800.000 Ft) szorzata;
- a közhasznú szervezetnek adományozási szerződés keretében, a közhasznú tevékenység *támogatására*, a Magyar Kármentő Alapnak, a Nemzeti Kulturális Alapnak, továbbá a Kárenyhítési alap javára önkéntesen, nem jogszabályi kötelezés alapján adott, vagy felsőoktatási intézménynek felsőoktatási támogatási megállapodás keretében az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értékének, térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értékének
 - 20 százaléka - tartós adományozási szerződés estén 40 százaléka - közhasznú szervezet,
 - 50 százaléka a Magyar Kármentő Alap, a Nemzeti Kulturális Alap, továbbá a Kárenyhítési Alap,
 - 50 százaléka felsőoktatási intézmény felsőoktatási támogatási megállapodás alapján történő támogatása esetén;
 de együttesen legfeljebb az adózás előtti eredmény összege;
- az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó esetében korábban még használatba nem vett ingatlan vagy műszaki gépek üzembe helyezése érdekében elszámolt adóévi beruházások értéke, de legfeljebb az adózás előtt eredmény összege (bővebben lásd 2.5.4. pont);
- a *korai fázisú vállalkozásban szerzett részesedés bekerülési értékének* háromszorosa (ideértve a szerzést követő tőkeemelésre tekintettel a bekerülési érték növekményét is) a részesedés szerzésének adóévében és az azt követő három adóévben, egyenlő részletekben, de adóévenként és korai fázisú vállalkozásként legfeljebb 20 millió forint;
- legfeljebb az adózás előtti nyereség összegéig az Szja tv. szerinti *munkásszállás* bekerülési értékeként, a bekerülési értékének növekményeként kimutatott összeg a beruházás, felújítás befejezésének adóévében, továbbá a munkásszállás céljára bérelt ingatlan bérleti díjaként, valamint a munkásszállás fenntartására, üzemeltetésére tekintettel az adóévben elszámolt összeg;
- a fizetendő társasági adóról való rendelkezés (Tao tv. 24/A. §) után járó adójóváírás egyéb bevételként elszámolt összege.

- legfeljebb az adózás előtti nyereség összegéig az adózó által a munkavállalói számára bérlet céljából épített és e tevékenységet közvetlenül szolgáló hosszú élettartamú szerkezetű épület bekerülési értékeként, a bekerülési értékének növekményeként kimutatott összeg a beruházás, felújítás befejezésének adóévében.
- 2019. január 1-től csökkenti az adóalapot a legfeljebb az adóévet megelőző adóévben alkalmazott kamatlevonási korlát miatti adóalap-növelő tételnek az adóévet megelőzően figyelembe nem vett része – a keletkezésétől számított 5 éven belül – , azzal, hogy a csökkentésként figyelembe vett összeg nem haladhatja meg az adóévi kamatlevonási kapacitás összegét.

2.4.2 Adóalap növelő tételek

Az adóalap növelő tételek közül a kis- és középvállalkozó adózóknak – egyebek mellett - az alábbiakat kell gyakran alkalmazniuk:

- a várható kötelezettségekre és a jövőbeni költségekre képzett *céltartalék*, céltartalékot növelő összeg következtében az adóévben elszámolt ráfordítás (bővebben lásd 2.5.2. pont);
- a tárgyi eszközre, immateriális jószágra a számviteli törvény szerinti szabályok alapján terv szerinti vagy terven felüli *értékcsökkenésként* elszámolt ráfordítás (bővebben lásd 2.5.1. pont);
- a tárgyi eszköz, immateriális jószág eszköz-állományból való kivezetésekor az eszköz *könyv szerinti értéke* (csökkentve a készletre vett hulladékanyag, haszonanyag értékével);
- nem a vállalkozás érdekében felmerült költség, amelyek közül a legfontosabbak:
 - az *igénybe vett szolgáltatások* értéke, amennyiben nem igazolható, hogy a szolgáltatás igénybe vétele a gazdasági tevékenység érdekében történt;
 - a bíróság előtt nem érvényesíthető vagy *elévült követelésre* tekintettel elszámolt ráfordítás;
 - tárgyi eszköz *selejtezése*kor az eszköz könyv szerinti értéke, ha a selejtezés nincs megfelelően dokumentálva;
 - a nem adomány célú, *ingyenesen* átadott eszköz, támogatás értéke, kivéve, ha a kedvezményezett belföldi illetőségű adóalany és írásbeli nyilatkozatot tesz, amely szerint adózás előtti eredménye a támogatás figyelmen kívül hagyása esetén sem lenne negatív;
 - a kisvállalati adó alanyának vagy külföldi személy részére juttatott *támogatás*, ingyenes eszközátadás következtében elszámolt ráfordítás összege;
 - a kiegészítő sportfejlesztési támogatás (a Tao tv. 22/C. §-ban meghatározottak szerint) adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege
- , a meghatározott – fedezeti ügylettel nem fedezett – devizás eszközökre és kötelezettségekre elszámolt árfolyamkülönbszet összege (nem realizált árfolyam veszteség, amennyiben az adózó igénybe veszi a *nem realizált árfolyamnyereséghez* kapcsolódó adóalap csökkentési lehetőséget;
- az eszköznek a *befektetett pénzügyi eszközök* közül történő kikerülésekor (ideértve az értékvesztés elszámolását is), a kötelezettségnek a könyvekből történő kikerülésekor a megelőző adóévekben a nem realizált árfolyamnyereségre tekintettel az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összege;
- a jogerős határozatban megállapított *bírság* és a kapcsolódó jogkövetkezményekből adódó kötelezettség ráfordításként elszámolt összege, kivéve, ha önellenőrzéshez kapcsolódik;
- az adóévben követelésre elszámolt *értékvesztés* összege;
- a behajthatatlan követelésnek nem minősülő, adóévben elengedett követelés, ha kapcsolt vállalkozással, vagy magánszeméllyel szemben állt fenn a követelés;
- a nettó finanszírozási költségnek a társasági adó szerinti EBITDA 30 százaléka és 939 810 000 forint közül a nagyobb összeget meghaladó része azzal, hogy a meghaladó részt csökkenti – legfeljebb annak összegéig – a megelőző adóévben keletkezett kamatlevonási kapacitásnak az a része, amely az adózónál (vagy jogelődjénél, valamint átruházás esetén az átruházó társaságnál) még nem került felhasználásra;

- az *adóellenőrzés* során megállapított, adóévi költségként, ráfordításként vagy adóévi nettó árbevétel, bevétel, aktivált saját teljesítmény csökkentéseként elszámolt összeg;
- azon összeg kétszerese, amelyet a kis-és középvállalkozás beruházásra tekintettel érvényesített (bővebben lásd 2.5.4. pont), ha a Tao tv.-ben meghatározott feltételeket az adózó nem teljesítette;
- a *korai fázisú vállalkozásokhoz* kapcsolódó adóalap csökkentő tétel szerint igénybe vett összeg kétszerese a kivezetés adóévében, ha a részesedésszerzés adóévét követő harmadik adóév végéig a szerzett részesedést bármilyen jogcímen - az átalakulás, egyesülés, szétválás miatti kivezetést kivéve - az adózó kivezeti, részben kivezeti, illetve
 - a korai fázisú vállalkozásokhoz kapcsolódó adóalap csökkentő tétel szerint igénybe vett összeg azon részének a kétszerese, amelyet az adózó a fentiek szerint nem számolt el az adózás előtti eredmény növeléseként, ha az adózó a szerzés adóévében, vagy az azt követő három adóévben szűnik meg jogutód nélkül;
- a korai fázisú vállalkozásokban szerzett részesedésre elszámolt értékvesztés összege (kivéve a bejelentett részesedést) a korai fázisú vállalkozásokhoz kapcsolódó csökkentő tétel alkalmazása esetén, de legfeljebb az adóalap csökkentésként érvényesített összeg;
- a *kisvállalati adóalanyiság* időszakában a tőkebevonásra (különösen a jegyzett tőke emelésre) tekintettel, a kisvállalati adóalap megállapítása során alkalmazott csökkentés összege a tőke kivonásakor.
- az adózó befolyása alatt álló *ellenőrzött külföldi társaságnak, nem valódi jogügyletből*, jogügyletek sorozatából származó, az ellenőrzött külföldi társaság adóévének utolsó napján kimutatott pozitív adózott eredmény jóváhagyott osztalékkal csökkentett része olyan mértékben, amilyen mértékben az az adózó által ellátott jelentős személyi funkciókhoz kapcsolódó eszközökhöz és kockázatokhoz kötődik, feltéve, hogy az így kapott összeg pozitív (bővebben lásd. 2.5.5).

Fontos megjegyezni, hogy az előzőekben felsorolt adóalap csökkentő és növelő tételeken kívül más módosító tételt is felsorol a Tao tv., itt azonban a területi korlátok miatt kizárólag a leggyakrabban előforduló módosító tételeket soroltuk fel.

2.5. Az egyes adóalap módosító tételekkel kapcsolatos részletszabályok

2.5.1 Az értékcsökkenés elszámolásával kapcsolatos szabályok

Ahogy azt korábban írtuk, a Sztv. alapján *elszámolt terv szerinti, terven felüli értékcsökkenés*, valamint a *kivezetett eszközök könyv szerinti értéke* adóalap növelő tétel, ugyanakkor az eszközökre elszámolt Tao tv. szerinti értékcsökkenés összegével csökkenteni kell a társasági adó alapját. A tárgyi eszközök, immateriális jóságok értékcsökkenésére vonatkozó szabályokat a Tao tv. az alábbiak szerint határozza meg:

- a Tao tv. szerinti értékcsökkenés alapja az eszköz *teljes bekerülési értéke*, tehát a maradványértéket nem lehet figyelembe venni. Kivételt jelenthet e szabály alól azon eset, amikor a Tao tv. az Sztv. szerinti értékcsökkenést ismeri el (pl. immateriális javaknál, kivéve az üzleti vagy cégértéket);
- az értékcsökkenési leírást az immateriális jóság, a tárgyi eszköz *üzembe helyezése napjától az állományból való kivezetés napjáig*, időarányosan (lineáris módon) kell elszámolni;
- nem számolható el értékcsökkenés azon eszközökre, amelyekre az Sztv. szerint nem lehet értékcsökkenést elszámolni (pl. telek esetében, amelynek értéke a használat során nem csökken);
- Sztv. szerint megállapított terv szerinti értékcsökkenés érvényesíthető például:
 - az immateriális javaknál (kivéve az üzleti vagy cégértéknél) és az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogoknál;
 - a legfeljebb kétszázezer forint bekerülési értékű tárgyi eszközök esetében;
 - tenyészállatok esetében;

- a kizárólag alapkutatáshoz, alkalmazott kutatáshoz vagy kísérleti fejlesztéshez használt tárgyi eszköz esetében;
- a közúti személyszállításhoz használt járműveknél;
- a koncesszió keretében megvalósult tárgyi eszközöknél, és 2017-től a közfeladatot ellátó víziközmű-szolgáltató által vagyonkezelési jogviszony keretében üzemeltetett és az alaptevékenység ellátásához szükséges tárgyi eszközöknél;
- az egyéb eszközök esetében a Tao tv. tételesen meghatározza, hogy mely eszközhöz milyen *leírási kulcs* alkalmazandó. Amennyiben egy eszközhöz több kulcs is alkalmazható, akkor az adózó választhat, hogy melyiket alkalmazza;
- az adózó választhat a Tao tv.-ben meghatározott értékcsökkenési kulcsoknál *alacsonyabb kulcsokat*, azonban az így érvényesített értékcsökkenés nem lehet kevesebb, mint az Sztv. szerint elszámolt terv szerinti értékcsökkenés;
- *üzleti vagy cégérték* esetében az adózók – a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeit szem előtt tartó gazdálkodás folytatása mellett – évi 10%-os mértékű társasági adó szerinti értékcsökkenést számolhatnak el 2015-től kezdődően.

A Tao tv. a *terven felüli értékcsökkenés* érvényesítését csak az alábbi esetekben engedélyezi az adóév utolsó napján állományban lévő:

- *vagyoni értékű jogra*, ha az a *szerződés* módosulása miatt csak korlátozottan, vagy egyáltalán *nem érvényesíthető*;
- *kísérleti fejlesztés aktivált értékére*, ha a befejezett kísérleti fejlesztés révén megvalósuló tevékenységet korlátozzák vagy megszüntetik, illetve az eredménytelen lesz;
- olyan eszközre (kivéve a beruházást), amelyre a számvitelről szóló törvény szerint *nem számolható el terv szerinti értékcsökkenés*;
- a *szellemi termékre, tárgyi eszközre* (ideértve a beruházást is), ha az eszköz megrongálódása elháríthatatlan külső ok miatt következett be.

Ha az adózó az eszköz terven felüli értékcsökkenését az adott adóévben a társasági adó alapjában nem érvényesíti adóalapjánál, akkor az Sztv. szerint elszámolt terven felüli értékcsökkenés összegét az adóévet követő négy adóévben egyenlő részletekben érvényesítheti a társasági adóalap meghatározása során. A terven felüli értékcsökkenés visszaírása következtében elszámolt bevétellel csökkenthető a társasági adó alapja.

Példa:

Egy társaság egy 10 millió Ft bekerülési értékű gépsort helyezett üzembe 2015. április 1-jén. A gépsor várható élettartama 5 év, várható maradványértéke 1 millió Ft. A gépsor értéke egy értékelés alapján 2017-ben tartósan a könyv szerint érték alá csökken, ezért a társaság 2 millió Ft terven felüli értékcsökkenést számol el. A gépsort a társaság 2018. június 30-ával értékesíti és kivezeti az eszközt a könyveiből. A Tao tv. szerinti értékcsökkenési kulcs 14,5%.

	2015	2016	2017	2018
(1) Elszámolt számviteli értékcsökkenés	1 350 000	1 800 000	3 800 000	900 000
(2) Tao tv szerinti értékcsökkenés	-1 087 500	-1 450 000	-1 450 000	-725 000
(3) Kivezetett eszközök könyv szerinti értéke				2 150 000
(4) Kivezetett eszközök számított nyilvántartás szerinti (Tao tv. szerinti) értéke				-5 287 500
(5) Hatás az adóalapra [(1)+(2)+(3)+(4)]	262 500	350 000	2 350 000	-2 962 500

Mellékszámítások:

- (1) Terv szerinti értékcsökkenés: $(10.000.000 - 1.000.000) \cdot 20\% = 1.800.000/\text{év}$, az állományban eltöltött idő szerint arányosítva az adott évre;
- (2) Adótörvény szerinti értékcsökkenés: $10.000.000 \cdot 14,5\% = 1.450.000 \text{ Ft}/\text{év}$, az állományban eltöltött idő szerint arányosítva az adott évre;

- (3) *A tárgyi eszköz bekerülési értéke, csökkentve a kivezetésig elszámolt számvitel szerinti értékcsökkenés összegével* ($10.000.000 - 1.350.000 - 1.800.000 - 3.800.000 - 900.000 = 2.150.000$);
- (4) *A tárgyi eszköz bekerülési értéke, csökkentve a kivezetésig elszámolt Tao tv. szerint elszámolt értékcsökkenés összegével* ($10.000.000 - 1.087.500 - 1.450.000 - 1.450.000 - 725.000 = 5.287.500$);

2.5.2 A céltartalékok elszámolása

A *céltartalékok* elszámolásának szabályait az Sztv. határozza meg. Az Sztv. szerint egy társaság köteles céltartalékot elszámolni az olyan múltbeli, vagy folyamatban lévő ügyletből származó *fizetési kötelezettségek fedezetére*, amelyek a mérlegfordulónapon ismert információk szerint bizonyosan felmerülnek, de *összegük vagy esedékességük bizonytalan*. Egy társaság jogosult céltartalékot képezni az időszakonként felmerülő jövőbeni költségek fedezetére, amelyek a mérlegfordulónapon ismert információk szerint *feltételezhetően, vagy bizonyosan felmerülnek*. A céltartalékokat képzéskor az egyéb ráfordításokkal szemben, a céltartalékok feloldását az egyéb bevételekkel szemben kell elszámolni.

A Tao tv. szerint az adóalapban a képzett céltartalékokat nem lehet érvényesíteni, tehát a képzett céltartalékok ráfordításként elszámolt összegével növelni kell az adóalapot, míg a feloldott céltartalékokra tekintettel elszámolt bevétellel csökkenthető az adóalap.

2.5.3 Az elhatárolt veszteség felhasználása

A társaságok a negatív adóalapjukat elhatárolhatják, és a veszteséget az elkövetkező évek társasági adóalapjának csökkentésére használhatják fel az alábbi időkorlátok figyelembe vételével: a 2015-ben kezdődő adóévtől képződő veszteségek tekintetében *öt* adóév a veszteségek felhasználására rendelkezésre álló időkeret;

A 2014-ben kezdődő adóév utolsó napjáig keletkezett és az adóalapnál még nem érvényesített elhatárolt veszteséget az adózó a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint írhatja le azzal, hogy az elhatárolt veszteséget legkésőbb a 2030. december 31.-et magában foglaló adóévben lehet az adózás előtti eredmény csökkentéseként érvényesíteni.

2019. január 1-től azon adózók, akik alkalmazzák a nettó finanszírozási költséghez kapcsolódó adóalap-csökkentő, vagy növelő tételt, a korábbi adóévek elhatárolt veszteségét legfeljebb az előbb említett növelő és csökkentő tétel nélkül számított adóévi adóalapnak az 50 százalékáig számolhatják el az adózás előtti eredmény csökkentéseként.

Az elhatárolt veszteség legfeljebb az elhatárolt veszteség figyelmen kívül hagyásával számított *társasági adóalap 50%-ának megfelelő összegig* használható fel.

Csoportos adóalany tárgyévi vesztesége az adóévben negatív egyedi adóalappal rendelkező csoporttagok egyedi (negatív) adóalapjainak összege. Az csoportos adóalany tárgyévi vesztesége (illetve a csoportos adóalany elhatárolt vesztesége) legfeljebb olyan mértékig számolható el adóalap csökkentéseként, hogy a csoportos társasági adóalany adóalapja a levonást követően is elérje az adóévben nem negatív egyedi adóalappal rendelkező tagjai elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül számított egyedi adóalapjai összegének 50 százalékat. Amennyiben a csoportos adóalany nem tudja a negatív adóalappal rendelkező csoporttagok veszteségének összegét teljes mértékben felhasználni a pozitív csoport szintű adóalappal szemben, a fel nem használt rész a csoportos adóalany elhatárolt veszteségeként a későbbi adóévekben, de utoljára a keletkezést követő ötödik adóévben felhasználható.

Átalakulás – például beolvadás – esetén az *elhatárolt veszteség* akkor vihető tovább, ha az átalakulás során az adózóban kapcsolt vállalkozás szerez többségi befolyást és a jogutód társaság a jogelő társaság legalább egy tevékenységét folytatja, és abból bevételt szerez. *Célgvásárlás* esetén, amennyiben nem kapcsolt vállalkozás szerzi meg a többségi befolyást, akkor az elhatárolt veszteség csak akkor vihető tovább, ha a társaság a tevékenységét a többségi befolyás megszerzését követő két adóévben tovább folytatja és annak természete jelentősen nem tér el a megszerzését megelőzően végzett tevékenységtől. 2015-től további szigorítás, hogy a jogutódnál az átalakulás során szerzett elhatárolt veszteségnek adóévenként legfeljebb csak azon hányada kerülhet felhasználásra (leírásra), amelyet a tovább folytatott tevékenységre vonatkoztatott adóévi árbevétel, bevétel az átalakulást megelőzően a jogelődnél az utolsó három adóévre számított átlagos

árbevételére, bevételre vetítve képviselt. Hasonló szigorítás alkalmazandó nem kapcsolt vállalkozás által történő többségi befolyásszerzés esetén is.

2019. január 1-jétől a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségének adóalap-csökkentésként igénybe vett és így negatív adóalapot keletkeztető része 100%-ban tovább vihető elhatárolt veszteségként.

2.5.4 A tárgyévi beruházáshoz kapcsolódó adóalapkedvezmény

A kis- és középvállalkozások csökkenthetik társasági adóalapjukat:

- a korábban még használatba nem vett *ingatlan*,
- a korábban még használatba nem vett, a *műszaki berendezések, gépek, járművek* közé sorolandó tárgyi eszköz üzembe helyezése érdekében elszámolt adóévi beruházások,
- az ingatlan bekerülési értékét növelő adóévi *felújítás, bővítés, rendeltetés-változtatás, átalakítás*, valamint
- az *immateriális javak* között az adóévben állományba vett, korábban még használatba nem vett *szellemi termékek, illetve szoftvertermékek felhasználási jogának*

értékével.

Ezt a kedvezményt egy társaság abban az adóévben alkalmazhatja, amelyben (az év egészében) valamennyi tagja (részvényese, üzletrész-tulajdonosa) kizárólag magánszemély volt.

A kedvezményt nem lehet alkalmazni az üzemkörön kívüli ingatlan, az ültetvény bekerülési értékére, az üzemkörön kívüli ingatlan, az ültetvény bekerülési értékét növelő adóévi felújítás, bővítés, rendeltetés-változtatás, átalakítás értékére, valamint a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, szellemi termék bekerülési értékére, ha a cserére visszaadott tárgyi eszközre, szellemi termékre az adózó alkalmazta az adóalap csökkentést.

Az adóalap csökkentés összege nem haladhatja meg az adózás előtti eredményt.

2.5.5 Az ellenőrzött külföldi társaság meghatározása

Ellenőrzött külföldi társaságnak minősül a belföldi illetőségű adózónak és külföldi vállalkozónak nem minősülő külföldi személy, amely tekintetében az adózó (önmagában vagy a vele kapcsolt viszonyban álló személyekkel együtt, az adózó adóévének többségében)

- a szavazati jogok 50%-át meghaladó részét birtokolja,
- a jegyzett tőkéből 50%-ot meghaladó közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy
- az adózott nyereségből 50%-ot meghaladó részre jogosult,

abban az adóévben, amelyben a külföldi személy által megfizetett társasági adónak megfelelő adó kisebb, mint az a különbözet, amellyel az az adó, amit magyarországi adóügyi illetőséget feltételezve fizetett volna, meghaladja a megfizetett társasági adónak megfelelő adót.

Nem tekintendő ellenőrzött külföldi társaságnak a külföldi személy vagy telephely, ha kizárólag valódi jogügyletből vagy jogügyletek sorozatából származó jövedelemmel rendelkezik, amelyet az adózó köteles igazolni.

Egy jogügylet akkor nem tekinthető valódinak, ha:

- elsődlegesen adóelőny elérése céljából hajtják végre, és
- amely vonatkozásában Magyarországról látják el a tevékenység végzése kapcsán jelentős személyi funkciókat.

Nem minősül továbbá ellenőrzött külföldi társaságnak a külföldi személy, vagy telephely abban az adóévben, amelyben a külföldi személy adóügyi illetősége, a külföldi telephely fekvése szerinti állam jogszabályai alapján megállapított :

- adózás előtti nyeresége nem haladja meg a 243.952.500 forintot, és a nem kereskedelmi tevékenységből származó nyeresége (például a kamat, a pénzügyi eszközből származó jövedelem, a szellemi alkotások jogából származó jövedelem, stb.) nem haladja meg 23.495.250 forintot, vagy

- adózás előtti nyeresége nem haladja meg az elszámolt működési költségei 10 százalékát.

Mentesül az ellenőrzött külföldi társaság minősítés alól továbbá az a külföldi telephely, amely olyan harmadik államban fekszik, amely állam Magyarországgal kötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye alapján a telephely jövedelme Magyarországon mentesítendő a társasági adóztatás alól.

2.5.6 Fejlesztési tartalék

A *fejlesztési tartalék*hoz kapcsolódó kedvezmény lényege, hogy a fejlesztési tartalék képzésével a következő négy adóévben megvalósított beruházás keretében megvásárolt vagy előállított tárgyi eszközök Tao tv. szerinti *értéksökkenése időben előre hozható*.

A társaságok saját döntésük alapján csökkenthetik társasági adóalapjukat a tárgyévben az eredménytartalékból a lekötött tartalékba átvetett és a tárgyév utolsó napján ott kimutatott összeggel, az ún. fejlesztési tartalékkal. Egy adóévben képzett fejlesztési tartalék összege *nem haladhatja meg az adózás előtti eredmény 50%-a, illetve 10 milliárd forint közül az alacsonyabb összeget*. A képzett fejlesztési tartalék a lekötés adóévt követő négy adóévben megvalósított beruházások bekerülési értékének megfelelően oldható fel (a lekötött tartalék feloldható akkor is, ha a feloldott fejlesztési tartalékra a társasági adót és a késedelmi pótlékot a társaság megfizeti.) A tárgyi eszköz beszerzése, előállítása alapján feloldott fejlesztési tartalék összegét elszámolt Tao tv. szerint értéksökkenésnek kell tekinteni.

Példa:

Egy társaság 2013-ban 2,5 millió Ft fejlesztési tartalékot képez – az összeget lekötött tartalékba helyezte – amely adóalap csökkentő tétel. 2014. június 30-án a vállalkozás 5 millió Ft értékű műszaki gépet vásárol és aktivál, amelyet várhatóan 10 évig fog használni. Az adótörvény szerinti értéksökkenés 14,5%. Milyen adóalap módosításokat vehet figyelembe a vállalkozás?

Megoldás:

Az első évben a lekötött fejlesztési tartalék összege csökkenti az adóalapot 2,5 millió Ft-tal. A Tao tv. szerinti értéksökkenés $5.000.000 \text{ Ft} \cdot 14,5\%$, a Sztv. szerinti $5.000.000 \text{ Ft} \cdot 10\%$. Az egyes években elszámolandó adóalap módosításokat az alábbi táblázat foglalja össze 2018-ig.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Szt. szerinti értéksökkenés	-	250 000	500 000	500 000	500 000	500 000
Tárgyi eszköz könyv szerinti értéke	-	4 750 000	4 250 000	3 750 000	3 250 000	2 750 000
Tao tv szerinti értéksökkenés	-	362 500	725 000	725 000	687 500	-
Tárgyi eszköz nyilvántartási értéke*	-	2 137 500	1 412 500	687 500	-	-
Adóalap módosító tételek	-2 500 000	-112 500	-225 000	-225 000	-187 500	500 000

* A tárgyi eszköz nyilvántartás értékéből le kell vonni a lekötött fejlesztési tartalék értékét, mint elszámolt értéksökkenést.

2.5.7 Bejelentett részesedéshez fűződő bejelentési kötelezettség

A részesedés megszerzésétől számított 75 napon belül az adóhatósághoz bejelentett és legalább egy évig folyamatosan tartott részesedés elidegenítéséből származó árfolyamnyereség társasági adómentesen kezelhető, a részesedés mértékétől függetlenül. Ha a társaság olyan meglévő részesedése mellé szerez új részesedést (részesedés arányának növekedése) amely korábban nem volt bejelentve, ez az új részesedés bejelenthető lesz a 2018-as évi jogszabály módosítás eredményeként. Csoportos társasági adóalanyiság esetén a bejelentést a csoportagnak önállóan kell megtennie.

2.5.8 Kapcsolt vállalkozások között alkalmazott árakkal kapcsolatos adóalap módosítás

A Tao tv. szerint *kapcsolt vállalkozásnak* minősül – többek között – :

- az adózó és az a személy, amelyben az adózó vagy amely az adózóban – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – közvetlenül vagy közvetve többségi befolyással rendelkezik;

- az adózó és más személy, ha harmadik személy – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – közvetlenül vagy közvetve mindkettőjükben többségi befolyással rendelkezik azzal, hogy azokat a közeli hozzátartozókat, akik az adózóban és a más személyben többségi befolyással rendelkeznek, harmadik személynek kell tekinteni;
- az adózó és más személy, ha köztük az ügyvezetés egyezőségére tekintettel az üzleti és pénzügyi politikára vonatkozó döntő befolyásgyakorlás valósul meg;

A fentiekén túl 2019. január 1-től az ellenőrzött külföldi társaság, illetve az adózási szempontból különálló adózó fogalmának alkalmazásakor kapcsolt vállalkozásnak minősül az adózó és más személy akkor is, ha legalább 25 százalékos közvetlen vagy közvetett szavazati jog, részesedés, tőkerészesedés, vagy nyereségrészesedés áll fenn közöttük azzal, hogy a döntő befolyásgyakorlást nem kell vizsgálni ebben az esetben.

Külön szabály rendelkezik továbbá arról, hogy a *korai fázisú vállalkozás* nem minősül a korai fázisú vállalkozásokhoz kapcsolódó adókedvezmény igénybevételére jogosult adózó kapcsolt vállalkozásának a kedvezmény igénybevételének adóéveiben.

A Tao tv. szerint a kapcsolt vállalkozások közötti ügyletekre *speciális szabályok* vonatkoznak. Amennyiben a kapcsolt vállalkozások egymás közötti ügyleteikben magasabb, vagy alacsonyabb árat alkalmaznak a szokásos piaci árnál, azaz annál az árnál, amit független felek egymás között érvényesítenének hasonló körülmények között, akkor a szokásos piaci ár és az alkalmazott ár különbözetének megfelelő összeggel az adózó:

- *csökkentheti adózás előtti eredményét*, ha a szokásos ártól eltérő árak alkalmazása miatt adóalapja magasabb, mint a szokásos árak alkalmazása esetén lett volna, vagy
- *növeli adózás előtti eredményét*, ha a szokásos ártól eltérő árak alkalmazása miatt adóalapja alacsonyabb, mint a szokásos árak alkalmazása esetén lett volna.

A csökkentés feltétele, hogy a társaság rendelkezzen a másik fél által aláírt nyilatkozattal, amely tartalmazza a különbözet összegét és azt, hogy a másik fél a különbözet összegét figyelembe veszi (vette) a társasági adó vagy annak megfelelő adó alapjának meghatározása során; valamint azt is, hogy az érintett kapcsolt vállalkozás belföldi illetőségű adózó, vagy olyan külföldi személy, amely az illetősége szerinti állam jogszabályai szerint a társasági adónak megfelelő adó alanya. A fenti adóalap-módosításokat a Tao tv-ben előírt más, az adózás előtti eredményt módosító jogcímtől függetlenül alkalmazni kell.

A kapcsolt vállalkozásokkal folytatott ügyletekkel kapcsolatosan a társaságoknak *adminisztrációs kötelezettségük* is keletkezhet. A kisvállalkozásnak nem minősülő gazdasági társaság köteles az éves szinten az 50 millió forint tranzakciós értéket meghaladó tranzakcióknál a külön miniszteri rendeletben meghatározottak szerint rögzíteni a szokásos piaci árat, az annak meghatározásánál általa alkalmazott módszert, valamint az azt alátámasztó tényeket és körülményeket. A dokumentációt a társasági adó bevallásának határidejéig kell elkészíteni. 2015-től az egyes transzferárazási módszerek alkalmazásával kapcsolatban új rendelkezés lépett életbe. Ennek értelmében az adózó indokolt esetben köteles lesz az interkvartilis tartomány használatára árai szokásos piaci jellegének meghatározása, bemutatása során.

A csoportos társasági adóalany tagjaira az egymás közötti ügyleteikre vonatkozóan az általánosnál enyhébb transzferár szabályok alkalmazandók, azzal, hogy a tagok az egymás közötti ügyletek tekintetében a rendeltetésszerű joggyakorlás elvére tekintettel kell legyenek. A nem csoporttag kapcsolt vállalkozások esetében a Tao tv. 18. §-a az irányadó.

2.6. A jövedelem-(nyereség-)minimummal kapcsolatos szabályok

Amennyiben egy adózó adózás előtti eredménye, vagy a fentiek alapján számított társasági adóalapja közül a magasabb összeg nem éri el az *elvárt minimális összeget*, akkor az adózó az alábbi lehetőségek közül választhat:

- megfizeti a társasági adót az elvárt minimális adóalapra, vagy
- a társasági adóbevallással együtt egy nyilatkozatot tesz az adóhatóságnak.

A nyilatkozatot választó adózók a nyilatkozatot a társasági adóbevallás egy pótlapjaként kötelesek megtenni. Az adóhatóság a nyilatkozatot (bevallást kiegészítő nyomtatvány) értékeli, és kockázatelemző program alapján, számítógépes úton egyes adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére választja ki azokat az adózókat, amelyeknél feltételezhető, hogy a vállalkozási tevékenység kimutatott eredménye a bevételek eltitkolásának vagy szabálytalan költségelszámolásnak a következménye. Az adóhatóság által kétségbe vont gazdasági események valódiságát és megtörténtét, illetőleg azt, hogy a költségek (ráfordítások) ténylegesen a vállalkozás érdekében merültek fel, az adózónak kell bizonyítania.

Az elvárt minimális társasági adóalap a következőkben meghatározott összeg 2%-a: a társaság Sztv. szerint meghatározott összes bevétele (beleértve az egyéb és rendkívüli bevételeket is), módosítva törvényben meghatározott növelő és csökkentő tételekkel. 2017. január 1. napjától a jogelőd tagjánál, részvényesénél csak a kedvezményezett átalakulással létrejött adózóban szerzett részesedés nyilvántartásba vétele következtében elszámolt bevétel, árfolyamnyereség csökkenti az összes bevételt a jövedelemminimum meghatározásakor.

Nem kell az elvárt minimumadó szabályokat figyelembe venni az *előtársasági adóévben* és az azt követő adóévben (ha nincs előtársasági időszak, akkor az első adóévében), vagy ha az adóalanyt az adóévben vagy az azt megelőző adóévben elemi kár sújtotta, ha az elemi kár mértéke eléri az elemi kár bekövetkezését megelőző adóév árbevétel 15%-át.

2.7. A fizetendő társasági adó meghatározása

A fizetendő társasági adó a társaság *adózás előtti eredménye*, növelve az adóalap *növelő tételekkel és csökkentve az adóalap csökkentő tételekkel*. Az így kapott adóalap – vagy választás esetén a jövedelem-(nyereség-) minimum – figyelembevételével az alkalmazandó *adókulcs 9%*. Az így számított adó összegét csökkentik a Tao tv.-ben meghatározott adókedvezmények.

A számított adó 80 százalékáig vehető igénybe a fejlesztési adókedvezmény adóvisszatartás formájában. A fejlesztési adókedvezménnyel csökkentett adó 70 százalékáig érvényesíthető minden más – a 2.8.2.-2.8.6. pontokban részletezett – adókedvezmény, szintén adóvisszatartás formájában.

Csoportos társasági adóalany esetében a társasági adó meghatározásának módját az alábbi példa segítségével mutatjuk be.

Példa

„A” társaság adóalapja 800 eFt, „B” társaság adóalapja -200 eFt, „C” társaság adóalapja -300 eFt, „D” társaság adóalapja 400 eFt. „A”, „B”, „C” és „D” társaság csoportos adóalanyok.

Az egyedi pozitív adóalapok összege: $800 \text{ eFt} + 400 \text{ eFt} = 1.200 \text{ eFt}$

A negatív egyedi adóalapok összege: $-200 \text{ eFt} + -300 \text{ eFt} = -500 \text{ eFt}$.

A csoportos adóalany adóévi adóalapjának csökkentéseként felhasználható (csoportszintű) elhatárolt veszteség:

Legfeljebb: $1200 \text{ eFt} * 50\% = 600 \text{ eFt}$; tényleges veszteség: 500 eFt

A csoport adóalapja: $1.200 \text{ eFt} - 500 \text{ eFt} = 700 \text{ eFt}$

A csoportos adóalany számított társasági adója: $350 \text{ eFt} * 9\% = 63 \text{ eFt}$

A csoportos adóalany számított adójának felosztása a tagok között:

„A” társaság fizetendő adója: $63 \text{ eFt} * (800 \text{ eFt} / 1200 \text{ eFt}) = 42 \text{ eFt}$

„C” társaság fizetendő adója: $63 \text{ eFt} * (400 \text{ eFt} / 1200 \text{ eFt}) = 21 \text{ eFt}$

„B” és „D” társaság fizetendő adója 0 Ft.

2.8. Adókedvezmények

2.8.1 A csoportos adóalanyok adókedvezmény érvényesítése

A csoportos társasági adóalany az adókedvezmények érvényesítése szempontjából egyetlen adózónak minősül. Azt az adókedvezményt, amelyre a csoporttag a csoporttagsága előtt szerzett jogot, a csoportos társasági adóalany akkor érvényesítheti, ha a csoporttag a kedvezmény feltételeinek csoporttagként is megfelel. A csoportos adóalany adókedvezményt akkor vehet igénybe, ha az adókedvezményre vonatkozó feltételeknek való megfelelést egy csoporttagja vállalja és e csoporttag a feltételeket ténylegesen teljesíti. Az adókedvezmény érvényesítésére vonatkozó jognyilatkozatot

kizárólag a csoportképviselő teheti meg. A csoportos adóalany a jogosult csoporttagra a pozitív adóalapja arányában jutó számított adóból érvényesíti a fejlesztési adókedvezményt, legfeljebb a jogosult csoporttagra jutó számított adó 80 százalékáig. A csoportos adóalany fejlesztési adókedvezménnyel csökkentett számított adóból érvényesíti az energiahatékonysági beruházás, felújítás adókedvezményét, legfeljebb a jogosult csoporttagra jutó összeg 70 százalékáig valamint az előbbi adókedvezményekkel csökkentett egyedi számított adók összegéből – legfeljebb annak 70 százalékáig – érvényesíthet minden más adókedvezményt.

2.8.2 Fejlesztési adókedvezmény

A társaságok *fejlesztési adókedvezményt* vehetnek igénybe:

- jelenértéken legalább 3 milliárd forint értékű vagy a kedvezményezett településen megvalósított jelenértéken legalább 1 milliárd forint értékű beruházás;
- a jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, korábban már használatba vett, állati eredetű élelmiszer előállító létesítmény élelmiszer-higiéniai feltételeinek megteremtését szolgáló beruházás;
- jelenértéken legalább 100 millió forint értékű önálló környezetvédelmi beruházás;
- a jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, az alapkutatást, az alkalmazott kutatást vagy a kísérleti fejlesztést szolgáló beruházás;
- jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, kizárólag film- és videógyártást szolgáló beruházás;
- munkahelyteremtést szolgáló beruházás;
- jelenértéken legalább 500 millió forint értékű, kis- és középvállalkozás által megvalósított beruházás,
- a szabad vállalkozási zóna területén üzembe helyezett és üzemeltetett jelenértéken legalább 100 millió forint értékű beruházás
- jelenértéken legalább 6 milliárd forint értékű beruházás,
- jelenértéken legalább 3 milliárd forint értékű munkahelyteremtést szolgáló beruházás

üzembehelyezése és üzemeltetése esetén.

A fent említett beruházások közül egyes esetekben további feltétel, hogy a beruházás, új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését, létesítmény termékkínálatának a létesítményben addig nem gyártott termékekkel történő bővítését vagy egy meglévő létesítmény teljes termelési folyamatának lényegi átalakítását eredményezze. Szintén támogatható az olyan létesítmény eszközeinek eladótól független, harmadik fél beruházó általi felvásárlása, amely létesítmény bezárásra került, vagy bezárásra került volna.

A fejlesztési adókedvezményről a beruházás tervezett megkezdése előtt *meghatározott adattartalommal bejelentést kell tenni* az adópolitikáért felelős miniszternek (bizonyos összeghatár felett az adókedvezmény igénybevétele a Kormány – Európai Bizottság engedélyén alapuló – határozata alapján történhet) és ugyancsak be kell jelenteni a beruházás befejezésének napját.

Az érvényesíthető adókedvezmény összege – nettó jelenértéken – a megvalósított beruházás elszámolható költségeinek jelenértéke és a beruházás megvalósításának helyére megállapított *támogatási intenzitás* szorzata, legfeljebb a bejelentésben szereplő összeg. 2014. július 1-jétől a 2014-2020-as támogatási időszakra vonatkozó intenzitásokkal kell a kedvezmény összegét kiszámolni, így ettől az időponttól kezdve nagyvállalatok esetében Budapest és Pest megye bizonyos településein megvalósított beruházások nem lesznek jogosultak a fejlesztési adókedvezmény igénybevételére, illetőleg Közép- és Nyugat-Dunántúl maximális támogatási intenzitása 5-5 százalékponttal csökkent a korábbi periódushoz képest. A fejlesztési adókedvezmény összegéből le kell vonni a beruházáshoz kapcsolódó egyéb állami támogatások összegét.

Az adókedvezményt a beruházás befejezését követő 13 adóévben, vagy a beruházás befejezésének évében és az azt követő 12 adóévben lehet felhasználni – legfeljebb a bejelentés benyújtását követő 16 adóéven belül –, legfeljebb a tárgyévi fizetendő adó 80%-áig. Az adókedvezmény igénybevételének egyéb feltételeit (pl. létszámnövelési kötelezettség) a Tao tv. és a 165/2014. (VII. 17.) Korm. rendelet szabályozza.

2.8.3 Kis- és középvállalkozások adókedvezménye

A kis- és középvállalkozásnak minősülő adózók hitelszerződés alapján tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett, és kizárólag e célra felhasznált hitelre (ideértve a pénzügyi lízinget is) tekintettel *fizetett kamat* után *adókedvezményt* vehetnek igénybe. Az adókedvezmény mértéke a hitelre az adóévben fizetett kamat. Az adókedvezményt legfeljebb a hitel visszafizetésének eredeti szerződés szerinti időpontjáig lehet igénybe venni, amennyiben a tárgyi eszköz az adott adóév utolsó napján a társaság tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepel.

Az adókedvezményt késedelmi pótlékkal növelten kell visszafizetni, ha a hitelszerződés megkötésének évét követő négy éven belül a beruházást a társaság nem helyezi üzembe vagy a tárgyi eszközt az üzembe helyezés évében vagy az azt követő három évben elidegeníti.

2.8.4 Film- és látvány-csapatsport támogatás adókedvezménye

Látvány-csapatsport támogatása keretében az adózó a következő szervezeteknek nyújthat támogatást (juttatást):

- a látvány-csapatsport országos sportági szakszövetsége részére,
- a látvány-csapatsport országos sportági szakszövetsége tagjaként működő amatőr sportszervezet – ideértve a szakszövetség tagjaként működő sportiskolát is – részére,
- a látvány-csapatsport országos sportági szakszövetsége tagjaként működő hivatásos sportszervezet részére,
- a látvány-csapatsport fejlesztése érdekében létrejött alapítvány részére,
- a sport stratégiai fejlesztést szolgáló, a költségvetési törvényben meghatározott állami sportcélú támogatás felhasználásában döntéshozatali jogkörrel rendelkező és a támogatást folyósító sportköztestület (a továbbiakban: Magyar Olimpiai Bizottság) részére.

A látvány-csapatsport támogatáshoz hasonlóan adókedvezmény vehető igénybe a *filmalkotásokra nyújtott támogatások* után. Azon szervezeteket lehet támogatni, amelyek szerepelnek az illetékes hatóság nyilvántartásában.

A látvány-csapatsport, valamint a filmtámogatásra tekintettel elszámolt ráfordítás csökkenti a társaság adózás előtti eredményét, továbbá a támogatás összegét a társaság döntése szerinti megbontásban a támogatás kifizetésének évében és az azt követő nyolc adóévben társasági adókedvezményként érvényesítheti. Az adókedvezmény mértéke legfeljebb a *tárgyévi adófizetési kötelezettség 70%-a lehet*.

Ezek az adókedvezmények akkor vehetők igénybe, ha a támogatással párhuzamosan kiegészítő támogatást is nyújt a vállalkozás, mely nem elismert költség. Így a maximálisan elérhető adóelőny mértéke a támogatási összeg 2,25%-a.

Fontos, hogy a támogató a támogatás juttatásáért (illetve a kiegészítő sportfejlesztési támogatás juttatásáért) a támogatott szervezet részéről – szponzori szerződés keretében juttatott kiegészítő sportfejlesztési támogatás kivételével – ellenszolgáltatásra nem jogosult, az ezzel ellentétes megállapodás semmis. Ilyen megállapodás esetén a támogató nem jogosult sem az adókedvezményre, sem az adófelajánlás esetén járó jóváírásra.

Az adózó a támogatási igazolásban meghatározott összeget a támogatás adóévét követően, de legkésőbb a támogatás adóévére vonatkozó társasági adóbevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg, akkor az adókedvezményt legfeljebb a részére kiállított támogatási igazolásban szereplő összeg 80 százalékáig veheti igénybe.

2019. január 1-jétől *megszűnik az előadó-művészeti szervezetek támogatásának adókedvezménye* közvetlen támogatás, valamint az adóról való rendelkezés formájában egyaránt.

2.8.5 Rendelkezés az adóról

A 2015-ös évtől az adózók rendelkezésére áll a "*Rendelkezés az adóról*" koncepció is, amely rendszer lehetőséget nyújt az adófizetőknek arra, hogy a fizetendő adójuk legfeljebb 80%-át felajánlják sporttámogatásra (illetve színház- és filmtámogatásra is) és ezért adójóváírásban részesüljenek. Az adójóváírás mértéke attól függ, hogy az adózó már a társasági adóelőlege legfeljebb 50%-ának, illetve az adóelőleg kiegészítésnek („feltöltés”) a felajánlásáról rendelkezik-e (effektív adóelőny a támogatási összeg 7,5%-a, sporttámogatás esetén 6,49%-a + a szponzorációért kapott szolgáltatás),

vagy csak a társasági adóbevallás benyújtásakor a fizetendő adóról (effektív adóelőny a támogatási összeg 2,5%-a, sporttámogatás esetén 2,16%-a + szponzoráció). Az adójóváírás összegeként elszámolt egyéb bevétel összege az adózás előtti eredményt csökkenti, így az adójóváírás nem keletkeztet adóköteles bevételt.

A korábbi látvány-csapatsport támogatási rendszer továbbra is érvényben van, *a két rendszer azonban párhuzamosan nem alkalmazható.*

2.8.6 Energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás adókedvezménye

Társaságiadó-kedvezmény igénybevételére van lehetőség a 176/2017. (VII. 4.) Kormányrendeletben meghatározott szabályok szerint igazolt módon *energiahatékonysági célokat szolgáló – végsőenergia-fogyasztás csökkenését eredményező – eszközberuházás, felújítás megvalósítása és üzemeltetése esetén.*

Az adókedvezmény mértéke a beruházás, felújítás megvalósításának helyszínétől függ. Az igénybe vehető adókedvezmény összege nem haladhatja meg a 15 millió eurónak megfelelő forintösszeget, mértéke jelenértéken a beruházás, felújítás elszámolható költségének:

- Közép-Magyarország régió kormányrendelet szerint nem támogatható településein 30 százaléka,
- Közép-Magyarország régió kormányrendeletben meghatározott támogatható településein 35 százaléka,
- Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Alföld, Dél-Dunántúl, Közép-Dunántúl vagy Nyugat-Dunántúl régióban 45 százaléka.

A fenti mértékek kisvállalkozások esetén 20, középvállalkozások esetén 10 százalékponttal tovább növelhetők. Az adókedvezmény legfeljebb *6 adóév alatt érvényesíthető*, legkorábban a beruházás, felújítás üzembe helyezésének adóévében. A *beruházás kötelező üzemeltetési időszaka legkevesebb 5 év*. Az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházások, felújítások adókedvezménye és a fejlesztési adókedvezmény ugyanazon beruházás, felújítás tekintetében nem alkalmazható.

2.9. A társasági adó bevallása és megfizetése

A társasági adóbevallást évente, a *tárgyévét követő év május 31-ig* kell elkészíteni. Amennyiben a társaság üzleti éve eltér a naptári évtől, akkor a bevallást az *üzleti év utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig* kell benyújtani.

Az adóalanyokat *előleg fizetési* kötelezettség is terheli az előző években fizetendő társasági adó alapján. Az adóelőleg havonta, *egyenlő részletekben* esedékes, ha az előző adóévi fizetendő adó meghaladja az *5 millió forintot, negyedévente, egyenlő részletekben*, ha az előző adóévi fizetendő adó *legfeljebb 5 millió* forint. Az adóelőleg az adóévet megelőző adóév fizetendő adójának összege, ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónap volt, minden más esetben az adóévet megelőző adóév fizetendő adójának a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összege. A fizetendő előleget, a tárgyhónapot/tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig kell teljesíteni. Amennyiben a társaság *előző évi árbevétele meghaladta a 100 millió Ft-ot*, akkor a társaságnak *tárgyév utolsó hónapjának 20-ik napjáig* (ha az adóév megegyezik a naptári évvel, akkor december 20-ig) *feltöltési kötelezettségnek* is eleget kell tennie a társaságnak, azaz a társasági adóelőlegek összegét ki kell egészíteni a tárgyévre várhatóan fizetendő társasági adó összegére. A társasági adóelőleg-kiegészítési kötelezettség elmulasztásához vagy nem megfelelő teljesítéséhez kapcsolódó mulasztási bírság maximális mértéke 2019-től a befizetett előleg és az adóévi adó kilencven százalékának különbözete után – 20%-ról – 10%-ra csökken.

2.10. Növekedési adóhitel

2015. június 25-től igénybe vehető egy halasztott adófizetési lehetőséget biztosító jogintézmény, a növekedési adóhitel. A növekedési adóhitel választásával az adózónak lehetősége nyílik arra, hogy a tárgyévi adózás előtti eredményének a megelőző adóév adózás előtti eredményét meghaladó, a növekedési adóhitelnek minősülő része után fizetendő adót, adóelőleget (a növekedési adóhitelre jutó adót) a tárgyév helyett a soron következő két adóévben fizesse meg, és azt min tegy kamatmentes kölcsönt a további növekedésre fordítsa. Az adózó abban az esetben választhatja ezen konstrukciót, ha

az adóévi adózás előtti eredményének a megelőző adóévi adózás előtti eredményét meghaladó része eléri, vagy meghaladja az adózó megelőző adóévi adózás előtti eredménye abszolút értékének az ötszörösét. A növekedési adóhitelek igénybe vételének részletszabályait a Tao tv. tartalmazza.

3. EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓ

Az egyszerűsített vállalkozói adó (továbbiakban: eva) választására azok a kisvállalkozók jogosultak, akiknek az *áfával növelt éves bevétele az adóévben nem haladja meg a 30 millió forintot*. Az adónemnek számos előnye van, de a bevezetése óta létrehozott újabb adónemek – kata, kiva – ennél is kedvezőbb lehetőségeket hordoznak magukban. Ennek köszönhetően az évek alatt egyre csökkent az evások száma. Valószínűleg ez a csökkenés vezetett ahhoz, hogy az adózás egyszerűsítése érdekében eva alanyiságot utoljára *2018. december 20-ig lehet választani*.

3.1. Az egyszerűsített vállalkozói adó alanya

Az evára vonatkozó rendelkezéseket egy külön törvény (Eva tv.) tartalmazza. Eva alanyiság választására jogosult az *egyéni vállalkozó, az egyéni cég, a korlátolt felelősségű társaság (kft), a szövetkezet, a betéti és a közkereseti társaság (bt és kkt), a szövetkezet és lakásszövetkezet, a végrehajtói iroda, az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, a közjegyzői iroda, valamint az erdőbirtokossági társulat*.

Az eva egyéni vállalkozók esetében a személyi jövedelemadót és a vállalkozói osztalékalap utáni adót vagy az átalányadót, valamint meghatározott esetekben az általános forgalmi adót váltja ki. Gazdasági társaságok és egyéni cégek esetén a társasági adót, az osztalék utáni valamint a vállalkozásból kivont jövedelem utáni személyi jövedelemadót, és meghatározott esetekben az általános forgalmi adót váltja ki.

3.1.1 Az eva adózás választásának feltételei

A kisvállalkozóknak (lásd 3.1.) a jogszabályban meghatározott feltételeket kell teljesítenie az adóévet megelőző adóévben, valamint az azt megelőző adóévben is, ahhoz, hogy ezt az adózási módot alkalmazhassák. Az eva alanyiság választására való jogosultság feltételei a következők (esetenként eltérő feltételeket kell alkalmazni, attól függően, hogy az adóalanyok egyéni vállalkozók vagy jogi személyek):

- az *egyéni vállalkozó* e tevékenységét *folyamatosan* végezte,
- *jogi személy és egyéni cég nem alakult át*, valamint *új tagok (együttesen) nem szereztek 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést a társaságban*,
- az adóhatóság *nem* rendelte el *mulasztási bírság* kiszabását *számla- vagy nyugtaadási kötelezettség ismételt elmulasztása* miatt,
- az Áfa törvény szerint *nem* kötelezett a *használt ingóságokra, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra* vagy az *utazásszervezésre* vonatkozó különös adózási jogszabályok alkalmazására,
- *nem állt végelszámolás, bíróság által jogerősen elrendelt felszámolás alatt*,
- az *egyéni vállalkozó* az általa végzett termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás alapján *bevételt*, a *jogi személy és az egyéni cég árbevételt számolt el*.

További feltétel az is, hogy a vállalkozásnak *belföldi pénzforgalmi számlával* kell rendelkeznie. Emellett az is követelmény, hogy a választás adóévet *megelőző második adóévben* a vállalkozás éves szintre átszámított *összes bevétele nem haladta meg*, és az adóévet megelőző adóévben *ésszerűen várható éves szintre arányosított bevétele nem haladja meg a 30 millió forintot*. Mindezek mellett előírja a törvény, hogy az adóalany *nem folytathat jövedékköteles termékek forgalmazásával kapcsolatos tevékenységet*, és a vámjogszabályokban meghatározott *közvetett képviselő* sem lehet.

Jogi személyek és egyéni cégek esetén a fentiekén túl az is feltétel, hogy *valamennyi tagjának magánszemélynek* kell lennie, továbbá *más jogi személyben nem rendelkezhetnek részesedéssel*. Ez utóbbi alól kivételt jelent a szövetkezeti hitelintézet által kibocsátott részjegy vagy a nyilvánosan működő részvénytársaság részvénye.

3.2. Bejelentési szabályok

Amennyiben a fentiekben összefoglalt *valamennyi vonatkozó feltétel teljesül*, és az adóalany *nincs* az állami és önkormányzati adóhatóságnál, valamint a vámhatóságnál *1 000 forintot meghaladó adótartozása*, akkor 2018. december 20-ig *jelentheti/jelenthette be az adóhatósághoz*, hogy az Eva tv. szerint kíván adózni. Ezen határidő *jogvesztő*, azonban a *határidő lejártáig* benyújtott nyilatkozat *még visszavonható*.

Ugyanez a határidő irányadó abban az esetben is, ha az eva alany azt kívánja bejelenteni az adóhatósághoz, hogy a következő adóévtől kezdődően *meg kívánja szüntetni az eva alanyiságát*. A nyilatkozat visszavonásának lehetősége a jelzett időpontig ez esetben is adott.

Emellett *bejelentési kötelezettség* terheli az eva adózót az adóhatóság felé akkor is, ha december 20-án már *nem felel meg a jogszabályban előírt feltételeknek*, továbbá abban az esetben is, ha *1000 forintot meghaladó nyilvántartott adótartozással* rendelkezik bármely adóhatóságnál vagy a vámhatóságnál.

3.2.1 Áttérés a személyi jövedelemadó hatálya alól

Akik az utolsó pillanatban az áttérés mellett döntöttek azoknak az alábbiakra kell figyelemmel lenniük.

Személyi jövedelemadó szerint adózó egyéni vállalkozónak az eva alanyiságot megelőző adóév utolsó napján *vállalkozói bevételnek* kell tekintenie mindazon vállalkozói bevételt, melyet *e tevékenységére tekintettel megszerzett*, és amelyekről kiállított számla *teljesítési időpontja megelőzi* az eva alanyiság évét. Az áttérés évére vonatkozó jövedelem megállapítása során a *vállalkozói tevékenység megszűnésére vonatkozó rendelkezések* szerint köteles eljárni az egyéni vállalkozó, vagyis köteles *megállapítani a készletekre vonatkozó bevételt*, amelyet adóalapot nem érintő bevételnek tekint mindaddig, amíg eva szerint adózik. A készletek értékét pedig az áttérést megelőző évi bevallásában kell szerepeltetnie.

Amennyiben az egyéni vállalkozó *kisvállalkozói kedvezményt, adókedvezményt, fejlesztési tartalékot, foglalkoztatási kedvezményt* érvényesített, akkor az eva alanyiság alatt is alkalmazandók rá a kedvezmények *végleges érvényesítésére* vonatkozó szabályok. Például ha az egyéni vállalkozó *kisvállalkozói kedvezmény* alapjául szolgáló tárgyi eszközt értékesít, akkor az eszköz értékének kétszeresét alapul véve a kedvezmény igénybevételének évében érvényes adókulccsal számolt adó megfizetésére köteles.

3.2.2 Áttérés a társasági adó hatálya alól

Áttérés esetén a Tao tv. jogutód nélküli megszűnésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni és a '71-es nyomtatványon kell a bevallási kötelezettségnek eleget tenni. A bejelentés évére nem kell előleget vallania és a követő évre nem kell adóelőleget fizetnie.

A *bevételi nyilvántartást* vezetését vállaló kkt, bt és egyéni cég az üzleti évre vonatkozó beszámolója alapján, a *letétbe helyezésre előírt határidőig* megállapítja az *osztalék utáni adót kiváltó adót*, melyet *három egyenlő részben* kell megfizetnie a társaságnak. Az *osztalék utáni adót kiváltó adó adóalapja* az alábbi számítással határozható meg:

± Eredménytartalék
+ Saját elhatározásból lekötött tartalék
± Mérleg szerinti eredmény
+Jóváhagyott osztalék, részesedés alapján a taggal szemben fennálló kötelezettség
– Immateriális javak és tárgyi eszközök könyv szerinti értéke
± Adóalap

Az *osztalék utáni adót kiváltó adó mértéke 15 százalék*, melyet az adózónak az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallásában vagy kiva bevallásában *elkülönítetten kell bevallania*. A bevallott összeget három egyenlő részletben, az *üzleti évre és az azt követő két adóévre* - de legkésőbb az adóalanyiságának utolsó adóévére - vonatkozó társaságiadó-bevallás, kiva bevallás, illetve eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg kell megfizetnie. Az *osztalék utáni adót kiváltó adó megfizetésével a társaság korábbi vagyona adózottnak minősül*.

3.3. Az áfa alanyiság megszűnésével összefüggő adókötelezettségek

Az eva adózásra áttéréssel az adózó *áfa alanyisága megszűnik*. Bizonyos esetekben azonban előfordulhat, hogy az eva alanyiság időtartama alatt is felmerül áfa fizetési kötelezettség. Az *áfa alanyiság megszűnése miatt felmerülő áfa* kötelezettséget az eva *bejelentkezés napját is magába foglaló* időszakra benyújtott áfa bevallásban kell feltüntetni és egyidejűleg megfizetni. Emellett pedig az alábbi *speciális rendelkezések* alkalmazandók az eva adózásra áttérő áfa alanyokra:

- Ha a vállalkozó a vagyon egy részét az áfa alanyiság megszűnésével *kivonja a tevékenysége alól*, akkor a kivont vagyon után *adót kell megállapítani és megfizetni* az Áfa törvény bevételszerző tevékenységre történő *termékkivonásról* rendelkező szabályai szerint.
- Az eva adózásra való áttérés évében *beszerzett tárgyi eszköz* és a tárgyi eszközre fizetett *előleg után adófizetési kötelezettség merülhet fel*. A tárgyi eszköz beszerzésére fizetett *előleget* a tárgyi eszköz *beszerzési értékének* kell tekinteni.

3.4. Az eva alap és az adómérték

Az eva alapja az adóalany által *az adóévben megszerzett összes bevétel*, melyeket az Eva tv.-ben meghatározott *korrekciós tételekkel* módosítani kell. Az adó mértéke *37 százalék*, azonban ha az adóévi bevétel összege meghaladja az adóalanyiság választására jogosító értékhatárt (30 millió forint), akkor az eva mértéke *50 százalék az értékhatárt meghaladó részre*.

3.4.1 Az evás bevétel

A bevételt különbözőképpen kell meghatározni, attól függően, hogy az eva alany a számviteli törvény hatálya alá tartozik-e vagy sem. A *számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalany* tekintetében ugyanis a bevétel a *számviteli törvényben meghatározott elszámolt árbevétel*, amely az adózó éves beszámolójában szerepel.

A *számviteli törvény hatálya alá nem tartozó adóalany* bevételének a vállalkozó gazdasági *tevékenységére tekintettel bármely formában és jogcímen kapott vagyoni érték* tekintendő, *hozzászámítva* ehhez az *áthárított áfa* összegét is.

Fontos kiemelni azonban, hogy *nem minősül bevételnek* a vállalkozás által *korábban átadott vagyoni érték ellenszolgáltatás nélküli visszaszolgáltatása* (pl. nyújtott hitel összege), emellett az a vagyoni érték, amelyet a vállalkozás *köteles visszaszolgáltatni*. Továbbá az a vagyoni érték sem, amelyet *szokásos piaci áron* szerez a vállalkozó. Amennyiben a beszerzési ár a szokásos piaci ár alatt van, akkor a szokásos piaci ár és a beszerzési ár közötti különbség bevételnek minősül. *Egyéni vállalkozó esetén nem tekintendő bevételnek a nem a vállalkozói tevékenységgel összefüggésben kapott vagyoni érték*.

3.4.2 Az eva alapot növelő és csökkentő tételek

Az Eva tv. *három csoportba sorolja a bevétel módosító tételeket*. Egyes korrekciós tételek ugyanis *minden adóalany esetében* alkalmazandók, míg mások *csak a számviteli törvény szerinti nyilvántartást választó, illetve nem választó adóalanyok esetén, vagy csak az egyéni vállalkozók esetén* alkalmazandók.

Az eva bevételt növelő tételek a következők:

- A *kapcsolt vállalkozástól kapott bevétel* (a kapcsolt féltől szerzett bevételt *kétszeresen* kell figyelembe venni).
- *Egyéni vállalkozó* esetében az adóalanyiság megszűnésének évében megállapított *készlet értéke*, kivéve, ha átalányadózásra tér át a vállalkozó.
- A *számviteli törvény szerinti adóalany* estében az adóévben kapott *előleg*.
- A *számviteli törvény hatálya alá nem tartozó bt, kkt és egyéni cég* esetén az előző üzleti évre vonatkozó beszámoló mérlegében a *passzív időbeli elhatárolások között kimutatott bevétel*, az egyszerűsített mérlegben a tevékenységhez jogszabály vagy államközi megállapodás alapján kapott *vissza nem térítendő támogatás* alapján a kötelezettségek között kimutatott tétel.

Az eva bevételt csökkentő tételek az alábbiak:

- Jogszabály, jogerős bírósági vagy hatósági határozat alapján kapott *kártérítés, kártalanítás, sérelemdíj*, valamint a tevékenységhez használt *vagyon tárgyak károsodására* a károkozótól, biztosítójától vagy harmadik féltől *kapott bevétel*, és a *biztosítótól elemi kár*ra tekintettel kapott bevételként elszámolt *kártérítés*, valamint a *költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás összege*.
- *Egyéni vállalkozók* esetén a jogszabályi kötelezettség alapján visszafizetett támogatás.
- A *számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalany* esetén a *kapott előlegből* az adóévben *elszámolt* vagy *visszafizetett összeg*, illetve az egyszeres könyvviteltől a *kettős könyvvitelre áttérés* miatt korrekciós tételnek elszámolt bevétel.
- A *számviteli törvény hatálya alá nem tartozó vállalkozásoknál* a megelőző üzleti évekre a mérlegben *aktív időbeli elhatárolások* között kimutatott és a bejelentés évében az egyszerűsített mérlegben kimutatott *vevőkkel szembeni követelés* alapján elszámolt bevétel.
- Szintén adóalap csökkentő tételnek minősül a jogszabályi kötelezettség alapján *tárgyévben visszafizetett támogatás összege*, ha az a támogatás *folyósításakor az eva alapját képezte*.

3.4.3 A bevétel megszerzésének időpontja

A számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozásoknak a számviteli törvényben meghatározott időpontot kell a bevétel megszerzése időpontjának tekinteniük, míg az *e körbe nem tartozó adóalanyoknak* az *Eva tv-ben foglaltakat* kell alkalmazniuk. *Pénz* esetén a bevétel megszerzésének időpontja az *átvétel* vagy a *jóváírás napja*, *igénybe vett szolgáltatás* esetén ez az időpont az *adófizetési kötelezettség keletkezésének napja*. Általánosságban megállapítható, hogy a bevétel megszerzésének időpontja az az időpont, *amikor a vállalkozóra átszáll a vagyoni értékhez kapcsolódó rendelkezési jog*.

Az *egyéni vállalkozó*, a *bevételei nyilvántartást vezető kkt, bt*, valamint az *egyéni cég* esetén a bevétel megszerzésének az időpontja a *bizonylat kibocsátásának napját követő harmincadik nap*, még abban az esetben is, ha a bevételt *ténylegesen még nem szerezte meg*.

3.4.4 Az evás adóév

Eva alany esetében adóévnek a *naptári év* tekintendő. Abban az esetben pedig, ha az adóalanyiság év *közben szűnik meg*, a naptári év az adóalanyiság *megszűnéséig tart*.

Az éves eva bevallást a számviteli törvény hatálya alá nem tartozó *evás vállalkozás* esetén az adóévet követő év *február 25-ig* kell benyújtani, amennyiben azonban az adóalanyiság év *közben szűnik meg*, akkor *szoron kívüli bevallási kötelezettség* terheli az adóalanyt, vagyis a *megszűnés napját követő 30. nap* a bevallás benyújtásának határideje.

A számviteli törvény hatálya alá tartozó *adóalany* az éves bevallást az adóévet követő év *május 31-ig* köteles benyújtani, *megszűnés esetén* pedig a *megszűnést követő ötödik hónap utolsó napjáig* kell eleget tennie az adóalanynak az adóbevallás benyújtási kötelezettségének.

3.4.5 Az adóelőleg és az adó megállapítása, megfizetése

Az eva adóalanyt *negyedéves adóelőleg megállapítási- és megfizetési kötelezettség* terheli. Az első három negyedév tekintetében az adóelőleget az adott *negyedévet követő hónap 12-ig* kell megállapítani és megfizetni. Ennek összege a negyedéves *adóelőleg-alap 37 százaléka*. Emellett *feltöltési kötelezettség* is terheli az eva alanyokat, ami azt jelenti, hogy az *adóelőleget* az adóév *december 20-ig* az adóévben várható adó éves összegének *90 százalékáig ki kell egészítenie*.

Az adóelőleg *megfizetésének napja* az a nap, mikor az adóalany a belföldi pénzforgalmi *számláját megterhelte*. Az éves adó összegét meghaladóan megfizetett adóelőleg *visszaigénylésére* az éves bevallásban van lehetőség, melyet az eva alany belföldi bankszámlájára teljesít az adóhatóság.

3.5. Az evás vállalkozó szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettsége

Az eva alanyt havonta, munkavállalónként szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettség terheli az általa foglalkoztatott munkavállalókra tekintettel. A szakképzési hozzájárulás mértéke az adott hónapra érvényes minimálbér kétszeresének 1,5 százaléka, amelyet az eva alanynak negyedévente kell megállapítania, és a negyedévet követő hónap 12-ig kell megfizetnie.

3.6. Nyilvántartási kötelezettségek

Az Eva tv. meghatározott adóalanyok számára választási lehetőséget biztosít a nyilvántartási kötelezettség vonatkozásában. A választási lehetőséggel rendelkező evás vállalkozók dönthetnek, hogy az Eva tv. szerinti nyilvántartást vagy a számviteli törvény szerinti kettős könyvvitelt vezetnek. Más adóalanyok azonban csak az Eva tv.-ben meghatározottak szerint tehetnek eleget a nyilvántartás vezetési kötelezettségnek. Bizonyos adóalanyok pedig kizárólag a számviteli törvény szerinti kettős könyvvitelt vezethetnek.

Az Eva tv. melléklete három csoport különböztet meg a nyilvántartási kötelezettség tekintetében:

- A bevételi nyilvántartásnak tartalmaznia kell a sorszámot, a megszerzés időpontját, a bizonylat sorszámat, a gazdasági esemény rövid leírását, valamint az összeget.
- A közterhek nyilvántartásában szerepeltetni kell az egyéb adó és járulék megnevezését, a közteher esedékességének időpontját, a közteher alapját és mértékét, a csökkentő tételeket és ezek jogcímét, a fizetendő adót és annak megfizetési és bevallási időpontját.
- A szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartásában fel kell tüntetni a nyomtatvány nevét és számjelét, a beszerzés keltét, a tömb sorszámat, a használatbavétel, a felhasználás és a kiselejtezés keltét.

A nyilvántartásokat az adó megállapításhoz való jog elévüléséig kell megőrizni. Fontos kiemelni azonban, hogy az Eva tv. szerinti nyilvántartások vezetése nem mentesíti az adóalanyt a más jogszabályokban meghatározott nyilvántartási kötelezettség alól.

3.7. Bizonylatolási kötelezettség

Az eva adózót bizonylat kibocsátási kötelezettség terheli az általa teljesített tevékenységekkel kapcsolatban. A kötelezettséget illetően ugyanis az Áfa törvény általános rendelkezései irányadóak, amely szerint a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője részére köteles számlát kibocsátani. Abban az esetben, ha az ellenérték vagy az előleg megfizetésére a teljesítésig sor kerül, a számlát azonnal ki kell bocsátani, ellenkező esetben 15 nap áll rendelkezésre a számlakibocsátásra.

A számlán az Áfa törvényben előírt kötelező adatokat kell feltüntetni, a bizonylaton az adott termékre vagy szolgáltatásra meghatározott adót kell áthárítani. Fontos megemlíteni azonban, hogy az eva adózó nem háríthatja át az áfát az olyan ügylet esetén, amely nem belföldön teljesül, vagy amikor az Áfa törvény előírásai szerint az áfa megfizetésére a termékbeszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő kötelezett.

3.8. Az eva alanyiség megszűnése

Az eva alanyiség az alábbi esetekben szűnik meg:

- Az adóalany a naptári évet követő évre bejelentette, hogy a továbbiakban nem az eva szerint szeretne adózni, ebben az esetben a megszűnés a naptári év utolsó napján történik.
- Amennyiben a vállalkozás bármely, a törvényben szereplő feltételnek már nem felel meg, akkor a változás bekövetkezésének napját megelőző naptól szűnik meg az eva alanyiség.
- Amennyiben a vállalkozás bevétele meghaladja az adóalanyiségra előírt értékhatárt, akkor az azt követő nappal már nem minősül eva adózónak.
- A naptári évben összesen 30 millió forintot meghaladó előlegről bocsátott ki számlát, akkor az utolsó számla kibocsátásának napját megelőző naptól megszűnik az adóalanyiség.

- Amennyiben az adóhatóság *mulasztási bírsággal* sújtotta számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztása vagy adóellenőrzés akadályozása miatt, akkor a *határozat véglegessé válásától* megszűnik az eva alanyiság.
- A magánszemély *egyéni vállalkozói jogállása megszűnése* esetén a *jogállás megszűnése napjától*.
- *Végelszámolás, felszámolás, kényszersztörési eljárás kezdő napját megelőző nappal*.
- Amennyiben a jogi személyben, az egyéni cégben *50 százalékot meghaladó szavazati jogot* szerez a vállalkozásban *korábban tagi jogviszonyban nem álló magánszemély*, a megszerzés napját megelőző nappal.
- *Kata és Kiva alanyiság* létrejötté esetén az ezt megelőző nappal megszűnik az eva alanyiság.

Az Eva tv. alapján az adóalanyiság megszűnését követően *nem választható*. Fontos kiemelni azonban, hogy *nem szűnik meg* az eva alanyiság abban az esetben, ha az *egyéni vállalkozó cselekvőképességét elveszíti vagy meghal, és a vállalkozói tevékenységet az özvegy vagy az örökös folytatja*. Ez esetben *90 napon belül kell nyilatkoznia* az özvegynek vagy az örökösnek arról, hogy folytatni kívánja a tevékenységet, valamint arról, hogy az eva vagy az Szja tv. szerint kíván adózni.

3.8.1 Teendők az eva adóalanyiság megszűnése esetén

Amennyiben megszűnik az *egyéni vállalkozó* eva alanyiséga, a továbbiakban az Szja tv. szerint teljesíti az adókötelezettségét. *Átalányadózást* azonban csak akkor választhat, ha megfelel az átalányadózás törvényi feltételeinek. A megszűnést követően az Szja tv.-ben meghatározott nyilvántartások vezetésére köteles az egyéni vállalkozó, az adóalanyiság megszűnésének adóévét követő *adóév első napjára pedig részletes vagyonleltárt* kell készítenie.

Említést érdemel továbbá az is, hogy az egyéni vállalkozónak az *evás adóévben teljesített költségeit az áttéréskor elszámoltnak kell tekintenie*. Az evás időszakban *adóévenként 20-20 százalékot* elszámoltnak kell tekinteni az időszakot megelőző évekről áthozott *veszteségből*. Az evából való kikerülést követően az eva időszakában megszerzett tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra pedig *értékcsökkenést csak a más által kiállított számla birtokában* lehet elszámolni.

3.8.2 Jogi személy, egyéni cég adóalanyiságának megszűnése

A számviteli törvény hatálya alá tartozó eva alany az eva adóalanyiság megszűnésének napjától számított *ötödik hónap utolsó napjáig* köteles elkészíteni a *beszámolóját*, amelynek *fordulónapja a megszűnés napja*.

A társasági adó tekintetében az eva időszakban *elszámoltnak kell tekinteni az értékcsökkenési leírást*, az összes költségnek *minősülő kiadást*, és a nyitó mérlegben kimutatott bekerülési értéknek az *utolsó nem evás adóévben lévő beszámolójában kimutatott bekerülési értéket meghaladó részét*. Továbbá elszámoltnak kell tekinteni - evás adóévenként - az *evás időszakot megelőző évekről áthozott veszteség 20-20 százalékát*.

Meg kell említeni továbbá, hogy az eva alanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni adóévként olyan adókedvezmény esetén, amely meghatározott adóévben vehető igénybe.

4. KISADÓZÓ VÁLLALKOZÁSOK TÉTELES ADÓJA

A kisadózó vállalkozások tételes adója (kata) jellemzően a kis költségigényű lakossági szolgáltatással foglalkozó *mikro- és kisvállalkozások* számára előnyös, ugyanis kedvező adózási feltételeket biztosít az adminisztrációs és adóterhek mérséklésével.

4.1. Kata alanyok

A Katv. értelmében a kata alanyiság választására az *egyéni vállalkozó*, az *egyéni cég* és a *kizárólag magánszemély taggal rendelkező betéti és közkereseti társaság* (bt és kkt), valamint *ügyvédi iroda* jogosult. A kata alanyiság választásából nincs kizárva az Szja tv. szerinti átalányadózást vagy az eva alanyiságot választó egyéni vállalkozó sem.

A törvény meghatározza azon eseteket is, amikor a *kata alanyiság nem választható*. Az egyik ilyen eset, ha a vállalkozás *adószámát az adóhatóság a bejelentés évében vagy az azt megelőző tizenkét hónapban törölte*. Az a vállalkozás sem választhatja az adóalanyiságot, amely a bejelentés megtételekor végelszámolási, felszámolási vagy kényszersztörési eljárás hatálya alatt áll. Emellett az a vállalkozás sem jogosult a kata alanyiság választására, amely az adóalanyiság választásának

évében az Önálló vállalkozók tevékenységi jegyzéke, illetve a TEÁOR 2008 szerint 68.20 *Saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése besorolású tevékenységből bevételt szerzett.*

4.2. A kata választásának feltételei

Egy vállalkozás úgy válhat a kata alanyává, hogy az erre irányuló szándékát egy erre rendszeresített *nyomtatványon bejelenti* az adóhatósághoz.

A Katv. nem tartalmaz bejelentkezési határidőt a kata adóalanyiság választásával kapcsolatban, így az – az előírt feltételek teljesülése esetén - *bármikor választható*. Az adóhatósághoz megtett bejelentés alapján a kata alanyiság a *bejelentést követő hónap első napjával kezdődik*. Erről az adóhatóság értesítő levélben tájékoztatja a kisadózó vállalkozást.

4.3. A kisadózó

A kata alanyiság választására vonatkozó *bejelentés megtételével egyidejűleg* a vállalkozás *köteles bejelenteni* azon *kisadózó* vagy *kisadózók nevét, címét, adóazonosító jelét, valamint TAJ számát*, akik közreműködnek a társaság tevékenységében, függetlenül attól, hogy ez milyen jogviszonyban történik. Így például be kell jelenteni azon kisadózók adatait, akik *személyesen közreműködnek* a társaság tevékenységében, akik *vezető tisztségviselőként* tevékenykednek vagy *megbízási jogviszony* keretében látják el tevékenységüket a társaságban. Fontos hangsúlyozni azonban, hogy *munkaviszony nem állhat fenn a vállalkozás és a kisadózó magánszemély között*. Egyéni vállalkozó esetén *kisadózó személyként magát az egyéni vállalkozót kell bejelenteni*.

Az adóhatósághoz megtett *bejelentéssel egyidejűleg* a vállalkozásnak *nyilatkoznia kell* arra vonatkozóan is, hogy a bejelentett kisadózó magánszemély *főállásúnak minősül-e*, továbbá, hogy e személy *biztosítása a kisadózóként való bejelentkezéssel jött-e létre* illetve arról, hogy a főállású kisadózó *magasabb összegű (75 000 Ft) tételes adót kíván fizetni*.

A Katv. megkülönbözteti a *főállású és a nem főállású kisadózó* magánszemélyt. A törvény értelmében *főállású kisadózónak az minősül, aki a tárgyhoz bármely napján a következő feltételek valamelyikének nem felel meg*:

- *legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll, (ez esetben az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani),*
- *a társadalombiztosítási jogszabályok szerint kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül (nyugdíjas),*
- *külföldön biztosított - EU rendelet vagy kétoldalú egyezmény alapján,*
- *rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban, rokkantsági ellátásban vagy rehabilitációs ellátásban részesül,*
- *rokkantsági ellátásban részesül és egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 50 százalékos vagy kisebb mértékű,*
- *a kisadózó vállalkozáson kívül más vállalkozásban nem kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak vagy társas vállalkozónak minősül, ideértve más kisadózó vállalkozásban fennálló főállású kisadózó jogállást is,*
- *a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban álló,*
- *közép vagy felsőfokú intézményben nappali rendszerű oktatásban részt vevő 25. életévét még be nem töltött tanuló, hallgató (akkor is, ha tanulmányait szünetelteti).*

4.4. A kata alanyiság megszűnése

A Katv. tételesen felsorolja azon eseteket is, amikor megszűnik a kisadózó vállalkozás adóalanyisága. A törvény értelmében a következő esetekben és az itt meghatározott időpontokban kerülhet sor a kata adóalanyiság megszűnésére:

- *Amennyiben a vállalkozás bejelenti, hogy már nem a kata szerint akar adózni, a bejelentés hónapjának utolsó napja a megszűnés napja.*
- *A kisadózó egyéni vállalkozói jogállásának a megszűnése napjával.*
- *A kisadózó egyéni cég, bt vagy kkt jogutód nélküli megszűnésének napjával.*
- *A bejelentett kisadózó tag halála esetén, ha más kisadózó tag nincs a vállalkozásban, és mást 90 napon belül nem jelentettek be.*

- Amennyiben *egyetlen bejelentett tag* van a társaságban, aki *kilép* a kisadózó vállalkozásból, és más kisadózót a kilépést követő napig *nem jelentenek be*, a kilépést követő nappal.
- Ha a vállalkozásnak *nem magánszemély is tagjává válik*, akkor a tagsági jogviszony keletkezése napjával.
- Számla- vagy nyugtaadás *elmulasztásáért*, *be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért* vagy *igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért* kiszabott mulasztási bírságot, jövedéki bírságot megállapító határozat véglegessé válásának napjával.
- Adószámot *törölő határozat* véglegessé válása hónapjának utolsó napjával.
- Amennyiben a vállalkozásnak az állami adóhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladja a 100 000 forintot, akkor a megszűnés időpontja az az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válása hónapjának utolsó napja. Abban az esetben, ha a kisadózó az adótartozását a megszüntetésről szóló határozat véglegessé válásáig a tartozását megfizeti, és ezt igazolja, az adóhatóság visszavonja az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat.
- Végelszámolás, felszámolás, kénysztörlési eljárás esetén, az eljárás megkezdését megelőző nap.
- Amennyiben *nem megengedett tevékenységből* szerez jövedelmet a vállalkozás, akkor a bevételszerzés napját megelőző nap. Ilyen bevételnek a megszerzését és a szerzés időpontját az azt követő 15 napon belül a kisadózó köteles bejelenteni az adóhatósághoz.
- Amennyiben átalakulás, egyesülés, szétválás következtében a vállalkozás már *nem felel meg* a törvényi feltételeknek, az átalakulást, egyesülést, szétválást megelőző nappal.

Az első négy eset kivételével az adóhatóság *határozatot* hoz a kata alanyiság megszűnéséről. Lényeges, hogy az adóalanyiság megszűnésének évére és az azt követő 12 hónapra *nem lehet újra választani* a kata szerinti adózást (korábban 24 hónapos korlátozás élt).

4.5. A kata mértéke és megfizetése

A kisadózó vállalkozást terhelő, a *főállású kisadózó* után fizetendő adó mértéke havonta 50 000 forint, míg a *nem főállású kisadózó* után havi 25 000 forint. Az 50 000 forint összegű tételes adót kell megfizetnie a kisadózó vállalkozásnak abban az esetben is, ha a magánszemély a hónap akár csak *egyetlen napján is főállású kisadózónak minősül*. A fizetendő tételes adót minden egyes kisadózó magánszemély után meg kell fizetni.

A törvény lehetővé teszi a magasabb, havi 75 000 forint összegű tételes adó választását a *főállású kisadózóknál*. Ez esetben az emelt összegű tételes adó a választásra irányadó *bejelentést követő hónaptól esedékes*. Fontos megjegyezni, hogy a főállású adózó egészen *addig* köteles a magasabb összegű tételes adó megfizetésére, míg választását *vissza nem vonja, főállású jogállása, vagy kata alanyisága* a korábbiakban meghatározott okból *meg nem szűnik*.

A kata alanyiság vonatkozásában a *bevételi határ 12 millió forint*. Amennyiben a katas vállalkozás éves bevétele meghaladja az említett összeghatárt, az év közben kata alanyiságot *választó* vállalkozás esetén ennek - havonta 1 millió forinttal számított - *arányosított részét*, akkor ezen összeghatárt meghaladó rész után további 40 százalékos mértékű adót kell fizetnie a vállalkozásnak. Ahogy ez a 4.4. pontból is kiderül, a 40 százalékos adó megfizetése *nem szünteti meg a kata alanyiságot*. Nem minősül a kisvállalkozó egyéni vállalkozó bevételenek a nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítésekor kapott ellenérték, az ilyen bevételre a személyi jövedelemadó törvény szabályait kell alkalmazni.

A tételes adót a *tárgyhót követő hónap 12. napjáig* kell megfizetni. A törvény lehetőséget biztosít arra, hogy a kisadózó vállalkozás bizonyos esetekben *mentesüljön a tételes adófizetési kötelezettség alól*. E szabály azoknál a kisadózóknál alkalmazható, akiknél az adott hónap egészében teljesülnek az alábbi feltételek:

- *táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban vagy ápolási díjban* részesült;
- *egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti*;

- *katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona, fogvatartott, egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette, valamint ha kiegészítő tevékenységet folytatóként (nyugdíjas) keresőképtelen.*

Nem kell megfizetni a tételes adót azon hónapokra sem, amelyben az előzőekben ismertetett állapot megszűnik, ha ez az állapot legalább 30 napig fennállt (kivétel az az eset, amikor az egyéni vállalkozó tevékenységét szüneteltette).

Nem mentesül a tételes adó alól, az a kisadózó, aki az érintett időszakban a jelzett állapota ellenére tevékenységet végez.

A tételes adó alóli mentességet a tárgyhót követő hó 12. napjáig be kell jelenteni az adóhatósághoz. Kiemelést érdemel az, hogy az egyéni vállalkozót nem terheli havi szinten ismételt bejelentési kötelezettség a tételes adó alóli mentesülés kapcsán akkor, ha az egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

4.6. A kata alany közteher fizetési kötelezettsége

A katás vállalkozók a tételes adó megfizetésével az alábbi adókötelezettségek alól mentesülnek:

- *vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése,*
- *társasági adó, a személyi jövedelemadó és járulékok, szociális hozzájárulási adó, szakképzési hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése.*

Fontos megjegyezni, hogy a kisadózónak nem minősülő személyekkel kapcsolatos adókötelezettségek (bejelentési és adófizetési kötelezettség) alól a kata alanyiség ellenére sem mentesül a kisadózó vállalkozás. Az előbbi mentességek nem jelentik egyben az áfa kötelezettség alóli mentesülést is, de amennyiben e törvényi feltételeknek megfelel, a kisadózó választhatja az alanyi mentességet.

4.7. A kisadózók jövedelme és az őket megillető ellátások

A kisadózó magánszemély jövedelmének más jogszabályok szempontjából a kisadózó vállalkozás bevételeinek 60 százaléka tekintendő, több tag esetén ezen összeg fejenként egyenlő része a jövedelem, de legalább a tételes adófizetési kötelezettséggel érintett hónapok és a minimálbér szorzata.

A főállású kisadózó biztosítottnak minősül, és valamennyi ellátására jogosultságot szerezhet e jogállásának időtartama alatt. Az ellátási alap havi összege 94 400 forint, magasabb összegű tételes adó megfizetése esetén pedig 158 400 forint. A fent leírtakkal ellentétben a főállásúnak nem minősülő kisadózó nem biztosított. Fontos kiemelni azonban, hogy azokban a hónapokban, amikor a kisadózó vállalkozás mentesül a tételes adó megfizetése alól, a főállású kisadózó biztosítása is szünetel.

4.8. Számla-kibocsátási, nyilvántartási és adatszolgáltatási (bevallási) kötelezettség

A kisadózó vállalkozó esetében is az Áfa törvény rendelkezései irányadóak a számlaadási kötelezettség tekintetében. A Katv. mindössze azt a többletkötelezettséget írja elő ezzel kapcsolatban a kisadózó számára, hogy az általa kiállított számlán fel kell tüntetnie a „Kisadózó” kitételt. Ennek elmulasztása esetén az adóhatóság mulasztási bírságot szabhat ki.

A kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartás vezetésére kötelezett, mely tartalmazza a sorszámot, a bizonylat sorszámát, a bevétel összegét és a bevétel megszerzésének időpontját. E kötelezettség teljesítéseként elfogadható az a megoldás is, hogy a kisadózó vállalkozás az általa kiállított nyugtákat, számlákat teljes körűen megőrzi, amennyiben e dokumentumokból a bevétel megszerzésének időpontja hitelesen megállapítható.

Amennyiben a kata alany vállalkozói tevékenységből származó éves bevétele nem haladja meg a 12 millió forintot, kizárólag egy nyilatkozatot kell benyújtania az adóhatósághoz az adóévet követő év február 25-ig az általa elért bevételekről. Amennyiben azonban az említett értékhatár túllépése miatt 40 százalékos különadó fizetési kötelezettsége is keletkezik, akkor február 25-ig bevallást is köteles benyújtani, és ezzel egyidejűleg kell az adót is megfizetni.

A Katv. bizonyos esetekben speciális adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő az adóalanyok számára. Abban az esetben ugyanis, ha a kata alanynak ugyanazon üzleti partnerétől az adóévben 1 millió forintot meghaladó bevétele származik,

akkor erre vonatkozóan az *éves bevallásában* adatot kell szolgáltatnia a számla befogadójának. Ezt az indokolja, hogy az adóhatóság egy *törvényi vélelmet* alkalmaz ez esetben, amely szerint a két fél között (burkolt) *munkaviszony áll fenn*. E vélelem megdöntése a kisadózó feladata. A törvényi vélelem megdöntése úgy történhet, hogy a kisadózó *bizonyítja*, hogy a Katv-ben meghatározott *hat feltétel közül legalább kettő fennáll*. Többek között az alábbi feltételek bizonyítása hárulhat a kisadózóra annak érdekében, hogy megdöntse a törvényi vélelmet:

- kisadózó bevételeinek legfeljebb 50 százaléka származott adott üzleti partnertől,
- az üzleti partner nem adhatott utasítást a tevékenység végzésének módjára,
- a tevékenység végzésének rendjét a kisadózó határozta meg,
- a tevékenység végzéséhez szükséges eszközöket és anyagokat nem az üzleti partner bocsátotta rendelkezésre.

4.9. Az egyéni vállalkozóra vonatkozó áttérési szabályok

A kata adózásra áttérő egyéni vállalkozó *köteles rendezni* az Szja tv. hatálya alá tartozó tevékenységéből származó azon jövedelmét, amelyről kiállított bizonylat szerinti *teljesítési időpont az áttérés előtti időszakra esik*. Emellett a *már teljesített költségeit* még abban az esetben is az Szja tv. szerint kell elszámolnia, ha azok tényleges megszerzése, felmerülése már a kata alanyiság időszakában történt. Ezeket a bevételeket és kiadásokat a *kata alanyiság kezdő napját megelőző napon kell elszámolni*. Ahogy ezt már az egyéni vállalkozókra vonatkozó részben is megemlítettük, az áttérés évében az *egyéni vállalkozói tevékenység megszűnésére irányadó szabályokat* kell alkalmazni.

Emellett a kata alanyiság minden 12 hónapjára a megelőző időszak *elhatárolt veszteségét 20-20 százalékban elszámoltnak kell tekinteni*. Az egyéni vállalkozónak az Szja tv. szerint igénybevett *kedvezmény feltételeinek* pedig a kata szerinti adóalanyiság időszaka alatt is *meg kell felelnie*.

4.10. A társasági adóról való áttérés esetén alkalmazandó szabályok

Ezen alanyi kör a kata alanyiságra való áttéréskor a társasági adó törvény *jogutód nélküli megszűnésre irányadó rendelkezéseit* köteles alkalmazni, és ennek megfelelően kell a megszűnéssel összefüggő bevallást beadnia. Az áttérést megelőző időszakban keletkezett eredmény után *osztalék utáni adót kiváltó adót* kell fizetnie a vállalkozásnak. Ez tulajdonképpen megfelel annak az adónak, amelyet az eva adózásra való áttéréskor kell megfizetnie az adózónak. Az áttérést megelőző időszak *elhatárolt veszteségéből évente 20-20 százalékot kell elszámoltnak tekinteni*. A katás időszakot megelőzően érvényesített *kedvezményekkel kapcsolatban* pedig - hasonlóan a fent leírtakhoz - *a katás időszakban is teljesítenie kell* az adózónak a *feltételeket*, ellenkező esetben társasági adó fizetési kötelezettsége keletkezik.

5. KISVÁLLALATI ADÓ

A kata adózáshoz hasonlóan a kisvállalati adó is egyszerűbb adózási lehetőséget biztosít főként azon *kis- és középvállalkozások* számára, amelyeknek a költségei között különösen *magasak a foglalkoztatással kapcsolatos kiadások, illetve, amelyek a nyereségük visszaforgatásával vagy tőkebevonással tervezik a társaság életében jelentős fejlesztéseket végrehajtani*. Így például a tanácsadó cégek, nagyobb ügyvédi, közjegyzői vagy könyvelő irodák, nyelviskolák számára eredményezhet nagyobb adómegtakarítási lehetőséget ez az adónem.

5.1. A kiva alanyok, a kiva alanyiság választásának időpontja

A kiva szerinti adózás választására a kis- és középvállalkozások széles köre lehet jogosult akkor, ha a választás egyéb, törvényi feltételei is teljesülnek. A *kiva alanyává válhat*: az egyéni cég, kkt, bt, kft, zrt, szövetkezet és lakásszövetkezet, erdőbirtokossági társulat, végrehajtói iroda, ügyvédi és közjegyzői iroda, szabadalmi ügyvivői iroda, külföldi vállalkozó, belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy. A megfelelő vállalati működési formán és az *egyéb, előírt feltételek* teljesítésén túl a kiva alannyá válás feltétele, hogy az adott kis- vagy középvállalkozás *a jogalanyiság választásáról határidőn belül, elektronikus úton bejelentést tegyen az adóhatósághoz* az erre rendszeresített formanyomtatványon ('T203KV).

A kiva alanyiság a választás adóhatóságához történő *bejelentését követő hónap első napjával jön létre*. A kiva alanyiság kezdetének napjától a vállalkozás számára *új üzleti év* kezdődik, az új üzleti éve kezdetét megelőző nappal, mint mérlegfordulónappal az általános szabályok szerint beszámolót kell készíteni a vállalkozásnak.

Ha a vállalkozás az adókötelezettségeit már nem a kiva szabályai szerint kívánja teljesíteni, az erre vonatkozó bejelentést *legkorábban az adóév december 1-jétől, legkésőbb az adóév december 20-áig* teheti meg. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.

A kiva alanyiság választására az *újonnan alakuló vállalkozások* is jogosultak, választásukat a bejelentkezéssel egyidejűleg tehetik meg. *A tevékenységét év közben kezdő vállalkozás adóalanyisága a létesítő okirata közokiratba foglalásának, ellenjegyzésének napján kezdődik*, ha vállalkozási tevékenységét a cégnyilvántartásba történő bejegyzése előtt megkezdheti, míg ha belföldi illetősége az üzletvezetés helyére tekintettel keletkezik, az *első jognyilatkozat megtételének napján*. Minden más esetben pedig adóalanyisága az *állami adóhatóságához történő bejelentkezése napjával kezdődik*.

Fontos kiemelni, hogy a *bejelentés nem jogszerű* akkor, ha a vállalkozó állami adóhatóságnál nyilvántartott, *végrehajtható adó- és vámtartozása az 1 millió forintot meghaladja a bejelentés napján*.

5.2. A kiva alanyiság feltételei

A kiva adózás választására jogosult kis- és középvállalkozások az *alábbi feltételek teljesülése* esetén választhatják a kiva szerinti adózást:

- az adóévet megelőző adóévben az átlagos statisztikai állományi létszáma várhatóan *nem haladja meg az 50 főt*,
- az adóévet megelőző adóévben elszámolandó *bevétele* várhatóan *nem haladja meg az 1 milliárd forintot*, ennél rövidebb adóév esetén ennek időarányos részét,
- az adóévet megelőző két naptári évben az állami adóhatóság véglegesen (jogerősen) *nem törölte vagy függesztette fel az adószámát*,
- üzleti évének mérlegforduló napja *december 31*,
- az adóévet megelőző adóévről készítendő beszámolójában a mérlegfőösszege várhatóan *nem haladja meg az 1 milliárd forintot*.

A *kapcsolt vállalkozások azonos adatait együttesen* kell számításba venni az *állományi létszám és a bevételi határok számításánál*, melyeket az utolsó beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján kell figyelembe venni. Fontos kiemelni, hogy a kiva alany *nem határozhatja el mérlegforduló napjának megváltoztatását*, valamint *beszámolóját is csak forintban állíthatja össze*.

5.3. A kiva alanyiság megszűnése

A kiva alanyiság megszűnik akkor, ha az adóalany *erre vonatkozóan nyilatkozatot nyújt be az adóhatósághoz*, továbbá a törvény alapján az alábbi esetekben is, a megjelölt határidővel:

- ha a vállalkozás *bevétele a negyedév első napján meghaladja 3 milliárd forintot*, a túllépést megelőző nappal;
- *végelszámolás, felszámolás, kényszertörlési eljárás* esetén az eljárás kezdő időpontját megelőző napon;
- *végelszámolás vagy felszámolási eljárás nélküli megszűnés* esetén a megszűnés napjával;
- *egyesülés, szétválás* esetén az ezt megelőző nappal;
- *számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért* jogerősen megállapított mulasztási vagy jövedéki bírság esetén, az adóhatósági határozat véglegessé válásának napját megelőző hónap utolsó napjával;
- ha az adóalany *adószámát felfüggesztik vagy törlik*, a határozat jogerőre emelkedésének hónapját megelőző hónap utolsó napjával;
- ha az adóalany nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladja az 1 millió forintot, a jogalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válásának napját magában foglaló negyedév utolsó napjával;

- ha az állományi létszáma meghaladta a 100 főt, a létszámváltozás hónapjának utolsó napjával;
- társasági adó törvény szerinti kedvezményezett eszközátruházás vagy részesedéscsere esetén;
- ha az adózó ellenőrzött külföldi társaságban rendelkezik részesedéssel;
- ha az adózó finanszírozási költsége csökkentve az adóköteles kamatbevételekkel az adóévben várhatóan meghaladja az előírt értékhatárt.

Ha a vállalkozás adókötelezettségeit már nem a kiva szabályai szerint akarja teljesíteni, az erre a célra rendszeresített formanyomtatványon, elektronikus úton kell ezt bejelentenie az adóhatóság részére. A megszűnés napjával, mint mérlegfordulónappal *önálló üzleti év végződik* és a kiva-alanyiság időszakáról soron kívüli adóbevallást kell benyújtani, amelynek határideje az adóalanyiság megszűnést követő ötödik hónap utolsó napja. Fontos megjegyezni, hogy a kiva alanyiság megszűnését követő 24 hónapig a kiva szerinti adózás ismételtelen nem választható.

5.4. A kiva alapja

A kiva alapja a jóváhagyott osztalék és a tőkeműveletek eredménye, valamint egyes további módosító tételek egyenlege, növelve a személyi jellegű kifizetésekkel, de legalább a személyi jellegű kifizetések összege. A módosító tételek az adóalap védelmét, illetve ugyanazon jövedelem kétszeres adóztatásának elkerülését szolgálják.

A kiva alapja tehát a következő tételek egyenlege, növelve a személyi a jellegű kifizetésekkel.

A kiva adóalapot növelő tételek:

- a tőke kivonás cégbírósaági bejegyzésére tekintettel az adóévben a saját tőke csökkenéseként elszámolt összeg,
- az adóévben jóváhagyott fizetendő osztalék összege (nem tartozik bele a kivás időszakot megelőző adóévek adózott eredménye és eredménytartaléka terhére a kiva adóalanyiság időszakában jóváhagyásra kerülő osztalék),
- a pénztár értékének tárgyévi növekménye, de legfeljebb a pénztár tárgyévi mérlegben kimutatott értékének a mentesített értéket meghaladó része,

A pénztár mentesített értéke:

- a tárgyévi összes bevétel 5 százaléka, de legalább 1 millió forint, vagy
- az adóalanyiság első évének nyitó mérlegében a pénztár kimutatott értéke, amennyiben ez az összeg a fenti összeget meghaladta.
- a nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségek, ráfordítások,
- az adóalanyiság időszakában megállapított és megfizetett bírság, pótlék összege,
- a behajthatatlannak nem minősülő követelés elengedése esetén az elengedett követelés összege, kivéve,
 - ha az elengedés magánszemély javára történik, vagy
 - az adózó olyan külföldi személlyel vagy magánszeméllynek nem minősülő belföldi személlyel szemben fennálló követelését engedi el, amellyel kapcsolatos vállalkozási viszonyban nem áll.

A kiva adóalapot csökkentő tételek:

- a tőkebevonás (különösen a jegyzett tőke emelés) cégbírósaági bejegyzésére tekintettel az adóévben a saját tőke növekedéseként elszámolt összeg,
- a kapott (járó) osztalék címén az adóévben elszámolt bevétel összege,
- a pénztár értékének tárgyévi csökkenése, de legfeljebb a pénztár előző évi mérlegben kimutatott értékének a mentesített értéket meghaladó része; a kiva adóalanyiság megszűnésének adóévében pedig a pénztár előző évi mérlegben kimutatott értékének és mentesített értékének pozitív különbözete,

Fentiekből látható, hogy mindaddig, amíg a házipénztár érték a mentesített érték alatt marad, addig annak változása nem befolyásolja az adóalapot.

Érdemes megemlíteni azonban, hogy amennyiben a kiva alany *kapcsolt vállalkozásával kötött szerződésében*, megállapodásában *olyan ellenértéket* határoz meg, *amely nem felel meg a szokásos piaci árnak*, akkor az adóalapot a

szokásos piaci ár és az üzleti érték különbségével úgy kell módosítani, hogy az olyan adóalapnak feleljen meg, mintha a szerződést független vállalkozással kötötték volna, feltéve, hogy a szerződés alapján az adóévben teljesítés történt.

Amennyiben a fenti tételek egyenlege negatív, akkor a negatív egyenleg elhatárolt veszteséget képez, amelynek összegével az adózó a következő adóévekben csökkentheti a pozitív egyenleget.

További elhatárolt veszteségként veheti figyelembe az adóalany az adóalanyiság előtti, még a társasági adóalanyiság alatt keletkezett, negatív társasági adóalapnak azt a részét, amelyet a társasági vagy kisvállalati adóalap meghatározásakor csökkentésként még nem vett figyelembe.

Az adóalap csökkentő tételek esetén ugyanakkor figyelemmel kell lenni arra, hogy a kisvállalati adó alapja a fő szabály szerint nem lehet kisebb a személyi jellegű kifizetéseknél (*minimum adóalap*). Személyi jellegű kifizetésnek azon személyi jellegű ráfordítás minősül, amely Tbj. szerint járulékalapot képez (lásd a járulékokra vonatkozó rendelkezéseket a 7. pontban) az adóévben (ide nem értve a kiegészítő tevékenységet folytató (nyugdíjas) egyéni vagy társas vállalkozó járulékalapját, valamint a kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény éves összegét). Tag esetében személyi jellegű kifizetésként (Tbj. szerint járulékalapot képező összes jövedelemként) a minimálbér 112,5%-át kell figyelembe venni, ha a tagra jutó személyi jellegű ráfordítás ennél alacsonyabb. 2019-től a béren kívüli juttatás és a béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatás is beleszámít a személyi jellegű kifizetésekre.

Fontos változás 2019-től, hogy nem minősül személyi jellegű kifizetésnek a törvényben meghatározott kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény éves összege. Ezzel gyakorlatilag a szociális hozzájárulási adóban érvényesíthető kedvezmény érvényesíthetővé válik a kiváiban is (kivéve a közfoglalkoztatottak után igénybe vehető kedvezmény).

A fentiekben említett minimum adóalap szabály alól kivételt jelentenek az új beruházások ugyanis annak érdekében, hogy az új beruházások kapcsán keletkezett negatív egyenleg gyorsabban érvényesíthető legyen, az új beruházás összegéig a kiva adózó a tárgyévi negatív egyenleggel, valamint a korábbi évek elhatárolt veszteségével a fő szabálytól eltérően a személyi jellegű kifizetések terhére is csökkentheti az adóalapját.

Új beruházásnak minősül a kiva alanyiság időszakában beszerzett, előállított és korábban még használatba nem vett tárgyi eszközökkel, szellemi termékekkel, kísérleti fejlesztés aktivált értékével kapcsolatos adóévi kifizetések összege.

5.5. A kiva mértéke, egyes adókötelezettségek alóli mentesülés

Az adó mértéke az adó alapjának 13%-a. A kiva egy egyszerűsített, összevont adónem, ugyanis az adó megfizetésével egyszerre három adónem váltható ki, így a társasági adó, a szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulás.

5.6. Bevallási határidő

Az adóalany a kiva alapját és az adót adóévenként állapítja meg, majd azt az adóévet követő év május 31-ig vallja be és fizeti meg. Amennyiben a kiva alanyiság év közben szűnik meg, a kiva alany az adóbevallási kötelezettségének a megszűnést követő ötödik hónap utolsó napjáig köteles eleget tenni. A számviteli beszámoló készítésére nem kötelezett kiva adózó az adóév utolsó napjára készített könyvviteli zárlat alapján állapítja meg a fizetendő adót.

5.7. Az adóelőleg-fizetési kötelezettség

A kiva adózót negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20-áig adóelőleg megállapítási, bevallási és fizetési kötelezettség terheli. Az adóelőleg összege az alábbi tételek együttes összegének 13%-a:

- a vonatkozó időszakban a kiva alany által fizetendő személyi jellegű kifizetések összege, és
- az adóelőleg-megállapítási időszakban jóváhagyott fizetendő osztalék (ide nem értve a kiva alanyiságot megelőző adóévek adózott eredménye és eredménytartaléka terhére a kiva alanyiság időszakában jóváhagyásra kerülő osztalékot), csökkentve az adóelőleg-megállapítási időszakban bevételként elszámolt osztalék összegével.

Amennyiben az adóévre már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított adó összegét, a különbözetet az adóalany bevallásában jogosult visszaigényelni.

5.8. Áttérés a kivára

Áttérés a kisvállalati adózásra a társasági adó hatálya alól

A kivára való áttéréskor a Tao. tv.-nek a *jogutód nélküli megszűnésre irányadó rendelkezéseit* kell alkalmazni, vagyis a Tao. tv. hatálya alól kikerülő adózónak a megszűnésre tekintettel *bevallást kell benyújtania*, amelyben *figyelembe kell vennie a Tao. tv. szerinti korrekciós tételeket*. Azon adózók, amelyek január 1-jével térnek át a kisvállalati adóra, *május 31-ig* kötelesek benyújtani a bevallást, míg azok, akik év közben térnek át a kiva hatálya alá, az áttérés hónapját követő *ötödik hónap utolsó napjáig* kell bevallást benyújtaniuk.

Az adóalanynak a *bejelentés adóévére* vonatkozó társasági *adóbevallásában adóelőleget nem kell bevallania és a bejelentést követő adóévre társasági adóelőleget nem kell fizetnie*. Az adóhatóság a korábban bevallott adóelőleget hivatalból törli az adózó folyószámlájáról.

Amennyiben a kiva alanyának a kiva adóalanyiság időszakát megelőzően a Tao. tv. előírásai szerint érvényesített *kedvezményekkel kapcsolatban társasági adófizetési kötelezettség keletkezik* – ha a kedvezményre a jogosultságot elveszítette –, akkor azt az adókötelezettséget kiváltó eseményt követő kiva bevallásban kell szerepeltetnie.

Az áttéréshez segítséget nyújthat a Pénzügyminisztérium honlapján elérhető kiva kalkulátor.

6. ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓ

6.1. Az áfa hatálya, az adóalanyiság

Az Áfa törvény hatálya alá tartozik, azaz áfa köteles az adóalanyok által belföldön, ellenérték fejében teljesített *termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás*, a termék Európai Közösségen belüli adóalany általi beszerzése, valamint a termék adóalany általi importja.

A fenti ügyletek tehát csak akkor áfa kötelesek, ha azokat adóalany, adóalanyi minőségben teljesíti.

Adóalanynak minősül az a jogképes személy vagy szervezet, aki (amely) saját neve alatt gazdasági tevékenységet folytat, tekintet nélkül annak helyére, céljára és eredményére. *Gazdasági tevékenység*: valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik. Ez alapján gazdasági tevékenység egyik kritériuma az ellenérték elérése, vagy az arra való irányultság. E mellett a tevékenység áfa kötelezettségének megítélésakor érdektelen, hogy egyébként nyereséges vagy veszteséges-e. A veszteséges tevékenység is megalapozhatja az adóalanyiságot, ha azt az adóalany egyébként ellenérték fejében, rendszeresen vagy tartósan folytatja. A gazdasági tevékenység megvalósulásának további feltétele, hogy azt üzletszerűen vagy tartósan, rendszeresen folytassák. *Üzletszerűnek* tekinthető a tevékenység, amennyiben a személy, szervezet jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz mérten meghatározó, illetve, ha az értékesítés körülményei erre utalnak. *Rendszeresség* esetén nem feltétel, hogy a személy, szervezet jövedelmet érjen el, az értékesítések ismétlődése már önmagában adóalannya teheti. A fentiek alapján például a magánszemély online piacon történő értékesítése, ameddig az a megunt, használt, feleslegessé vált vagyontárgyainak alkalmoszerű értékesítésére korlátozódik, nem keletkeztet adóalanyiságot. Azonban, ha megállapítható, hogy a magánszemély az ilyenfajta értékesítést már üzletszerűen végzi, például a környékről felvásárolt használt cikkeket értékesíti, az megalapozza adóalanyiságát. A független kitétel miatt a munkaviszonyban végzett tevékenység sosem fog az áfa hatálya alá tartozni. Ezen kívül meg kell jegyezni, hogy az áfa szektor-semleges adó, amely azt jelenti, hogy a piac minden szereplőjére, minden személyre, szervezetre egyaránt vonatkozik, az adókötelezettség megállapításakor nem differenciál aszerint sem, hogy a tevékenységet végző személy, szervezet mire fordítja az elért nyereséget. Ennek megfelelően az alapítványok és egyéb non profit szervezetek is az áfa alanyává válnak, ha olyan tevékenységet végeznek (pl. árverés, jótékonyági vacsora szervezése), amely ellenérték elérésére irányul és jövedelmi viszonyait befolyásolja.

Vannak olyan tevékenységek is, amelyek automatikusan, önmagukban megalapozzák az adóalanyiságot, nem kell a fenti feltétel rendszernek megfelelniük. Ez alapján adóalanyiságot keletkeztet minden esetben az új közlekedési eszköz – akár egyszeri - értékesítése belföldről a Közösség más tagállamába. Szintén megalapozza az adóalanyiságot az új beépített ingatlan vagy/és az építési telek sorozat jelleggel történő értékesítése. (A sorozat jelleg akkor valósul meg, ha 2 naptári éven belül négy ilyen jellegű ingatlan értékesítésére kerül sor.)

Nem gazdasági tevékenység és nem eredményez adóalanyiságot a közhatalmi tevékenység. Közhatalmi tevékenység különösen a jogszabály-alkotási, az igazságszolgáltatási, az ügyészi, a védelmi, a rendvédelmi, a külügyi és igazságügyi igazgatási, a közigazgatási jogalkalmazói, a hatósági ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési, a törvényességi felügyeleti és ellenőrzési, az államháztartási, európai uniós és egyéb nemzetközi támogatás elosztásáról való döntési tevékenység. Például a közreműködő külső vizsgaállomások által végzett gépjármű műszaki vizsgáztatás is közhatalmi tevékenység, így a vizsgáló állomások az őket megillető díjtételt áfa körön kívül bizonylatolják az ügyfelek felé.

Az éva hatálya alá tartozó személyek, szervezetek nem áfa alanyok, rájuk csak akkor kell alkalmazni az Áfa törvény rendelkezéseit, ha az éva kifejezetten így rendelkezik.

6.1.1 Az áfa-csoport

A csoportos adóalanyiságot a belföldön letelepedett *kapcsolt vállalkozások* választhatnak az adóhatóság felé történő bejelentéssel. A csoportos adóalanyiság lényege, hogy a tagjai áfa szempontból (csak áfa szempontból!) egy adóalannak fognak minősülni, anélkül, hogy egyébként egymástól való jogi függetlenségüket elvesztenék. Ez azt jelenti, hogy a tagok egymás közti ügyletei – mintha azok egy adóalanyon belül valósulnának meg – áfa körön kívüliek lesznek. Külső felekkel szemben pedig egy adóalanyként jelennek meg. *Adókötelezettségeiket* (bevallás, számlakiállítás stb.) is *egy adóalanyként* kell teljesíteniük, és az adólevonási jog szempontjából is a tagok tevékenységét együtt, egy adóalany tevékenységeként kell figyelembe venni.

6.2. Egyes adókötelezettségek teljesítése

6.2.1 Bejelentkezés

Az adóalannak az Áfa törvény hatálya alá tartozó *tevékenység folytatásának megkezdése előtt* szükséges bejelentkeznie az adóhatóságnál, és ezzel egyidejűleg részletes információt kell szolgáltatnia gazdasági tevékenységével kapcsolatban. *Nyilatkoznia* kell arról, ha pénzforgalmi elszámolást választ, valamint az áfa-fizetési kötelezettség megállapításának módjáról: miszerint adómentes tevékenységet végez, adómentes tevékenység esetén adókötelessé tételt választja, alanyi adómentességet választ, az adómegállapítás különleges módjáról, az általános szabályok szerinti adózás választásáról illetve az áfa alanyiságának speciális okáról, ha van ilyen.

Amennyiben az adóalany meg kívánja változtatni fenti nyilatkozatait valamelyikét, ezt többnyire a változást megelőző adóév utolsó napjáig teheti meg.

Abban az esetben, ha az adóalany az Európai Közösség más tagállamában lévő adóalannal kíván kereskedelmi kapcsolatot létesíteni, közösségi adószámot szükséges kérnie.

6.2.2 Bevallás

Az adóalannak *alap esetben negyedévenként* szükséges áfa bevallást benyújtania. 2015-től a tevékenységüket kezdő adóalanyok havi áfa bevallásra kötelezettek a megalakulásuk évében és az azt követő évben. Az adóbevallás benyújtásának *gyakorisága havi*, ha a tárgyévet megelőző második év adómegállapítási időszakaiban az *elszámolandó adó* (a fizetendő adó és az előzetesen felszámított adó különbsége) együttes összege pozitív előjelű, és *eléri az 1.000.000 Ft-ot*. Az adóbevallás benyújtásának *gyakorisága éves*, ha a tárgyévet megelőző második év adómegállapítási időszakaiban az *elszámolandó adó* együttes összege előjeltől függetlenül *nem éri el a 250.000 Ft-ot*. *Közösségi adószám* megléte esetén éves bevallás benyújtása nem lehetséges, az adóalannak legalább negyedéves gyakoriságúnak kell lenni.

Éves bevallást benyújtóknál a *bevallási határidő* az adóévet követő év *február 25-e*, negyedéves bevallóknál *negyedévet követő hó 20-a*, havi bevallóknál pedig a *tárgyhót követő hó 20-a*.

Az adóalanynak az áfa bevallási gyakoriságát az adóhatóság minden év elején újra meghatározza a tárgyévet megelőző második év adatai alapján (2015-től például évesről negyedéves áfa-bevallásra kell áttérnie azon adózónak, akinek a tárgyévet megelőző második évben az áfa nélküli termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása meghaladja az 50 millió forintot). Ettől függetlenül, ha év közben az adóalany év elejétől számított göngyölített elszámolandó adójának összege vagy más körülmény (pl. közösségi adószám kérése) azt indokolja, év közben gyakoribb bevallási kötelezettségre kell áttérnie.

6.2.3 Adófizetési kötelezettség

Az áfát a termékértékesítésnél és szolgáltatásnyújtásnál általánosan a *teljesítésre kötelezett adóalany* fizeti az államháztartás felé. A főszabálytól eltérően azonban vannak olyan esetek, amikor a megfizetésre nem a gazdasági tevékenységet végző kötelezett, hanem az ún. *fordított adózás rendelkezései* érvényesülnek. Ezekben az esetekben a terméket értékesítő, szolgáltatás nyújtó nem hárít át adót a megrendelőre, hanem, a megrendelő adóalany lesz közvetlenül a fizetendő áfa megállapítására és megfizetésére köteles.

A fordított adózásnak két esete különböztethető meg:

- külföldi által teljesített ügylet,
- belföldi adóalanyok közötti ügyletek.

Abban az esetben, ha a szolgáltatás az Áfa törvény rendelkezései szerint belföldön teljesül, de a *szolgáltatást nyújtó* adóalany belföldön gazdasági céllal nem telepedett le (*nincs belföldön székhelye*, állandó telephelye), az adót, a szolgáltatást igénybe vevő belföldön nyilvántartott adóalany fizeti meg. *Meghatározott termékértékesítések* esetén, pl. a termék fel-, és összeszerelés tárgyú szolgálat, vagy földgáz-, villamos energia értékesítése esetén is érvényesül a fenti – külföldi vonatkozású – fordított adós szabály. Az említett esetekben tehát a terméket beszerző lesz az adófizetésre kötelezett személy, az ő kötelessége azt bevallásában szerepeltetni (egyben levonásba is helyezheti, ha a beszerzett termék, igénybevett szolgáltatás adóköteles gazdasági tevékenységéhez hasznosul). Nem vonatkozik a fordított adózás arra az esetre, ha a beszerző nem adóalany személy, szervezet. Ebben az esetben a terméket értékesítő adóalanynak be kell jelentkeznie a belföldi adóhatóságnál és meg kell fizetnie az adót.

Belföldi adóalanyok közötti *fordított adózás* alkalmazandó, azaz az *adót az adóalany megrendelő* fizeti:

- építési – szerelési munkával létrehozott, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzendő ingatlan átadása esetén;
- szolgáltatás nyújtásának minősülő olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka esetében, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására, vagy egyéb megváltoztatására irányul (feltéve, hogy az ügylet építési hatósági engedély-köteles, vagy az építési hatóság tudomásvételi eljárásához, vagy bejelentéshez kötött);
- bármely, termékértékesítéshez, szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó munkaerő-kölcsönzés esetén;
- beépített ingatlan és ehhez tartozó földrészelt értékesítése, valamint beépítetlen ingatlan (építési telken kívül) értékesítése esetén, ha az adóalany adómentesség helyett adókötelezettséget választott;
- az Áfa törvény 6. számú mellékletében felsorolt termékek (bizonyos hulladékok) értékesítése esetében;
- az adós és a hitelező, valamint az adós és a hitelező által kijelölt harmadik személy viszonylatában olyan termék értékesítése esetében, amely dologi biztosítékként lejárt követelés kielégítésének érvényesítésére irányul;
- tárgyi eszköz, vagy 100 ezer Ft forgalmi értéket meghaladó termék felszámolási, vagy más fizetésképtelenséget jogerősen megállapító eljárás hatálya alatt álló adóalany értékesítése esetén;
- üvegházhatású gáz kibocsátására jogosító forgalomképes vagyoni értékű jog átruházása esetén;
- a 6/A. mellékletben felsorolt mezőgazdasági termékek értékesítése esetén
- a 6/B. számú mellékletben felsorolt acélipari termékek értékesítése esetén.

Építési - szerelési szolgáltatásnyújtás illetve igénybevétel esetén a törvény előírja, hogy a szolgáltatás igénybevevője a teljesítést megelőzően írásban nyilatkozzon a szolgáltatásnyújtó részére arról, hogy a megrendelt szolgáltatásával építési-

hatósági engedélyköteles, vagy tudományos eljáráshoz kötött munkában működik közre. Erre azért van szükség, hogy a fővállalkozó mellett tevékenykedő valamennyi alvállalkozó tisztában legyen azzal, hogy az általa elvégzett munka/szolgáltatás végső soron az ingatlan olyan módosításához járul hozzá, amely építési hatósági engedélyköteles. Erről a teljes vállalkozói láncot értesíteni kötelesek az illetékesek.

A *belföldi fordított* adózás alkalmazásának további feltétele, hogy az érintett felek mindegyike *belföldön nyilvántartásba vett adóalany* legyen, és ne legyen egyiküknek se olyan jogállása (pl. alanyi adómentes), amelynek alapján tőle az adó fizetése ne lenne követelhető.

6.2.4 Összesítő nyilatkozatadási kötelezettség

Az adóalanynak *közösségi ügyletei*, valamint *egyes belföldi ügyletei* kapcsán merülhet fel adatközlési, ún. összesítő nyilatkozatadási kötelezettsége.

Közösségi ügyleteket folytató adóalanynak áfa bevallása mellé *összesítő nyilatkozatot* is szükséges benyújtania. Az összesítő nyilatkozatban az adóalany nyilatkozik a Közösség területén belüli értékesítésekről, és szolgáltatásnyújtásokról, valamint a Közösség területéről történő termékbeszerzésről és szolgáltatás igénybevételekről. Az összesítő nyilatkozat benyújtásának gyakorisága és határideje az áfa bevallásához igazodik. Az áfa bevallás gyakoriságától függetlenül azonban, az összesítő nyilatkozat gyakorisága havira változhat, ha a Közösség területén belüli termékértékesítés összesített nettó értéke tárgynegyedévben eléri az 50.000 eurónak megfelelő összeget.

Az adózónak - a Közösségi ügyleteket érintő összesítő nyilatkozathoz hasonlóan - *áfa bevallásában nyilatkoznia* szükséges egyes belföldi tranzakciókról kiállított és befogadott számláival kapcsolatban. A nyilatkozat abban az esetben kötelező, ha belföldi termékbeszerzések vagy szolgáltatások igénybevétele esetén a számlán *áthárított áfa összege eléri, vagy meghaladja a 100.000 Ft-ot*. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell az eladó adószámát, a számla sorszámát, a számla teljesítésének dátumát, ennek hiányában annak keltét, a forgalmi adó alapját és az áfa összegét.

2018. július 1-jétől az adóalany jogszabályban meghatározott elektronikus módon számlánként köteles adatszolgáltatást teljesíteni az állami adó- és vámhatóság részére azon általa számlázóprogrammal kiállított számlák jogszabályban meghatározott adattartalmáról, amelyekben egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra áthárított adó összege a 100 000 forintot eléri vagy meghaladja.

6.2.5 EKAER

2015. január 1-től működésbe lépett az *Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer* (EKAER). A szabályozás alapján *útdíj-köteles gépjárművel végzett, közúti fuvarozással járó* Közösségen belüli termékügyleteket, illetve belföldi, nem végfelhasználó részére történő első adóköteles termékértékesítést csak a szállítmányra vonatkozó érvényes EKAER-számmal rendelkező adózó folytathat. 2016. augusztus 1-jétől már nem csupán az útdíj-köteles járművel végzett áruszállítások esnek EKAER bejelentési kötelezettség alá, hanem azok a szállítások is, melyeknél a jármű önmagában ugyan nem lenne útdíj-köteles, de *tényleges össz tömege az áruval együtt már meghaladja a 3,5 tonnát*. A 15 napig érvényes EKAER-szám igénylése céljából az adózónak előzetes bejelentést kell tenni a fuvar meghatározott részletes adatairól az adóhatóságnak.

Kockázatos élelmiszerek, illetve kockázatos termékek esetén szigorúbb szabályok érvényesek, többek között a súly és az érték is hatással van a bejelentési kötelezettség terjedelmére. Emellett kockázatos termékek közúti fuvarozása esetén főszabály szerint kockázati biztosítékot kell nyújtani (bizonyos kivételektől eltekintve).

A bejelentési kötelezettség nem teljesítésének jogkövetkezménye, hogy a be nem jelentve fuvarozott termék igazolatlan eredetűnek minősül, és az adóhatóság az áru értékének 40 százalékáig terjedő mulasztási bírságot szabhat ki, emellett biztosítékként lefoglalhatja az árut.

6.3. Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás

6.3.1 Termékértékesítés

Áfa szempontból *termékértékesítésnek* minősül a birtokba vehető dolog átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet.

Termékértékesítésének minősül továbbá az áfa rendszerében:

- a *részletvétel és a zártvégű pénzügyi lízing*, amikor a vevő a tulajdonjogot legkésőbb a határozott idő lejártával, illetőleg az ellenérték maradéktalan megtérítésével megszerzi [Ezen ügyletek esetében már az érintett termék vevő részére történő birtokbaadásakor beáll az adófizetési kötelezettség a teljes ügyletre, a teljes ellenérték vonatkozásában, függetlenül attól, hogy a vételár maradéktalan kiegyenlítésére és a tulajdonjog megszerzésére csak később kerül sor.];
- a megbízó és *bizományos* között a termék feletti tulajdonosként való rendelkezési jog átszállása [A megbízó és a bizományos között akkor valósul meg a termékértékesítés, amikor a bizományos és a harmadik fél között is megvalósul a megbízás tárgyára az ügylet];
- az *adós és hitelező* között a termék feletti rendelkezési jog átszállása, ha a hitelező a dologi biztosítékul szolgáló terméket saját maga értékesítheti;
- az *építési szerződés* keretében létrehozott, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzendő ingatlan átadása a megrendelőnek.

6.3.2 Szolgáltatásnyújtás

Az áfa rendszerében szolgáltatásnyújtásnak minősül bármely olyan ellenértékes ügylet, amely nem termék értékesítése. *Szolgáltatásnyújtásnak* minősül a vagyoni értékű jogok időleges vagy végleges átengedése, valamint a kötelezettségvállalás valamely tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, vagy annak végzésétől való tartózkodásra, illetőleg valamely helyzet tűrésére.

6.3.3 Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó közös szabályok (átalakulás, apport, üzletágátadás)

A termék értékesítésére, szolgáltatás nyújtására nincs befolyással, ha a szerződéskötés, jogszabályi rendelkezés, bírósági és más hatósági határozat (végzés) alapján, illetőleg árverés útján történik. Ezért például a kisajátításra vagy a hatósági árverés útján történő értékesítésre is az általános áfa szabályok vonatkoznak.

A *megszűnés esetére előírt adókötelezettség* alól (ld. 6.3.4. pont) az Áfa törvény felmentést ad, ha az adóalany jogutódlással szűnik meg, feltéve, hogy az az Áfa törvény 18. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik. Az Áfa törvény olyan jogutódlásként, amely esetén mentesülni lehet az adófizetési kötelezettség alól, kizárólag az alábbi esetköröket ismeri el:

- gazdasági társaságnak a gazdasági társaságokról szóló törvény szerinti átalakulását (ideértve az egyesülést, a szétválást és a részleges átalakulást is);
- szövetkezetnek a Szöv-tv. szerinti átalakulását;
- szövetkezet gazdasági társasággá való átalakulása vagy jogutód nélküli megszűnése esetében a közösségi alap Szöv-tv. szerinti átadását más szövetkezet vagy szövetkezeti szövetség részére;
- egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cékként való folytatását, valamint egyéni cégnek az egyéni vállalkozóról és egyéni cégről szóló törvény szerinti átalakulását;
- egyéni vállalkozó, mezőgazdasági termelő halálát vagy cselekvőképességének elvesztését, feltéve, hogy az egyéni vállalkozói, őstermelői tevékenységet
 - elhalálozás esetében az özvegy vagy örökös folytatja; illetőleg
 - cselekvőképesség elvesztése esetében az egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő nevében és javára a törvényes képviselője folytatja;

- az áfa csoport létesítését, megszűnését vagy a csoporthoz való csatlakozást;
- gazdaságátadást, ha az az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott támogatással történik;
- költségvetési szerv államháztartásról szóló törvény szerinti átalakítását, vagy irányító (felügyeleti) szervének megváltozását; köztisztület átalakulását.

Nem tekinti továbbá az Áfa törvény sem termékértékesítésnek, sem szolgáltatásnak az *apportot*, amennyiben az a törvényben meghatározott feltételekkel történik.

Nem keletkezik áfa kötelezettség az *üzletág átadása* esetén sem, amennyiben meghatározott feltételek teljesülnek. Olyan esetekben mentesül az üzletág átadás az áfa fizetési kötelezettség alól, ha az átadás kapcsán áthárított áfa összegét az átvevő adóalany egyébként is levonhatná az adóköteles felhasználás miatt. Az üzletág a vállalkozásnak olyan működő egysége, amely szervezeti szempontból függetlenül, a hozzá tartozó vagyonnal alkalmas önálló gazdasági tevékenység tartós folytatására.

6.3.4 Termékértékesítésnek, szolgáltatásnak minősülő ingyenes ügyletek

Főszabály szerint csak az ellenérték fejében teljesített ügyletek áfa kötelesek. Azonban az Áfa törvény nevesít néhány ún. „ingyenes” ügyletet is, melyek mégis áfa fizetési kötelezettséget keletkeztetnek. Ezek egy része tulajdonképpen egy adóztatási pont beiktatásával az adóalany korábbi adólevonási jogát hivatott korrigálni, olyan esetekben, amikor olyan termékek, melyhez korábban adólevonási joga kapcsolódott az adóalanynak utólag mégis adólevonásra nem jogosító módon kerülnek felhasználásra.

Ellenérték fejében teljesített termékértékesítés (azaz adóköteles) az is, ha az adóalany a *terméket vállalkozásából véglegesen kivonva*, azt saját vagy alkalmazottai *magánszükségletének* kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére ingyenesen felhasználja, illetőleg azt más tulajdonába ingyenesen átengedi, feltéve, hogy a termék vagy annak alkotórészeinek szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg. A körülmények változása miatt előfordulhat, hogy az adóalany egyes termékek beszerzésekor, előállításakor még nem tudja, hogy nem adóköteles gazdasági tevékenységhez fog történni a termék felhasználása. Ilyenkor, ha a gazdasági tevékenységhez hasznosítás feltételezhető, az adóalany levonásba helyezheti az érintett termék áfáját. Ha ezt követően az adóalany a terméket mégis ingyenesen átadja, az termékértékesítésnek minősül és adófizetési kötelezettséget keletkeztet. Például, ha számítógép kereskedelemmel foglalkozó adóalany továbbértékesítési céllal laptopokat szerez be, azok áfáját levonásba helyezheti. Azonban, ha később úgy dönt, hogy egy pár laptopot marketing céllal kisorsol vásárlói között, azok ingyenes átadása miatt adófizetési kötelezettsége keletkezik. Fontos megjegyezni, hogy ez a szabály csak azokra az esetekre vonatkozhat, amikor az adóalany az ingyenesen átadott termékek beszerzésekor még nem tudta/nem tudhatta, hogy azokat adólevonásra nem jogosító módon fogja hasznosítani. Ha tehát, az előző példánál maradva, a kereskedő már kifejezetten a sorsolás céljára szerzi be a laptopokat, azok áfáját eleve nem is helyezheti levonásba. Az adólevonási jog hiányában pedig azok ingyenes átadása sem lesz áfa-köteles.

Az *adó alapja* ingyenes termékátadás esetén a termék vagy az ahhoz hasonló termék *beszerzési ára*, ilyen ár hiányában pedig a *teljesítéskor megállapított előállítási értéke*. A beszerzési ár alatt azt az árat kell érteni, amelyen az adott termék az ingyenes átadás időpontjában, az átadáskori állapotában a „piacon” beszerezhető.

Nem keletkezik ugyanakkor adókötelezettség az ingyenes átadás kapcsán, *termékminta, illetve kis értékű termék* vállalkozási céllal történő ingyenes átadása esetén. Szintén mentesíti a törvény az áfa kötelezettség alól a közcélú adományt.

A fenti logika alapján az Áfa törvény ugyancsak ellenérték fejében történő termékértékesítésnek tekinti az *adóalany megszűnését* a megszűnéskor birtokolt olyan termékeknél, amelyekhez részben vagy egészben adólevonási jog kapcsolódott.

Ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősül továbbá a *tárgyi eszköznek nem minősülő terméknek a felhasználása is*, amelyet az adóalany adólevonásra nem jogosító gazdasági tevékenység folytatására használ fel, amennyiben a termékhez részben vagy egészben adólevonási jog kapcsolódott.

Szintén ellenérték fejében teljesített termékértékesítésnek – és így gazdasági tevékenységnek – minősül az adóalany *vállalkozásán belül végzett saját beruházása*, ha ennek eredményeként tárgyi eszközt állít elő. (Szemben az előzőekben ismertetett esetkörökkel, a saját rezsiz beruházás nem csupán akkor keletkeztet adóztatható tényállást, ha ahhoz levonható adó kapcsolódott.)

A korábban keletkezett adólevonási jog utólagos korrekciója okán, egyes *ingyenes szolgáltatásokat* is megadóztat az Áfa törvény. Az ingyenes termékértékesítésekkel analóg módon szintén adóköteles:

- Az olyan ügylet, amikor az adóalany a *saját vagy az alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére* vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére másnak ingyenesen nyújt szolgáltatást, de ez esetben is csak akkor, ha a szolgáltatáshoz kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.
- Az olyan ügylet, amikor az adóalany a *terméket a vállalkozásából időlegesen kivonva, azt a saját vagy az alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére* vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére ingyenesen használja, illetőleg azt másnak ingyenesen használatba adja, feltéve, hogy a termék vagy annak alkotórészeinek szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

Termékértékesítésként kell kezelni az áfa rendszerében azt is, ha az adóalany a *vállalkozása tulajdonában tartott termékét, annak értékesítése nélkül továbbítja belföldről a Közösség más tagállamába vállalkozási célból*. Ez azt jelenti, hogy úgy kell eljárni, mintha az adóalany a továbbított terméket Közösségen belüli értékesítés keretében értékesítené belföldről. A termék érkezésének tagállamában pedig az adóalany Közösségen belüli beszerzést valósít meg. Az adóalanyának a terméktovábbítás okán az érintett tagállamokban adókötelezettségét ennek megfelelően kell teljesítenie. Ugyanakkor az Áfa törvény számos kivételt is tartalmaz, amikor a terméktovábbítás *mégsem valósít meg áfa körbe tatózó ügyletet*, azaz annak kapcsán áfa kötelezettsége nem keletkezik az adóalanynak. Ezek az alábbiak:

- a terméket fel- vagy összeszerelés céljából továbbítják más tagállamba;
- a termék távértékesítés keretében kerül más tagállamba;
- a termék vasúti-, vízi- vagy légiközlekedési eszközön történő értékesítése a Közösség területén végzett személyszállítás alatt;
- a gáz, hő- vagy hűtési energia, villamos energia hálózaton keresztüli értékesítése;
- a termék értékesítése termékexport, Közösségen belüli adómentes értékesítés keretében
 - ha a terméken a megérkezés tagállamában munkát végeznek, majd annak befejezését követően a terméket belföldre visszahozzák;
 - ha a terméket a másik tagállamban a szolgáltatás nyújtása érdekében használják ideiglenesen;
 - ha a terméket 24 hónapot meg nem haladó ideiglenes használat céljából továbbítják a Közösség más tagállamába (ahol ha ugyanezt a terméket importálták volna, az importált termék ideiglenes behozatal jogcímén teljes adó- és vámmentességben részesülne);
- a terméket szakértői értékelés céljából viszik ki,
- a terméket a Közösség más tagállamában fenntartott vevői készlet céljára továbbítják.

Az ún. *vevői készlet* egyszerűsítés számos tagállamban ismert. Azt jelenti, hogy abban az esetben, ha a leendő eladó a saját tagállamából az eladni kívánt terméket a leendő vevő tagállamába, a vevő által fenntartott raktárba továbbítja anélkül, hogy azon a leendő vevő még tulajdonjogot szerezne, a terméktovábbítás nem keletkeztet adókötelezettséget. A vevői készleten tartott termékre a Közösségi értékesítés akkor teljesül csak, amikor a vevő a készletből beszerzi (kitárolja) a terméket. A vevőnek is csak ezen időponttal kell Közösségi beszerzés címén adókötelezettségeit teljesítenie a saját tagállamában.

6.4. Az utalványok átruházására vonatkozó szabályok

2019. január 1-jével lépnek hatályba az Áfa törvény utalványok átruházásra vonatkozó rendelkezései. Az utalvány olyan eszköz, amelyet termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás ellenértékeként (részellenértékeként) kell elfogadni. Az utalványon vagy a hozzá kapcsolódó dokumentáción fel kell tüntetni a beszerezhető termékeknek, igénybe vehető szolgáltatásoknak vagy azok lehetséges értékesítőinek, szolgáltatóinak a megnevezését.

Ha az utalvány kibocsátásakor ismert az utalvány tárgyát képező termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye, valamint az adott termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás után fizetendő adó összege, akkor az utalvány egycélú utalványnak minősül. Az egycélú utalványtól eltérő utalvány - tehát minden olyan utalvány, amely a fenti feltételeknek nem felel meg - többcélú utalványnak minősül.

Áfa szempontból más megítélés alá esnek az egycélú, illetve a többcélú utalványok. Az **egycélú utalvány** saját név alatti minden egyes ellenérték fejében történő átruházását, átengedését az utalvány tárgyát képező termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának kell tekinteni. Az egycélú utalvány más nevében történő átruházása esetében az utalvány tárgyát képező termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást az teljesíti, akinek (amelynek) a neve alatt az utalványt átruházzák. Az egycélú utalvány beváltásakor teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás nem minősül adóztatandó ügyletnek, ugyanakkor amennyiben a beváltó nem az egycélú utalvány kibocsátója, hanem attól eltérő adóalany, ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy a beváltó az utalvány kibocsátójának az utalvány tárgyát képező terméket értékesíti vagy szolgáltatást nyújtja.

Egycélú utalvány ellenérték fejében történő átruházása az is, ha az adóalany az egycélú utalványt más tulajdonába ingyenesen átruházza - ide nem értve az utalványt kibocsátó adóalany általi ingyenes átruházást -, feltéve, hogy az utalvány szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

Áfa szempontból más megítélés alá esik a **többcélú utalványok** ellenérték fejében történő átruházása és beváltása. Többcélú utalvány ellenérték fejében történő átruházása nem keletkeztet adóztatási pontot, tehát átengedése vagy átruházása nem minősül termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának, Ezzel szemben a többcélú utalvány beváltása esetén a beváltó termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít, tehát adófizetési kötelezettsége keletkezik a többcélú utalvány beváltásával.

6.5. Közösségen belüli termékbeszerzés

Közösségen belülről történő termékbeszerzés címen azok az ellenérték fejében megvalósuló termékbeszerzések adókötelesek belföldön, amelyeknél a terméket *más tagállambeli adóalanytól szerzi be* a belföldi adóalany, és a terméket akár ő vagy az eladó, vagy bármelyikük megbízásából egy harmadik személy juttatja, fuvarozza belföldre egy másik tagállamból. Ha az értékesítő a saját tagállamában alanyi adómentességet választott, vagy az értékesítés a távértékesítés (Áfa törvény 29. §) vagy a fel- és összeszerelés tárgyú szolgáltató termék értékesítésére vonatkozó (Áfa törvény 32. §) különös szabályok alkalmazása alá tartozik, a vevőnek nem keletkezik adókötelezettsége Közösségen belüli beszerzés címen.

A Közösségen belüli beszerzés *teljesítési helye* abban a tagországban van (azaz annak a tagállamnak áfáját kell fizetni), ahol a *fuvarozás befejezésekor található a termék*. A Közösségen belüli beszerzés adózási mechanizmusának lényege, hogy a beszerzőnek a beszerzett termékre vonatkozó belföldi áfakulcs (5%, 18%, 27%) alapján kell az áfa bevallásban a fizetendő adót elszámolni. Az adófizetési kötelezettség a Közösségen belülről történő termékbeszerzés esetén a beszerzést igazoló számla, egyszerűsített számla vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen dokumentáló bizonylat kibocsátásának napján, de legkésőbb a teljesítés napját magába foglaló hónapot követő hónap 15. napján keletkezik.

Közösségen belülről történő termékbeszerzéshez fizetett előleghez az Áfa törvény szabályai alapján nem kapcsolódik az előleg átadásának időpontjában adófizetési kötelezettség, így legkorábban a teljes – előleget is tartalmazó - ellenértékére vonatkozóan az adott beszerzésről kiállított bizonylat kibocsátásának időpontjában, de legkésőbb a teljesítés napját magában foglaló hónapot követő hó 15-én keletkezik az adófizetési kötelezettség.

Új közlekedési eszköz Közösségen belüli beszerzése estén mindig az áfa hatálya alá tartozó, adóköteles Közösségen belüli beszerzés valósul meg, akkor is, ha a beszerző egyébként nem adóalany vagy különös jogállású adóalany.

6.5.1 Különleges beszerzői körre vonatkozó közösségi szabályok

Az Áfa törvény meghatároz egy különleges adózói kört, melynek Közösségen belüli beszerzésére speciális szabályok vonatkoznak. E különleges adózói körbe tartozik a *mezőgazdasági tevékenységet* folytató különös jogállású adóalany, a *kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet végző adóalany*, az *alanyi adómentes adóalany*, a *nem adóalany jogi személy*, valamint az *eva alanya*. Ezen adózói kör Közösségen belüli beszerzése - eltekintve az új közlekedési eszköz és a jövedéki termék beszerzésétől – ugyanis fő szabály szerint nem esik belföldön adókötelezettség alá, ha az adott naptári évben Közösségen belüli beszerzései ellenértékének - adó nélkül számított és éves szinten göngyöltett - összege nem haladja meg a 10.000 eurónak megfelelő pénzösszeget, és, ha ez a feltétel az adott naptári évet megelőző naptári évre is teljesült (ha ilyen beszerzései már akkor is történtek). Ez nem jelenti azt, hogy e beszerzői kör ilyen jellegű beszerzése közösségi szinten mentesítve lenne a hozzáadottérték-adó alól. Ugyanis a terméket értékesítő adóalany a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK Irányelv (továbbiakban: HÉA-Irányelv) 139. Cikk (1) bekezdésével összhangban ilyen esetben (tehát amikor a beszerzés után belföldön adófizetésre nem köteles az adóalany) nem értékesíthet Közösségen belüli adómentes termékértékesítés címén adómentesen, tehát a termék feladásának tagállama szerinti hozzáadottérték-adót köteles áthárítani az értékesítés során.

2010. január elsejétől figyelni kell arra is, hogy amennyiben e különös adózói körbe tartozó személy vagy szervezet a Közösségből történő termékbeszerzése során - az egyébként más okból (a Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanynak nyújtott, vagy tőle igénybevett szolgáltatás okán) már megszerzett - közösségi adószámát a termék értékesítőjének megadja, és az annak figyelembevételével jár el (közösségi adómentes termékértékesítést teljesít feléje), úgy kell tekinteni, mint aki a Közösségen belüli beszerzéseire adókötelezettséget választott volna. Az adóalanynak e tény a rendelkezéssel érintett első Közösségen belüli beszerzés teljesítésének napját követő hónap 20. napjáig kell bejelenteni az állami adóhatóságnak.

6.6 Termékimport

Az Áfa rendszerében *termékimport* az, amikor olyan terméknek a *Közösségbe történő behozatala történik* (harmadik országból), amely termék nem tekinthető vámjogi értelemben szabad forgalomba helyezettnek. A termékimport tényállása akkor valósul meg, amikor a behozott termék szabad forgalomba helyezése megtörténik.

A termék harmadik országból történő bejuttatását követően nem feltétlenül történik meg azonnal annak szabad forgalomba helyezése, előfordulhat ugyanis, hogy az valamilyen különleges vám eljárás alá vagy különleges vámjogi helyzetbe kerül. Ilyen lehet például: a vám elé állítás során történő átmeneti megőrzés, a vámszabad területre vagy vámszabad raktárba történő betárolás, a vámraktározási eljárás, az aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás, a külső közösségi árutovábbítási eljárás. A termékimport ezekben az esetekben csak akkor valósul meg, amikor a termék az említett vám eljárások hatálya alól kikerül, vagy vámjogi helyzete megszűnik és egyúttal szabad forgalomba helyezése megtörténik.

A termékimport mindig abban a tagállamban teljesül ahol a terméket vámjogi értelemben szabad forgalomba helyezik.

A *termékimport adóalapját* a vámhatározatban megállapított vámértékből kiindulva kell meghatározni. A vámértéken túl ugyanakkor az adóalapot növelik az adók, illetékek, hozzájárulások, lefoglalások és más kötelező jellegű olyan befizetések, amelyek egyrészt az importáló közösségi tagállamon kívül merülnek föl, másrészt, amelyeket a termék importjához kapcsolódóan vetnek ki, kivéve magát az általános forgalmi adót. Növelik továbbá az import áfa alapját azok a járulékos költségek is, amelyek az importáló közösségi tagállamon belül az első rendeltetési helyig merülnek föl, mint pl. a fuvarozási, biztosítási, csomagolási költségek, feltéve, hogy a vámértékbe nem épültek be. A teljesítéskor ismert – az első közösségi rendeltetési helytől eltérő – további közösségi rendeltetési helyig felmerült költségek is az áfa alapját képezik.

A fő szabály szerint az importálónak nem önadózással kell megállapítania, bevallania az importot terhelő áfát, hanem a *vámhatóság kivetéssel állapítja* azt meg (határozatot hoz az import áfa alapjáról, és annak összegéről). A kivetéses adózás

során a vámhatóság által kivetett import áfát meg kell fizetni az államháztartás részére, azonban azt fizetendő áfaként az importálónak az áfa bevallásában szerepeltetni nem kell és nem is lehet.

A termékimport kapcsán *lehetőség van önadózásra* is, ha az adóalany import önadózásra jogosító engedéllyel rendelkezik. Az import önadózásra jogosító engedélyt a vámhatóságtól kell kérelmezni, aki határozattal adja ki azt, feltéve, hogy az adóalany az Áfa törvényben az engedély kiadásához előírt feltételeket maradéktalanul teljesíti.

Mind a kivetés, mind az önadózás esetén az importálónak lehetősége van az import áfa önadózás keretében történő levonására. Levonási joga akkor nyílik meg, amikor az importra az áfa fizetési kötelezettség keletkezik (ez jellemzően az import vám határozat kelte).

A termékimport kapcsán az adó megfizetésére fő szabályként *az importáló kötelezett*. Importálni ugyanakkor ún. közvetett vámjogi képviselő igénybevételével is lehet. A közvetett vámjogi képviselő egy olyan képviselő, aki (amely) nem az ügyfele – azaz az importáló – nevében, hanem a saját nevében, de az importáló javára jár el. Ez azt jelenti, hogy amennyiben az adóalany közvetett vámjogi képviselőt vesz igénybe, akkor az import áfa megfizetésére nem az importáló, hanem a közvetett vámjogi képviselő lesz kötelezett. Amennyiben az import áfát közvetett vámjogi képviselő fizette meg, lehetőség van arra, hogy a felek megállapodása alapján az így megfizetett áfát vagy a közvetett vámjogi képviselő vagy maga az importáló helyezze levonásba.

Az Áfa törvény a termékimportot számos esetben mentesíti az áfa-fizetési kötelezettség alól. Ezek közül leggyakoribb az import adómentessége a termék vámentessége okán.

6.7 Teljesítési hely szabályok

Az ügyletek Áfa törvény szerinti *teljesítési helyének* a meghatározása kiemelkedő jelentőséggel bír, mivel ez határozhatja meg azt, hogy melyik állam törvényét kell alkalmazni az ügylet megítélése során, illetve, hogy melyik félnek kell az adót felszámítania és megfizetnie. A teljesítési hely meghatározására a törvény eltérő szabályokat határoz meg a termékértékesítésekre és a szolgáltatásnyújtásokra, ezért ezeket külön-külön fogjuk vizsgálni.

6.7.1 Teljesítés helye termékértékesítés esetén

Főszabály szerint, ha az értékesített terméket küldeményként nem adják fel, illetve nem fuvarozzák el, akkor a teljesítés helye az a hely, ahol a termék az *értékesítés teljesítésekor ténylegesen van*. A főszabálytól eltérően, ha a terméket az értékesítés következtében akár az értékesítő akár a beszerző elfuvarozza, akkor az ügylet teljesítési helye az a hely, ahol a feladás helye van, vagy ahol a fuvarozás megkezdődik. Ennek a szabálynak a gyakorlati jelentősége abban az esetben van, ahol a feladás helye és a rendeltetés helye eltérő országokban van.

A törvény *speciális vélelemmel* határozza meg a teljesítési helyet, olyan értékesítés esetén, amelynek során a *terméket többször (legalább kétszer) értékesítik úgy*, hogy a termék közvetlenül az eladótól a végső vevőhöz kerül elszállításra (láncügylet). Ebben az esetben a korábban tárgyalt szabályt, amely szerint a fuvarozással párosuló termékértékesítés helye a fuvarozás megkezdésének a helye, csak egy értékesítésre vonatkozhat. A *láncértékesítések* esetén meg kell vizsgálni, hogy melyik az az értékesítés, amelyik a fuvarozásos értékesítésnek tekinthető és csak arra az értékesítésre alkalmazható a korábban említett szabály. Ha a sorban az első értékesítő fuvaroz, akkor a fuvarozásos értékesítés az első értékesítő által teljesített termékértékesítés lesz, és ez az ügylet a fuvarozás megkezdésének a helyén fog adózni. Ha a végső vevő fuvaroz, akkor a fuvarozásos értékesítést a végső vevő felé értékesítő fogja teljesíteni, így ez az utolsó értékesítés fog a fuvarozás megkezdésének a helyén adózni. Ha a láncértékesítés során a közbenső szereplő végzi a fuvarozást, aki egyrészt vevőként másrészt értékesítőként vesz részt az ügyletben akkor a törvényi vélelem szerint úgy kell őt tekinteni, mintha vevői minőségben járna el, kivéve, ha bizonyítja, hogy eladói minőségben vett részt. A vélelem ellenbizonyítására csak a közbenső szereplőnek van lehetősége. Ha mint vevő fuvaroz, fuvaroztat, akkor az általa igénybevett (a felé számlázott) értékesítéshez kapcsolódik a fuvarozás, így ez az értékesítés adózik az indulás helyén, ha pedig mint eladó, akkor az általa teljesített értékesítés adózik ezen a helyen. Azok az értékesítések, amelyek a láncban megelőzik a fuvarozással érintett értékesítést a fuvarozás megkezdésének helyén lesznek teljesítettek, és azok az értékesítések, amelyek követik a

fuvarozásos értékesítést a rendeltetési helyen teljesülnek. Ha „A” magyar adóalany „B” német adóalanynak úgy értékesít egy terméket, hogy azt az „C” osztrák adóalany részére kell elszállítani, akkor a teljesítési hely szabály alapján azt kell meghatározni, hogy melyik értékesítés tekinthető a fuvarozásos értékesítésnek. Ha a fuvarozást az „A” bonyolítja, akkor az „A” és „B” közötti értékesítés teljesítési helye Magyarország lesz, ennek az értékesítésnek az eredményeként hagyja el a termék az országot, ez fogja megvalósítani a határon átnyúló Közösségi mentes ügyletet. „B” és „C” közötti értékesítés teljesítési helye a végső rendeltetés helye, tehát Ausztria, Ausztriában belföldi ügyletként lesz adóköteles.

Olyan *láncértékesítés* esetén, ahol a termék a fuvarozás megkezdésekor a Közösség tagállamán kívül helyezkedik el, a termékértékesítés helye a Közösség azon tagállama lesz ahol a termék importja megvalósul. Ha közben magyar adóalany Ukrajnából szerez be terméket úgy, hogy azt Németországba értékesíti tovább, és a termék importja Magyarországon megvalósul, akkor az eddig tárgyal szabályok szerint a teljesítési hely vagy Ukrajnában lenne, vagy pedig Németországban, attól függően, hogy ki szervezi a termék fuvarozását. Ilyen import esetén azonban a jogalkotó úgy tekinti, hogy az import megszakítja a láncolatot, és a Magyarországon teljesített termékimport után a német vevő felé történő termékértékesítés teljesítési helye szintén Magyarországon lesz függetlenül a korábban tárgyalt szabályoktól.

Távolsági értékesítésnek nevezzük, ha egy tagállami adóalany egy másik tagállambeli adófizetésre nem kötelezett adóalanynak, vagy nem adóalanynak értékesít, oly módon, hogy a fuvarozást is az értékesítő végzi. Ezeknél az ügyleteknél fontos kritérium, hogy vevőként csak nem adóalanyok, vagy speciális adóalanyok szerepelhetnek, akik saját tagállamuk joga szerint nem adófizetése kötelezettek az Áfa törvény értelmében. A távolsági értékesítések teljesítési helye főszabályként a rendeltetési hely. Tehát ha egy osztrák adóalany Magyarországra nem adóalany magánszemélynek úgy értékesít, hogy a fuvarozást a német értékesítő bonyolítja, akkor a teljesítési hely Magyarország lesz és a főszabály szerint az osztrák értékesítőnek bejelentkezési kötelezettsége lesz Magyarországon. A jogszabály azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a távolsági értékesítésre mégse a rendeltetési hely szerinti teljesítési szabályt kelljen alkalmazni és az eladónak ne kelljen bejelentkeznie, ha az értékesítő nem jövedéki terméket értékesít és az értékesítései az adóévben nem haladják meg a 35 ezer eurót. Ilyenkor az értékesítőnek nem kell bejelentkeznie Magyarországon, és a teljesítés helye ott lesz, ahol a fuvarozás megkezdődik (adott esetben Ausztria), vagy a feladás megtörténik.

6.7.2 Teljesítés helye szolgáltatások nyújtása esetén

Szolgáltatásnyújtások esetén a *teljesítési hely megállapítása* szempontjából kiemelkedő jelentősége van annak a ténynek, hogy a *szolgáltatást megrendelője adóalanynak minősül-e vagy sem*. Főszabály szerint ez a körülmény fogja eldönteni, hogy áfa szempontjából hol minősül teljesítettnek az ügylet. Ha egy áfa adóalany nem az adóalanyiság a körében rendel meg egy szolgáltatást, tehát nem gazdasági tevékenysége során hasznosítja, akkor is adóalanynak minősül a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének meghatározásakor. Előfordulhat azonban olyan eset is, hogy az egyébként adóalanynak minősülő személy vagy szervezet mégsem minősül adóalanynak az adott szolgáltatás tekintetében. Ez akkor fordulhat elő, ha az adóalany olyan szolgáltatást rendel meg, amely közvetlenül saját vagy alkalmazottainak magánszükségeit szolgálja. A jogszabály alkalmazása körében adóalanynak minősülnek a harmadik országbeli illetőséggel bíró adóalanyok is. Ha az adóalanyok a székhelye mellett több állandó telephelye is van, akkor a teljesítési hely meghatározása szempontjából azt a székhelyet vagy telephelyet kell tekinteni, amelyik az ügylet teljesítésével legközvetlenebbül érintett. Éva adóalany által nyújtott, vagy igénybe vett szolgáltatást úgy kell tekinteni, mintha áfa adóalany nyújtotta vagy vette volna igénybe.

Főszabály szerint adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetén a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás igénybevevője gazdasági céllal letelepedett, gazdasági letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

A nem adóalany igénybevevők esetén, a számukra nyújtott szolgáltatások teljesítési helye főszabályként az a hely, ahol a szolgáltatás nyújtója gazdasági céllal letelepedett, gazdasági letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Az Áfa törvény azonban számos, a főszabálytól eltérő, *speciális szabályt* határoz meg egyes szolgáltatások teljesítési helyére. E különös szabályok az alábbiak szerint csoportosíthatók:

- Szolgáltatások, melyek teljesítési helyét az igénybevevő adóalanyiságától függetlenül különleges szabályok alapján kell megállapítani:
 - Ingatlanhoz kapcsolódó szolgáltatásoknál az ingatlan fekvése a teljesítés helye. Az ingatlanhoz kapcsolódó szolgáltatás tehát akkor adózik belföldön, ha az ingatlan fekvésének helye belföld.
 - Személy szállítása esetében a teljesítés helye az az útvonal, amelyet a szolgáltatás nyújtása során ténylegesen megtesznek, tehát az áfatörvény hatálya alá kizárólag a belföldön megtett útszakasz tartozik.
 - Közlekedési eszközök rövid időtartamú bérbeadása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a közlekedési eszközt ténylegesen a bérbevevő birtokába adják. Közlekedési eszköz rövid tartamú bérbeadásáról akkor beszélünk, ha a közlekedési eszköz folyamatos használata víziközlekedési eszközök esetében a 90 napot, egyéb közlekedési eszközök esetében pedig 30 napot nem haladja meg.
 - Éttermi és egyéb vendéglátó-ipari szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik. Eltérő szabályok vonatkoznak az éttermi és egyéb vendéglátó-ipari szolgáltatások nyújtására, ha azokra a Közösség területén végzett személyszállítás tartama alatt, vasúti, vízi vagy légi közlekedési eszközön kerül sor, ilyenkor a szolgáltatás nyújtásának teljesítési helyét a személyszállítás indulási helye határozza meg.
- Szolgáltatások, melyek teljesítési helyét kizárólag akkor kell különleges szabályok alapján megállapítani, ha azok igénybevevője nem adóalany. Ide tartoznak, az ügynöki szolgáltatás, a termékfuvározás, a személy szállításhoz, termék fuvározáshoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, az ingókra irányuló szakértői értékelés, valamint a bér munka és a közlekedési eszköz rövidtávú bérbeadása.
- Kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatások esetén, ideértve ezek szervezését is, valamint az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások esetében, ha megrendelője nem adóalany a teljesítési helyét az a hely határozza meg, ahol a szolgáltatást ténylegesen végzik. Amennyiben adóalanynak nyújtanak ilyen szolgáltatást, annak teljesítési helye a főszabály szerint alakul, azaz az igénybevevő gazdasági célú letelepedettsége lesz az irányadó. Ez alól kivételt képeznek azok a szolgáltatások, melyek az ilyen jellegű rendezvényekre a belépést biztosítják, ugyanis azok teljesítési helye – akkor is, ha adóalany a megrendelő - az a hely, ahol az eseményt, rendezvényt ténylegesen megrendezik.
- Az Áfa törvény 46. §-ának hatálya alá tartozó szolgáltatások esetében, ha a szolgáltatást igénybevevő harmadik országban letelepedett nem adóalany, a szolgáltatás teljesítési helyét az igénybevevő Közösség területén kívüli letelepedési helye, vagy annak hiányában lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye határozza meg. Ezek a szolgáltatások jellemzően valamely más szolgáltatáshoz, vagy főtevékenységhez kapcsolódnak. Ezek a szolgáltatások például a tanácsadási szolgáltatás, ügyvédi, számviteli szolgáltatás, elektronikus úton nyújtott szolgáltatások.
- A „fogyasztás, illetve a tényleges használat” elve egyes esetekben felülírhatja a fenti szabályokat, például, ha megállapítható, hogy a közlekedési eszközök bérbeadása tényleges igénybevétele máshol van, mint a szolgáltatásra a fentiek szerint megállapított teljesítési hely.
- Az uniós szabályoknak megfelelően a nem adóalanyoknak (pl. magánszemélyeknek) nyújtott
 - telekommunikációs szolgáltatások;
 - a rádiós és audiovizuális médiaszolgáltatások, valamint
 - az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások

teljesítési helye ezen nem adóalanyok letelepedettségének tagállama lesz (a korábbi szabályok alapján a szolgáltató székhelye szerinti tagállam helyett). Ez adott esetben azt jelentheti, hogy a magyar szolgáltatók alacsonyabb áfa-kulccsal nyújthatják szolgáltatásaikat más tagállambeli magánszemély ügyfeleknek.

2018. július 26-án életbe lépett új szabályokkal tovább egyszerűsödtek a nem adóalanyok részére nyújtott elektronikus, távközlési és műsorszolgáltatási szolgáltatások áfaszabályai (távrolról is nyújtható szolgáltatások). Az új

szabályok értelmében 10 000 eurónak megfelelő értékhatárig, ha a szolgáltatást nyújtó adóalany kizárólag a Közösség egy tagállamában telepedett le gazdasági céllal, és a szolgáltatásokat olyan nem adóalany részére nyújtja, aki a szolgáltatást nyújtó adóalany letelepedési helyétől eltérő tagállamban letelepedett, akkor a szolgáltatást nyújtó adóalany a saját gazdasági letelepedettsége szerinti tagállam szabályai szerint lesz jogosult meghatározni az adófizetési kötelezettségét az igénybe vevő tagállamának szabályai helyett.

Ugyanakkor a szolgáltatást nyújtó adóalany az adóhatóság felé tett bejelentése alapján dönthet majd úgy is, hogy nem alkalmazza ezeket az új egyszerűsítő szabályokat, hanem továbbra is az igénybe vevő tagállamának szabályai szerint állapítja meg az adókötelezettségét. Ettől a döntéstől azonban a választást követő második naptári év végéig nem lehet majd eltérni alapján.

Az új szabályokat a 2018. december 31-ét követően teljesült ügyletek vonatkozásában kell először alkalmazni.

6.8 Teljesítési időpont

Az egyes ügyletek vonatkozásában a *teljesítési időpont* Áfa törvény szerinti pontos meghatározása azért lényeges, mert főszabályként – hacsak az Áfa törvény kifejezetten eltérően nem rendelkezik - ez az időpont határozza meg, hogy az adóalany mikor keletkezik az adott ügylet kapcsán adófizetési kötelezettsége, illetve, hogy mely adóbevallási időszakáról szóló bevallásában kell szerepeltetnie az érintett ügyletet

Az Áfa törvény 55. § (1) bekezdése rendelkezik – főszabályként – az adóztatandó ügyletek teljesítési időpontjáról, illetve az adófizetési kötelezettség keletkezéséről. A hivatkozott rendelkezés szerint az adófizetési kötelezettséget annak a *ténynek a bekövetkezése* keletkezteti, amellyel az adóztatandó *ügylet tényállásszerűen megvalósul* (teljesítés). A tényállásszerű megvalósulásról akkor beszélünk, amikor a *szerződés minden lényeges eleme, a felek akarata teljesen megvalósul*.

Az Áfa törvény 57. §-a úgy rendelkezik, hogy termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ügylet tárgya természetben osztható és a részteljesítésnek egyéb akadálya nincs, a *részteljesítés* is teljesítés. Ez azt jelenti, hogy a természetben osztható ügyletek esetében az egyes külön-külön megvalósuló részteljesítésekre külön-külön beáll az áfa fizetési kötelezettség. Például, ha a felek 5 mázsa gabona értékesítésében állapodnak meg úgy, hogy 2 mázsát augusztusban, 3 mázsát szeptemberben fog leszállítani az eladó, ebben az esetben a 2 mázsa tekintetében augusztusban, míg a 3 mázsa tekintetében szeptemberben áll be az adófizetési kötelezettség.

Az Áfa törvény 2015. december 31-éig hatályos 58. §-ának (1) bekezdése értelmében termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a felek részletfizetésben vagy határozott időre szóló elszámolásban állapodtak meg, teljesítés az ellenérték megtérítésének esedékessége, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik (ezek az ún. elszámolási időszakos ügyletek). E szabály akkor alkalmazandó, ha a *felek között folyamatos jogviszony* van, amelynek során a közöttük megvalósult teljesítésekről az általuk megállapodott időszakokra vonatkozóan összevontan számolnak el, illetve ha rendszeresen, ismétlődő jelleggel történik az adott időszakban nyújtott szolgáltatások, teljesített termékértékesítések vonatkozásában összevontan díjfizetés (tipikusan ilyenek az átalánydíjas ügyletek, a bérbeadás vagy a közüzemi szolgáltatások). Minden olyan esetben, amikor a felek elszámolási időszakhoz kötött ügyletet bonyolítanak egymás között, az adófizetési kötelezettség az adott elszámolás fizetési hatánapján keletkezik, azaz a fizetési határidő lesz a teljesítés időpontja.

Ezen, ún. *elszámolási időszakos ügyletek* esetében azonban 2015. július 1-jétől, illetve 2016. január 1-től változtak a teljesítési időpont meghatározásának szabályai. Az új szabályok szerint az időszakos elszámolású ügyletek esetén a teljesítési időpont főszabályként az elszámolással vagy fizetéssel érintett időszak utolsó napja. Két esetben is vannak azonban *kivételes szabályok*, a következők szerint:

- amennyiben fizetés esedékessége és a számla/nyugta kibocsátása az elszámolási időszak utolsó napját megelőzi, a teljesítés időpontja a számla/nyugta kibocsátásának időpontja,

- amennyiben pedig a fizetés esedékessége az elszámolási időszak utolsó napját követő időpontra esik, a teljesítés időpontja a fizetés esedékessége, de legfeljebb az elszámolási időszak utolsó napját követő 30. nap, amely végső határidő 2015. január 1-jétől 60 napra módosult.

A fenti változás két lépésben lépett hatályba:

- a könyvviteli, könyvvizsgálati és adótanácsadási szolgáltatások esetében az új szabályokat az olyan 2015. június 30-át követően kezdődő időszakokra kell először alkalmazni, amelyek esetén a fizetés esedékessége is 2015. június 30. utánra esik;
- a többi időszakos elszámolású ügylet esetén az olyan 2015. december 31-ét követően kezdődő időszakokra kell először alkalmazni, amelyek esetén a fizetés esedékessége és a számla/nyugta kiállítása is 2015. december 31. utánra esik.

Ha a felek *részletfizetésben* állapodtak meg, az Áfa törvény 58. §-a akkor alkalmazandó, ha egy adott részlet kifizetése mögött a teljesítés egy része áll. Azaz, azokban az esetekben, amikor a teljesítés megtörtént, és csak az ellenérték pénzügyi rendezése történik részletekben, akkor a teljesítés időpontja az Áfa törvény 55. § (1) bekezdése szerint alakul. Amennyiben azonban a részletfizetés azért történik, mert eleve mindig csak az adott részlethez igazított (részleges) teljesítés valósul meg a felek között, akkor az egyes részletek mögötti részügylet teljesítési időpontjára az Áfa törvény 58. §-át kell alkalmazni. Például, ha egy adott napon teljesülő költözési szolgáltatás esetén a felek úgy állapodnak meg, hogy annak ellenértéke három részletben kerül megfizetésre, az adófizetési kötelezettség keletkezésének megállapítására nem alkalmazható az Áfa törvény 58. §-a. A szolgáltatás tényleges teljesítésének napjával a teljes ellenértékre beáll az adófizetési kötelezettség (függetlenül attól, hogy valójában csak később kerül teljes egészében a szolgáltatást nyújtó részére kifizetésre), valamint ezzel egyidejűleg a teljesítési időponttal a teljes ellenértéket le kell számlázni.

Az Áfa törvény 59. §-a értelmében termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a *teljesítést megelőzően ellenértékbe beszámítható vagyoni előnyt juttatnak* (a továbbiakban: előleg), a fizetendő adót pénz vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formájában juttatott előleg esetében annak jóváírásakor, kézhezvételekor, egyéb esetben annak megszerzésekor kell megállapítani. A jóváírt, kézhez vett, megszerzett előleget úgy kell tekinteni, mint amely a fizetendő adó arányos összegét is tartalmazza.

Ez utóbbi kitétel azonban csak abban az esetben értelmezhető, ha a teljesítésre kötelezett egyben az adófizetésre kötelezett is (a vevőnél ugyanis kézhez vétel, jóváírás az előleg kapcsán nem merül fel, hiszen az előleget ő fizeti meg az eladója felé). Így, abban az esetben, ha fordított adózást kell alkalmazni, akkor az előleg átvételekor ilyen jogcímen nem keletkezik adófizetési kötelezettség az adóalanytól, hanem az Áfa törvény 60. §-a alapján megállapított időpontban. A közösségi harmonizáció okán ugyanakkor, az olyan import szolgáltatás igénybevételénél, amely kapcsán a belföldön letelepedett megrendelő adóalany az adófizetésre köteles – hiába minősül fordított adós ügyletnek – az előleg átadása mégis áfa-fizetési kötelezettséget keletkeztet.

Figyelemmel kell lenni ugyanakkor arra is, hogy, ha az ügylet a fordított adózás alá esik, az adófizetési kötelezettség az Áfa törvény 60. §-a alapján keletkezik. E szerint termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha adófizetésre a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalany kötelezett, a fizetendő adót

- az ügylet teljesítését tanúsító számla vagy egyéb okirat kézhezvételekor, vagy
- az ellenérték megtérítésekor, vagy
- a teljesítést követő hónap tizenötödik napján

kell megállapítani. A felsoroltak közül az alkalmazandó, amely a leghamarabb következik be.

A *fordított adózás alá eső ügyletek* esetén tehát az Áfa törvény 55-58. §-a alapján megállapított teljesítési időpontot kell ugyan a számlán feltüntetni, azonban az adófizetési kötelezettség nem a teljesítés napján, hanem az Áfa törvény 60. § (1) bekezdésében megjelölt időpontok valamelyikén áll be. Abban az esetben, ha olyan import szolgáltatásnyújtás történik, melynek a teljesítési helyét az Áfa törvény 37. § (1) bekezdése (fő szabály) alapján kell meghatározni és az adó fizetésére

a belföldön letelepedett adóalany igénybevevő a köteles az Áfa törvény 60. § (1) bekezdésének szabálya nem alkalmazható. Ilyenkor elsősorban az Áfa törvény fent hivatkozott 55. §-a (57. §-a), vagy 58. §-a szerint kell megállapítani az adófizetési kötelezettség keletkezését.

A fenti időpontoktól eltérő, *halasztott adófizetési kötelezettségre* van lehetősége egyes adóalanyoknak, akik könyvvizetésüket *pénzforgalmi szemléletben* vezetik. Esetükben az adófizetési kötelezettségük halasztható az ellenérték részükre történő megfizetéséig, de legfeljebb a teljesítéstől számított 45. napig. E halasztott adófizetési kötelezettség nem azonos a pénzforgalmi szemléletű különös adózási móddal.

6.9 Az adó alapja

Az Áfa alapja, amelyre a fizetendő áfa összegét számítania kell az adóalanyoknak, az a *pénzben kifejezett ellenérték*, amely az *ügylet teljesítőjét* megilleti. Az ügylet adóalapjába beletartozik az az összeg is, amit nem az ügylet tényleges igénybevevője, hanem harmadik fél fizet az adóalanyoknak, de kifejezetten az ügylet teljesítésére tekintettel. Ilyen például a gyógyszertárakat megillető OEP támogatás a támogatott gyógyszerek értékesítése után. A támogatást ilyen esetben kifejezetten a konkrét gyógyszerek értékesítésére tekintettel kapja a gyógyszertár, így az beépül azok adóalapjába. Ez azt jelenti, hogy a gyógyszertárnak a gyógyszer értékesítését terhelő áfát a vásárló által fizetett összeg és az OEP támogatás együttes összegére kell megállapítania, megfizetnie. Egy támogatás ugyanakkor nem képez adóalapot, nem áfa köteles, ha az nem köthető az adóalany által teljesített valamely konkrét termékértékesítéshez, szolgáltatáshoz, például tipikusan ilyenek az ún. intézmény vagy működésfinanszírozások.

A *kártérítés* soha nem képez áfa alapot, nem áfa köteles, azt számlázni sem kell. A kártérítés ugyanis *jogellenesen okozott kár* megtérítésére fizetett összeg, amely mögött sosem áll termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, nem tekinthető valamilyen teljesítés ellenértékének.

Az adó alapját a termék vagy a szolgáltatás *szokásos piaci ára* képi azokban az esetekben, ha a felek abban állapodnak meg, hogy kölcsönösen nyújtanak egymásnak szolgáltatást /teljesítenek termékértékesítést (csereügyletek), azok egymással szemben elszámolásra kerülnek, tehát ellenértéküket nem pénzben egyenlítik ki egymásnak a felek. Ilyenkor a mindkét félnek a saját ügyletéről számlát kell kiállítania partnere felé, melyen adóalapként a partnere által felé teljesített ügylet szokásos piaci árát tünteti fel. Ilyen eset például, ha egy cég bérbe veszi egy társasház tetőterét és az egy éves bérleti díjat azzal egyenlíti ki, hogy cserébe felújítja a társasház tetőszerkezetét.

Adóalap védelem miatt szintén a termék, szolgáltatás *szokásos piaci árát* kell alapul venni adóalapként, ha az ügylet egymástól nem független felek között történik és a köztük megállapított ellenérték aránytalanul magasabb vagy alacsonyabb a szokásos piacinál. (A bírói gyakorlat értelmében aránytalanságról 40-50 százalékos eltérés esetén beszélünk). Ezen adóalap védelmi intézkedés csak akkor alkalmazandó, ha az ügylet jellege vagy a felek jogállása miatt a résztvevő feleket az ügylet tekintetében nem vagy nem teljes egészében illeti meg az adólevonási jog.

Az adó alapjába beletartoznak az áfán kívüli egyéb adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, lefölözések és más, kötelező jellegű befizetések, valamint az ügylet teljesítésével felmerült olyan járulékos költségek is, amelyeket a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója hárít át a termék beszerzőjére, szolgáltatás igénybevevőjére (ide tartoznak például a bizománnyal, egyéb közvetítéssel, csomagolással, fuvarozással és biztosítással összefüggő díjak és költségek).

Az adó alapjába ugyanakkor nem számít bele az adóalany által a vásárlójától elszámolási kötelezettséggel átvett pénzösszeg, melyet nyilvántartásában is elkülönítetten kezel.

Többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapja az *utalványért fizetett érték*, csökkentve az *értékesített terméket* vagy *nyújtott szolgáltatást* terhelő *adó összegével*. Az utalványért fizetett ellenérték ismeretének hiányában adóalapnak a többcélú utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értéket kell tekinteni, csökkentve az értékesített terméket vagy nyújtott szolgáltatást terhelő adó összegével.

Egycélú utalvány ingyenes átruházása esetén az adó alapja az utalvány adó nélkül számított beszerzési ára.

6.9.1 Engedmények

A gazdasági élet szereplői számos jogcímen, módszerrel nyújtanak egymásnak és vásárlóiknak engedményt. Az áfa rendszerében csak akkor beszélünk engedményről, ha annak valódi adóalap és ezen keresztül adó csökkentő hatása van. Ahhoz, hogy az *engedmény összege* azonnal vagy utólag, de csökkenthesse az ügylet adóalapját és így a fizetendő adót, mindenképpen igazolhatóan *üzletpolitikai céllal* kell, hogy nyújtsa azt az adóalany. Az Áfa törvény szerint feltétel nélkül megvalósul az üzletpolitikai cél, ha az engedményt azért nyújtják, mert az ügylet vevője/igénybe vevője az ellenértéket az eredeti esedékességhez képest előbb megtéríti (*skontó*), vagy a korábban beszerzett termék, igénybe vett szolgáltatás mennyiségére tekintettel adott engedmény (*rabat*) esetén. Egyéb esetekben az üzletpolitikai cél akkor valósul meg, ha az független fél részére nyújtott, illetve független fél számára is ésszerűen elérhető. További feltétel, hogy az árengedmény *megállapodásban előre rögzített* legyen vagy, hogy a pénzben kifejezett - adó nélkül számított - összesített összege kisebb legyen, mint az árengedmény igénybevételére jogosító termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások pénzben kifejezett - adó nélkül számított - összesített ellenértéke.

Általánosságban rögzítendő, hogy az engedmények az általános forgalmi adó rendszerében kizárólag akkor értelmezhetőek, amennyiben azokat az *alapügylettel egyidejűleg (a teljesítéskor azonnal), vagy azt követően (a teljesítést követően utólag) nyújtják*. Nincsen azonban arra lehetőség, hogy akár a természetben adott, akár más engedmény időben az alapügyletet megelőzze. Az azonnal adott engedmény eleve nem képezi az áfa alap részét, azzal az adott termékértékesítés adóalapja csökkentendő.

Az adó alapjának az engedménnyel történő utólagos csökkentése azonban az adóalany választásától függ. Ha ugyanakkor az adóalany az engedménnyel az adó alapját utólag csökkenteni akarja, az ügyletről kiállított eredeti számlát is ennek megfelelően helyesbíteni kell.

Az engedmények egyik speciális területe a *természetben adott engedmény*. Természetbeni engedmény esetében is megkülönböztetjük az alapügylet teljesítéséig/azonnal és a teljesítést követően adott engedményt. Természetben adott engedményről akkor beszélhetünk, amikor az adóalany nem az általa értékesített termék árából ad kedvezményt, hanem az árengedmény pénzben kifejezett összege erejéig további terméket, szolgáltatást juttat a vásárlónak.

6.9.2 Az adóalap utólagos csökkenése, valamint az utólagos korrekciós elszámolások a számla kiállító és számlabefogadó oldalán

Az Áfa törvény 77. §-a tételesen felsorolja termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása, valamint termék Közösségen belüli beszerzése esetében az *adóalap utólagos csökkenésének* lehetséges eseteit. E szerint a visszatérített vagy visszatérítendő előleg vagy ellenérték összegével utólag csökken az adó alapja,

- ha arra a *teljesítést követően* a szerződés módosulása, valamint megszűnése miatt kerül sor;
- ha termék *zártvégű lízing, részletvétel* keretében történő értékesítése, bérbeadás, vagyoni értékű jog időleges átengedése utóbb meghiúsul és a felek az ügylet kötése előtti helyzetet állítják helyre, vagy ha ez nem lehetséges, az ügyletet a meghiúsulás bekövetkezéséig terjedő időre hatályosként elismerik;
- ha betétdíjas termék visszaváltásakor a betétdíjat visszatérítik;
- ha az 58. § szerinti ún. *elszámolási időszakos termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás* esetében visszatérítik azt az összeget, amellyel az elszámolási időszak egésze tekintetében megfizetett vagy megfizetendő összeg meghaladja az erre az elszámolási időszakra vonatkozó ellenértéket (például közüzemi szerződéseknél a korábban fizetett átalányok összegéből a tényleges fogyasztás alapján történő visszatérítés, jóváírás esetén);
- ha a *teljesítést követően adnak árengedményt* (ez utóbbi esetben az adóalap csökkentése lehetőség).

2014. január 1-je óta az adó alapja utólag csökkenthető, ha a teljesítést követően a kötelezett kupon alapján pénzt térít vissza olyan adóalany vagy nem adóalany részére, aki (amely) azt a terméket, szolgáltatást, amely beszerzése, igénybevétele pénzvisszatérítetésre jogosít, nem közvetlenül tőle szerezte be, vette igénybe, feltéve, hogy

- az a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, amelyet közvetlenül a pénzvisszatérítetésre jogosult részére teljesítettek, belföldön teljesített adóköteles ügylet, és

- a visszatérítendő összeg kisebb, mint a kötelezett által teljesített ügylet adóval növelt összege.

Ez az új szabályozás (közvetett engedmény) lehetőséget biztosít arra, hogy az adóalany utólag csökkentse fizetendő adóját abban az esetben is, ha *nem közvetlen üzleti partnerének, hanem annak vevőjének nyújt utólag* pénzvisszatérítés formájában *üzletpolitikai céllal* engedményt. Ebben az esetben a pénzvisszatérítést teljesítő adóalanynak nincs számlamódosítási kötelezettsége az adóalap-csökkentés kapcsán (hiszen nincs közte és a kedvezményezett fél között olyan alapügylet, melynek a bizonylata módosítható lehet). Az adóalap-csökkentés feltételekén azonban az adóalanynak rendelkeznie kell a pénzvisszatérítésre jogosult részére történt termék értékesítéséről, szolgáltatás nyújtásáról kibocsátott számla másolati példányával, amely egyértelműen igazolja, hogy az adott ügylet, amelyre vonatkozóan a pénzvisszatérítést adják vagy adták, belföldön adóköteles, valamint a visszatérített pénz átutalásáról vagy a készpénz kifizetéséről szóló bizonylattal. Nem alkalmazható a fenti adóalap-csökkentés, ha az adóalap az adóalap-csökkentésre jogosító ügylet és a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet esetében az adót a 142. § alapján a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti.

Az adóalap utólagos csökkentés egyéb eseteinek ugyanakkor továbbra is feltétele, hogy a számlakiállító az eredeti számlát (amennyiben számlakiállítás kísérte az ügyletet) értelemszerűen érvénytelenítse vagy módosítsa (helyesbítse) az adóalap-csökkentésnek megfelelően.

Abban az esetben, ha a korábban megállapított adóalap vagy fizetendő adó utólag csökken - akár a fent részletezett utólagos adóalap csökkenési esetekben, akár más adminisztrációs hiba miatt - a különbözetet az adóalanyak nem önellenőrzéssel kell/lehet rendeznie, hanem az Áfa-tv. 153/B. §-a alapján, az ott meghatározott időpontok szerinti aktuális időszakban számolhatja el. E szerint legkorábban, abban az adómegállapítási időszakban vehető figyelembe az adókülönbözet

- amikor az eredeti számlát érvénytelenítő számla vagy a módosító számla a jogosult rendelkezésére áll, ha az ügyletről érvénytelenítő, módosító számlát bocsátanak ki,
- amikor az ellenérték, az előleg, a betétdíj visszatérítése megtörténik, ha a csökkenést számlakorrekció nem kíséri,
- közvetett ún. pénzvisszatérítési engedmény esetében a pénz visszatérítés időpontjában,
- amikor a hatóság igazolása a kiléptetésről az adóalany, a módosító számla pedig a jogosult rendelkezésére áll export esetén, ha a termék a teljesítést követő 90 napon túl, de 360 napon belül hagyja el a közösség területét (speciális export szabály az Áfa törvény 98.§ (5) bekezdése alapján).

Az *aktuális időszaki korrekció* ugyanakkor nem alkalmazható azokban az esetekben, amikor az adóalap vagy a fizetendő adó utólagos csökkenése során nem azonosítható valamely fenti időpont. Ilyenkor az Art. általános szabálya szerint szükséges eljárni, és annak megfelelően önellenőrzést kell végrehajtani. Ilyen lehet például, ha nyugtás értékesítés során tévesen alacsonyabb adómértéket alkalmaztak az előírtnál. A korrekció következtében az adó alapja csökkenni fog, módosító bizonylatot azonban nem állítanak ki, és ellenérték visszafizetésére sem kerül sor. Szintén kizárólag önellenőrzéssel lehet korrigálni azt az esetet is, amikor a fizetendő áfa csökkenését a korábban alaptalanul (tényleges ügylet hiányában) kiszámlázott áfa korrekciója okozza (Áfa törvény 55. § (2) bekezdése).

A *számlabefogadói oldalon* az áthárított (levonható) áfa összege akár csökken, akár nő utólagos változás miatt, a különbözetet a számlabefogadó *önellenőrzés nélkül* mindig az aktuális időszakban számolhatja el. Ez azt jelenti, hogy, ha a levonható adó utólag csökken a számlabefogadó adóalany köteles a különbözetet úgy figyelembe venni, mint a fizetendő adó összegét növelő tételt abban az adómegállapítási időszakban, amelyben a változás bekövetkezik. Azonban, ha az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összege számlán alapult, akkor a különbözet rendezése arra az adómegállapítási időszakra esik, amelyben a különbözet alapjául szolgáló módosító vagy érvénytelenítő számla az adóalany személyes rendelkezésére áll, de legkésőbb a módosító vagy érvénytelenítő okirat kibocsátásának hónapját követő hónap 15. napja szerinti adómegállapítási időszakra. Ha az ún. pénzvisszatérítési kedvezmény jogosultja adóalany, amely az alapügylet kapcsán adólevonásra jogosult volt, a visszatérített összegre eső áfával levonható adója utólag csökken. A különbözetet a visszatérítés időpontja szerinti bevallásában kell fizetendő adóként feltüntetnie.

Amennyiben a számlabefogadói oldalon a korrekció eredményeként a levonható adó növekszik – azaz a számlabefogadó a korrekció nyomán több áfa levonására jogosult, mint amennyi áfát eredetileg levonhatóként figyelembe vett – a különbözetet legkorábban abban az adómegállapítási időszakban számolhatja el, amelyikben a korrekciós bizonylat a személyes rendelkezésére áll. Ugyanakkor a fordított adózás alá eső ügyletek, valamint a saját vállalkozásban megvalósított beruházás esetében az adóalany a levonható adó korrekcióját mindig ugyanabban az adómegállapítási időszakban jogosult/köteles elvégezni, amelyben a fizetendő adót korrigálnia kell.

6.9.3 A fizetendő adó forintban történő meghatározása

Az adóalany, ha devizában állítja ki számláját, vagy olyan devizás számlát fogad be, amelynek alapján saját maga köteles a fizetendő áfa összegének meghatározására és rendezésre (fordított adózás), a fizetendő áfa összegét forintban meg kell tudnia határozni. (Az áfa összegének forintban történő feltüntetése egyébként kötelező tartalmi eleme is a magyar szabályok szerint kiállított számlának.) Az Áfa törvény az adóalap forintra történő átszámításának szabályait tartalmazza, amely alapján kell meghatározni forintban a fizetendő áfa összegét is. Az Áfa törvény 80.§-a részletesen szabályozza, hogy *egyres ügyleteknél mely napon érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmazni*. Az adózó választhat, hogy valamely belföldi hitelintézet deviza eladási árfolyamát, az MNB árfolyamot vagy az Európai Központi Bank által közzétett árfolyamot alkalmazza-e. A két utóbbi alkalmazását előre be kell jelentenie az adóalany, az adóhatóság felé, mely választása egységesen minden ügyletére kiterjed. E választása egy naptári évig köti az adóalanyt.

6.10. Az adó mértéke

Az adóalapra számított általános *áfa kulcs 27%*. Ezt az adómértéket kell alkalmazni minden termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra, Közösségen belüli beszerzésre és termékimportra, hacsak az érintett ügyletre kedvezményes adókulcsot vagy mentesítő szabályt nem tartalmaz az Áfa törvény. Az Áfa törvény alapján két *kedvezményes adókulcs* alkalmazható. Az Áfa törvény 3. számú mellékletben felsorolt termékek, szolgáltatások esetében az adó mértéke az adó alapjának 5 %-a. Például ide tartoznak meghatározott orvosi eszközök, gyógyszerek, gyógyhatású készítmények, könyv, napilap stb, ha azok vtsz. száma vagy ISO kódja megfelel a mellékletben hivatkozottnak, valamint a távhőszolgáltatás is. Az új lakóingatlanok értékesítését is 5%-os áfa terheli, ha azok hasznos alapterülete nem haladja meg lakás esetén a 150, önálló ház esetén a 300 négyzetmétert. Az új szabályok értelmében a kedvezményes 5%-os áfakulcs alkalmazását 2023. december 31-ig azon új lakóingatlanok értékesítésekor teszik lehetővé, amelyek 2018. november 1-én végleges építési engedéllyel rendelkeztek, vagy – ahol ez nem szükséges-, az egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységet legkésőbb 2018. november 1-jéig bejelentették. Az egyes nagy testű állatok (például juh, kecske, szarvasmarha, sertés) élő és feldolgozott formában történő értékesítése, a baromfi, a tojás és a tej (kivéve az anyatej [adómentes], az UHT, ESL tej [2019. január 1-től 5%]) értékesítése és 2018 január 1-jétől az emberi fogyasztásra alkalmas hal termékek értékesítése is 5%-os adókulcs alá tartozik. 2018. január 1-jétől ide tartozik az internet-hozzáférési szolgáltatás, valamint az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom is.

A 3/A. számú mellékletben felsorolt termékek, szolgáltatások esetében az adó mértéke az adó alapjának 18 %-a. Ide jellemzően azok a tej és liszt/gabona alapú készítmények tartoznak, melyek vtsz. szám alapján is megfelelnek a felsoroltaknak, valamint ide tartozik a kereskedelmi szálláshely adás és az alkalmi, szabadtéri rendezvényekre történő belépés is. 2017. január 1-jétől ide tartozik az internet-hozzáférési szolgáltatás, valamint az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom.

6.11. Adó alóli mentesség

Az adó alóli *mentesség* egyes eseteit az Áfa törvény VI. fejezete tárgyalja, a HÉA-Irányelv által meghatározott tartalmi keretek között. A VI. fejezet által mentesített ügyleteket alapvetően két kategóriába lehet sorolni: a *valódi mentes* ügyletekre, amelyek adólevonásra jogosítják az adóalanyt (nemzetközi vonatkozású ügyletek) és a *nem valódi mentes* ügyletekre, amelyek adólevonásra nem jogosítják az adóalanyt (közérdekű, illetve egyéb sajátos jellegre való tekintettel mentesített ügyletek).

Az alábbiakban a teljesség igénye nélkül a leggyakrabban felmerülő mentességi eseteket részletezzük.

6.11.1. Adó alóli mentesség a tevékenység közérdekű jellegére tekintettel

Az Áfa törvény VI. fejezete elsőként a közérdekű jelleggel bíró adómentes tevékenységeket listázza, taxatív felsorolást adva. A törvény értelmében csak a *közszolgáltatók által végzett ilyen tevékenységek* minősülnek adómentesnek. A törvény felsorolja, hogy mely személyek, szervezetek tekinthetők közszolgáltatóknak.

Ebbe a kategóriába tartoznak többek között az egyetemes postai szolgáltatások, bizonyos humán-egészségügyi ellátások, a szociális ellátás szolgáltatásai, a gyermek- és ifjúságvédelemmel kapcsolatos szolgáltatások, a közszolgáltatás keretében nyújtott sportolással kapcsolatos szolgáltatásnyújtás, bizonyos iparművészeti termékek vásárlásának szervezése, illetve értékesítése egyes feltételek mellett, de a köz- és felsőoktatás, illetve az egyéb oktatás keretében nyújtott szolgáltatásokat is itt mentesíti az Áfa törvény (85. §).

Az Áfa törvény által közérdekű jellegre való tekintettel mentesített ügyletek kategóriája 2011. január 1-jével kiegészült az *együttműködő közösség jogintézményével*: az együttműködő közösség lényegét tekintve egy *költségmegosztó társaság*, melynek tagjai közös cél megvalósulása érdekében működnek együtt és bocsátják rendelkezésre az ehhez szükséges anyagi fedezetet. Az adómentesség a közös cél megvalósítása érdekében felmerülő kiadásoknak az egyes tagokat terhelő része ellenében a közösség által a tagok felé nyújtott szolgáltatások tekintetében érvényesülhet, ha az ott meghatározott feltételek maradéktalanul megvalósulnak.

Ugyancsak áfa mentesen kell kezelni annak a terméknek az értékesítését is, amelyet az értékesítést megelőzően kizárólag *adólevonásra nem jogosító tevékenységhez* használtak, valamint, amennyiben a termék beszerzéséhez tételes levonási tilalom kapcsolódott, például személygépkocsi esetén (Áfa törvény 87. §).

6.11.2. Adó alóli mentesség a tevékenység egyéb sajátos jellegére tekintettel

A HÉA-Irányelv rendelkezéseivel összhangban mentesíti az Áfa törvény a *pénzügyi szolgáltatásokat is*. Ide tartoznak például a biztosítási, viszontbiztosítási szolgáltatások (beleértve az alkusz és a közvetítő szolgáltatásait), a hitel-, pénzkölcsön szolgáltatások (és ezek közvetítése), a folyó-, betét- és ügyfélszámlával, fizetéssel, átutalással, pénzügyi eszközzel kapcsolatos szolgáltatások, a jogi személyben tulajdonosi (tagsági) jogviszonyt, valamint a hitelezési jogviszonyt megtestesítő vagyoni értékű jog átengedése és az ezekkel kapcsolatos szolgáltatások, a befektetési alap és a kockázati tőkealap kezelése, valamint a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény részére végzett portfólió-kezelés (Áfa törvény 86. § (1) bekezdés a)-g) pont). Áfa-mentes továbbá a biztosítástechnikai tartalékok fedezetét képező eszközök portfólió-kezelése, azonban egyes pénzügyi eszközökkel (pl. tagsági és hitelezési jogviszonyt megtestesítő értékpapírokkal) kapcsolatos portfólió-kezelés áfa-köteles szolgáltatásnak minősül.

Amennyiben egy ügylet tartalmában a fenti kategóriák valamelyikébe esik, úgy *adómentes pénzügyi szolgáltatásként* kezelendő. Fontos azonban megjegyezni, hogy a releváns Európai Bírósági ítélezési gyakorlatnak megfelelően a pénzügyi szolgáltatásokat – a fő szabály alóli kivételként – megszorítóan, valamint közösségi szinten egységesen kell értelmezni.

Az egyéb sajátos jellegű tevékenységek között rendelkezik továbbá az Áfa törvény *ingatlanok értékesítésével, illetve bérbeadásával* kapcsolatos mentességekről is. Ennek megfelelően mentes az adó alól a beépített és beépítetlen ingatlan értékesítése, kivéve az építési telket, valamint az új (használatba még nem vett vagy 2 éven belül használatba vett) beépített ingatlant, amelyek értékesítése mindig adóköteles. Mentés továbbá az adó alól az ingatlan bérbe-, vagy haszonbérbeadása, bizonyos kivételekkel (Áfa törvény 86. § (1) bekezdés j)-l) pont). Ezen kivételek közé tartozik a kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás nyújtás, a parkolóhelyek, az ingatlannal tartósan egybekötött gép, valamint széf bérbeadása, melyek kötelezően adókötelesek.

Az Áfa törvény azonban arra is lehetőséget ad az adóalanyoknak, hogy – előzetes bejelentés alapján – adókötelessé tegyék a fentiek szerint adómentesség alá eső ingatlanértékesítést, illetve ingatlan bérbe- vagy haszonbérbeadást. Amennyiben az

adózó így választ, akkor az ingatlan bérbe- és haszonbérbeadását az adóköteles szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó fő szabály szerint, a beépített, illetve beépítetlen ingatlan értékesítését (amely a választása miatt adóköteles) a fordított adózás szabályai szerint kell kezelnie. Amennyiben az adózó az ingatlanértékesítés vagy ingatlanbérbeadás (vagy mindkettő) tekintetében az adóköteles kezeléssel nyilatkozik, választása a bejelentést követő ötödik év végéig köti.

A szabályozás következtében tehát a beépített ingatlanok értékesítésének áfa szempontbeli megítélése az alábbiak szerint alakulhat: az új ingatlannak minősülő beépítetett ingatlan értékesítése a fő szabály szerint egyenesen adóztatandó ügylet. Ha az ingatlan egyben lakóingatlan és hasznos alapterülete nem haladja meg a törvényben meghatározott mértéket, 5% áfával értékesítendő. A beépített ingatlan első rendeltetésszerű használatbavételétől számított két év elteltével azonban az értékesítés adómentesként kezelendő ügylet az adózó ezzel ellentétes nyilatkozata hiányában. Amennyiben viszont az adózó az adókötelessé tételt választja, úgy az értékesítést a fordított adózás szerint köteles kezelni. E választásához a választás évét követő ötödik év végéig kötnie van az adóalany.

6.11.3 Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli értékesítése esetében

A közösségi szabályokkal összhangban mentes az adó alól a belföldön küldeményként feladott, vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése *igazolatan* belföldön kívülre, de a Közösség területére olyan adóalany vevő részére, amely közösségi adószámmal rendelkező adóalany vagy nem adóalany jogi személy (Áfa törvény 89. §).

Annak igazolására, hogy a termék elhagyta Magyarország területét, alapvetően a *vevő által aláírt és lepecsételt fuvarokmány (CMR)* a legmegfelelőbb. Amennyiben nincs lehetőség fuvarokmány kiállítására (mert pl. a vevő maga végzi a fuvarozást) vagy annak beszerzése aránytalan nehézséget, költséget jelentene az adózó számára valamely körülmény folytán, akkor a fuvarokmányon kívül más okmánnyal is igazolható a terméknek a Közösség valamely tagállamába történő kiléptetése. Általános alapelv, hogy a fuvarokmánytól eltérő dokumentum elsősorban akkor vehető figyelembe kétséget kizáró igazolásként, amennyiben az a felektől független féltől származik.

6.11.4 Adó alóli mentesség termék exportjához kapcsolódóan

Mentes az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése a Közösség területén kívülre, feltéve, hogy a termék feladását vagy fuvarozását az értékesítő maga vagy (javára) más végzi. Ha a feladást vagy fuvarozást a beszerző végzi, a mentesség akkor érvényesül, ha a beszerző a beszerzéssel összefüggésben nem telepedett le belföldön. (Ettől függetlenül nem érvényesíthető a mentesség akkor, ha a beszerző kiránduló hajó, turista repülőgép vagy magánhasználatra vonatkozó közlekedési eszköz belföldön beszerzett felszerelését (tartozékát) vagy az üzemeltetéséhez, ellátásához szükséges terméket maga fuvarozza el.) A mentesség feltétele, hogy a termék a teljesítést követő legfeljebb 90 napon belül elhagyja a Közösség területét, és ezt a tényt a kiléptető vámhatóság igazolja, továbbá, hogy a kiléptetésig az exportra szánt terméket a kipróbálás és próbagyártás kivételével nem használják, illetve egyéb módon nem hasznosítják. Mentés az adó alól a terméken (kivéve az ingatlant) belföldön végzett munka is abban az esetben, ha amely terméket kifejezetten ilyen célból szereztek be vagy importáltak, majd a munka elvégzését követően a termék exportértékesítésre kerül (Áfa törvény 101. §).

A *Közösségen belüli ügyletekhez* hasonlóan a *termékexporthoz kapcsolódó mentesség* alátámasztására is igazolni kell azt a tényt, hogy a termék az értékesítéssel a Közösség területéről kiléptetésre kerül. Alapesetben a kiléptető vámhatóságtól származó igazolás alkalmas a kiszállítás megfelelő igazolására.

Amennyiben az adómentesség kizárólag a 90 napos határidő túllépése miatt nem volt alkalmazható, az adózónak lehetősége van a fizetendő adóját utólag csökkenteni az értékesítés után bevallott és megfizetett adó összegével, ha az értékesítéstől számított 360 napon belül a terméket mégis kiléptetik az Unió területéről, és ezt a tényt a kiléptető hatóság igazolja. A fizetendő adó csökkenését az adóalany legkorábban abban az elszámolási időszakban tudja érvényesíteni, amelyben a termék kiléptetéséről szóló hatósági igazolás rendelkezésére áll és a módosító számlát is a vevője rendelkezésére bocsátotta.

6.11.5. Termék importjához, Közösségből történő kiléptetéséhez kapcsolódó egyes szolgáltatások adómentessége

Mentes az adó alól a *szolgáltatás* nyújtása abban az esetben, ha annak ellenértéke az *importált termék adóalapjába* beépül, így különösen az importhoz kapcsolódó fuvar. Az adómentesség érvényesítéséhez a termékimporthoz kapcsolódó szolgáltatást nyújtó adóalanynak megfelelő igazolással kell rendelkeznie arról, hogy az általa teljesített szolgáltatás az importált termék adóalapjába beépül. Mentés továbbá az a szolgáltatás, amely olyan termékhez kapcsolódik, amelyet igazoltan kiléptetnek a Közösségen kívülre. Ezen szolgáltatások közé tartozik különösen a *termék fuvarozása és a termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatás*. Ebben az esetben is az adómentes szolgáltatást végzőnek megfelelően igazolnia kell tudnia (pl. a kiléptető vámhatározat másolatával), hogy szolgáltatása olyan termékre irányult, amely kiviteli eljárás alatt állt.

6.12 Az adólevonási jog

Az áfa, mint többfázisú adó szabályszerűségéből adódik, hogy az a *termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás minden értékesítési fázisában* felszámításra és megfizetésre kerül. Ugyanakkor az adóalany csak a saját maga által végzett tevékenységének értéke után kell az áfa összegét megfizetnie. Az *adólevonási jog* intézménye biztosítja a korábbi értékesítési fázisokban felszámított *áfa összegek halmozódásának elkerülését*, úgy, hogy az adóalanyoknak lehetőséget ad a rájuk előzetesen felszámított, valamint az általa közvetlenül megfizetett (a fordított adózás szabályai szerint, ideértve a Közösségen belüli beszerzést a termékimportot és az importszolgáltatásokat is) áfa levonására. Az adólevonási jog csak annyiban illeti meg az adóalanyt, amennyiben az adólevonási jog tárgyi és tartalmi feltételei teljesülnek és az érintett áfa összeg olyan termékbeszerzéshez, szolgáltatás igénybevételhez kapcsolódik, mely nem áll valamely tételes adólevonási tilalom alatt.

A *levonási jog tárgyi feltételei* (Áfa törvény 127. §) között legfontosabb helyen a *számlát* említhetjük meg. Az adóalany a belföldi, egyenes adós ügyletek valamint a Közösségen belüli beszerzés kapcsán adólevonási jogát csak a szabályszerűen, a gazdasági ügyletet hitelesen tartalmazó, nevére kiállított számla alapján gyakorolhatja. A számla akkor tekinthető szabályszerűnek, ha a törvényben felsorolt (Áfa törvény 169. §) tartalmi elemekkel rendelkezik. Ugyanakkor a levonáshoz szükséges tárgyi feltételek között termékimport esetén a termék szabad forgalomba bocsátásáról rendelkező határozat szerepel az adóalany nevére szóló, az adó megfizetését igazoló okirattal együtt. A saját vállalkozásán belül végzett beruházás és a fordított adós ügyletek kapcsán mindazon okiratok jelentik a levonás tárgyi feltételét, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek.

A levonási jog *tartalmi feltétele* (terjedelme) alapján az adóalany egyes beszerzéseit, beruházásait terhelő előzetesen felszámított adó olyan mértékben vonható csak le, amilyen mértékben az adóalany adóköteles, *adólevonásra jogosító tevékenységét szolgálja*. Ezért abban az esetben, ha egy társaság egyaránt végez áfa-levonásra jogosító és áfa-levonásra nem jogosító tevékenységet is, a beszerzéseit terhelő áfát maradéktalanul nem helyezheti levonásba, hanem kizárólag csak azok adólevonásra jogosító tevékenységéhez betudható része lesz levonható. Ez azt eredményezi, hogy a társaságnak külön kell választania azon beszerzéseire jutó előzetesen felszámított áfát, amely adólevonásra jogosító tevékenységéhez kapcsolódóan merült fel, azon beszerzéseket terhelő áfától, amely adólevonásra nem jogosító tevékenységéhez hasznosul. A levonható és le nem vonható áfa megosztását az alábbi lépcsőzetes rendszerben kell elvégeznie a Társaságnak:

- Az első lépés minden esetben a *tételes elkülönítés*. A vegyes tevékenységet végző társaság elsődleges kötelezettsége, hogy azoknál a beszerzéseknél, amelyeknél megállapítható, hogy kizárólag egyik, vagy másik fajta tevékenységet szolgálják, a hozzájuk kapcsolódó előzetesen felszámított adót nyilvántartásaiban tételesen elkülönítse. Tételes elkülönítés azon beszerzések tekintetében valósulhat csak meg, amelynél egyértelműen megállapítható, hogy tisztán az egyik, vagy másik (adólevonásra jogosító, vagy adólevonásra nem jogosító) tevékenységet szolgálják. Nagyon fontos, hogy a tételes elkülönítés – amennyiben az lehetséges – nem lehetőség, hanem kötelezettség. Ez azt jelenti, hogy amennyiben egy adott termékről, igénybe vett szolgáltatásról egyértelműen eldönthető, hogy kizárólag adólevonásra jogosító, vagy kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet szolgál, akkor a további – az alábbiakban részletezett - megosztásba már nem vonható be.

- Abban az esetben, ha a vegyes tevékenységet végző társaságnak vannak olyan beszerzései is, amelyek a fentiek szerinti tételes elkülönítésbe nem vonhatóak be (mivel egyaránt szolgálnak adólevonásra jogosító és nem jogosító tevékenységet is), akkor a levonható adó meghatározásához a következő lehetőség egy olyan *arányszám meghatározása*, amely híven tükrözi (igazolhatóan reális eredményre vezet) az adólevonásra jogosító és az adólevonásra nem jogosító tevékenység – így a levonható és le nem vonható áfa – arányát. Ebben az esetben azonban egy adóhatósági vizsgálat során is bizonyítani kell, hogy az alkalmazott számítási módszer helyes eredményre vezet. Fontos, hogy a társaságnak nem kötelező élni ezzel a lehetőséggel, a tételes elkülönítés alkalmazhatóságának hiányában dönthet úgy is, hogy a megosztáshoz nem a saját maga által kidolgozott módszer szerinti arányszámot, hanem az Áfa törvény 5. számú melléklete szerinti arányosítási képletet (lsd. 3) pont) alkalmazza.
- Amennyiben a vegyes tevékenységet végző társaság a levonható és le nem vonható áfa összegét a tételes elkülönítés szabályai szerint megosztani nem tudja, továbbá nem tud, vagy nem kíván az előző pontban ismertetett megoldással élni, akkor a levonható és le nem vonható áfát az Áfa törvény 5. számú mellékletében foglalt *arányosítási képlettel* kell meghatározni. Ezen arányosítási képlet szerint az arányosításba bevont beszerzések levonható áfájának összegét a társaság összes levonásra jogosító és összes levonásra nem jogosító szolgáltatásnyújtásának és termékértékesítésének egymáshoz viszonyított aránya határozza meg. Az arányosítási képletet naptári évekre az éves adatokkal kell számolni.

Az 5. melléklet tartalmaz néhány további speciális előírást is arra vonatkozólag, hogy milyen elemekkel kell növelni a levonási hányados nevezőjét, illetve mely összegeket kell figyelmen kívül hagyni a hányados értékének megállapításánál. Kizárólag az adóalapot nem képező, kapott támogatásra tekintettel nem keletkezik a társaságnak levonható adó megosztási, arányosítási kötelezettsége. Ugyanakkor abban az esetben, ha a társaság adólevonásra jogosító és nem jogosító tevékenységet egyaránt végez, és ezzel kapcsolatban merül fel egyébként is arányosítási kötelezettsége, melyet az Áfa törvény 5. számú mellékletében foglalt képlet alkalmazásával teljesíti, akkor az arányosítási képletbe az adóalapot nem képező támogatás összegét is bele kell vonni (azzal a nevezőt növelni kell). Fontos továbbá tudni, hogy a levonási hányadost felfelé kerekítve, 2 tizedes jegy pontossággal kell meghatározni (pl. 0,4314-et 0,44-re kell kerekíteni).

Az előzetesen felszámított adó *arányos megosztását* véglegesen csak a tárgyévre vonatkozó adatok teljes ismeretében, a tárgyév utolsó adómegállapítási időszakáról szóló bevallás elkészítésének keretében lehet/kell megtenni. Ugyanakkor, ha az adóalany az évesnél gyakoribb bevallásra köteles az előzetesen felszámított adó arányosítását ideiglenesen is, a tárgyévi adómegállapítási időszakokról szóló bevallások keretében el kell, hogy végezze. Ideiglenes megosztás alkalmazásakor az adóalany a levonási hányados meghatározásához választhatja egyfelől a tárgyévet megelőző évre vonatkozó végleges levonási hányadost (amennyiben ilyenről rendelkezik), vagy a tárgyévre vonatkozó évközi adatok adómegállapítási időszakok között göngyöltett eredményét.

Az Áfa törvény (124. §-a) egyes termékek beszerzéséhez, szolgáltatások igénybevételéhez kapcsolódóan *tételes adólevonási korlátozást* is tartalmaz. Ide tartozik például a motorbenzin, személygépkocsi üzemeltetéshez szükséges üzemanyag és egyéb termékek, a szervízelési szolgáltatásainak 50%-a, kifejezetten maga a személygépkocsi, a lakóingatlan, a lakóingatlan bérbevétele, a lakóingatlan építéséhez, felújításához szükséges termékek, szolgáltatások az élelmiszer és az ital, a taxi-, parkolási, úthasználati, vendéglátó-ipari, valamint a szórakoztatási célú szolgáltatások, a telefon szolgáltatás 30%-a. Ugyanakkor az Áfa törvény bizonyos feltételek teljesülése esetén megengedi, hogy az adóalany mégis élhessen az említett termékek beszerzéséhez, szolgáltatások igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított áfa levonásának jogával. Jellemzően mentesülnek a tételes áfa levonási korlátozás alól, ha a termékeket, szolgáltatásokat az adóalany adóköteles tovább számlázza, vagy túlnyomó részben beépíti az általa teljesített egyes termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások adóalapjába.

Az adólevonási jog akkor keletkezik, amikor az előzetesen felszámított adónak megfelelő fizetendő adót meg kell állapítani. Ennek megfelelően az adóalany *adólevonási joga* egy ügylet után főszabály szerint azon a napon keletkezik,

amikor az *ügyletre beáll az adófizetési kötelezettség*. Adólevonási jogát az adóalany azonban csak akkor gyakorolhatja, ha a levonási jog tárgyi feltételei is már a rendelkezésére állnak.

Abban az esetben, ha az adóalany terméket tárgyi eszközként használ vállalkozásán belül, a tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételének hónapjától kezdődően

- ingó tárgyi eszköz esetében 60 hónapig,
- ingatlan tárgyi eszköz esetében pedig 240 hónapig

terjedő tartamban az adóalanynak évente vizsgálni kell, hogy a tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához kapcsolódó adó levonási jogát befolyásoló tényezőkben történt-e olyan változás, amely adólevonási jogát utólag lényegesen befolyásolja. Ha a tárgyi eszköz adólevonásra jogosító és nem jogosító tevékenységhez történő felhasználásnak arányában olyan változás következik be, melynek eredményeként adódó különbözet összege abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja a 10.000 forintnak megfelelő pénzösszeget az adott évben, az adóalany köteles a tárgyi eszközre jutó előzetesen felszámított adó összegének

- ingó esetében 1/5 részére,
- ingatlan esetében pedig 1/20 részére

vonatkozóan utólagos kiigazítást elvégezni az év végén. Szintén utólagos korrekciós kötelezettség merülhet fel a tárgyi eszköz figyelési időn belüli értékesítése esetén.

A tárgyi eszközökhöz kapcsolódó előzetesen felszámított adó korrekciójának szabályait a *vagyoni értékű jogokra* is kiterjeszti 2014. január 1-jétől az Áfa törvény. Az új szabályokat a 2014. január 1. napján vagy azután szerzett vagyoni értékű jogokra kell alkalmazni. Lehetőség van az új szabályok alkalmazására 2014. január 1. napját megelőzően szerzett vagyoni értékű jogok esetén is, mely esetben az érintett korábbi bevallási időszakok önellenőrzése pótlékmentesen végezhető el.

Korábban az adózó a beszerzéseit terhelő levonható áfát a levonási jog keletkezését követően elévülési időn belül tetszőlegesen bármely adómegállapítási időszakról szóló adóbevallásában érvényesíthette. 2016. január 1-jétől ez a lehetősége jelentősen korlátozódik. Az olyan beszerzéseit terhelő áfát, amely megfizetésére ő köteles (fordított adózás, Közösségen belüli termékbeszerzés, importszolgáltatás), valamint az import beszerzését terhelő, önadózással megállapított áfát csak abban az adómegállapítási időszakban érvényesítheti levonhatóként, amikor az adófizetési kötelezettség is keletkezett. Ha a levonható adó érvényesítését az aktuális időszakban elmulasztja, utóbb – elévülési időn belül – csak ugyanerre az időszakra vonatkozó önellenőrzéssel érvényesítheti azt. Az egyéb – előzőekben nem említett - beszerzési tekintetében pedig a bevallásában csak azt a levonható áfát szerepeltetheti, amely vagy az adott bevallási időszakban, vagy a bevallási időszakot magában foglaló naptári évet megelőző egy naptári éven belül keletkezett. Ezen időkorlát elmulasztása esetén már szintén csak az adólevonási jog keletkezése szerinti bevallási időszak önellenőrzésével érvényesítheti az adózó elévülési időn belül a levonható áfát. Az új szabályozást azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amikor a levonási jog 2016. január 1. napján vagy azt követően keletkezik

Amennyiben az adózónál egy adott időszakban a levonásba helyezett adó meghaladja a fizetendő adó összegét az adóalanynak lehetősége nyílik a fennmaradó rész *visszaigénylésére*, vagy ennek hiányában a *különbözet későbbi időszakokra történő tovább görgetésére elévülési időn belül*. Fontos különbséget tenni az adólevonási jog és az adó visszaigénylési jog keletkezése között. Ugyanis az adó levonását követően az áfa visszaigénylése csak akkor lehetséges, ha az adózó

- a visszaigénylést az adóhatóságtól kérelmezi és
- havi áfa bevallásra kötelezett és a visszaigényelhető adó eléri, vagy meghaladja az 1 millió forintot, vagy;
- negyedéves áfa bevallásra kötelezett és a visszaigényelhető adó eléri, vagy meghaladja a 250 ezer forintot, vagy;
- éves áfa bevallásra kötelezett és a visszaigényelhető adó eléri, vagy meghaladja az 50 ezer forintot.

Azonban ha az adóalany jogutódlással, vagy jogutód nélkül megszűnik, akkor az előbbi értékhatárookra tekintet nélkül kérheti a visszaigényelhető adójának kiutalását.

Ha az adózó visszaigényelhető adó *kiutalását* kéri az adóhatóságtól, akkor azt a következő határidők szerint teljesíti az adóhatóság: Amennyiben az áfa bevallásban nyilatkozik az adóalany arról, hogy az adott áfa bevallásában levonható adóként feltüntetett összes ügyletéhez kapcsolódó beérkező szállítói számláját maradéktalanul megtérítette a szállítói felé, akkor a visszaigényelt adót 30 napon (1 millió forintot meghaladó visszaigénylés esetén 45 napon) belül utalja ki az adóhatóság. Ezen nyilatkozat hiányában az adóhatóságnak 75 napja van az áfa visszautalására, amely megbízható adós esetében 2017. január 1-jétől kedvezményesen 45 nap, megbízható adós Nyrt. esetében pedig 30 nap. Kockázatos adózó esetében a kiutalás határideje mindig – függetlenül a megfizetettségtől – 75 nap.

6.13 Belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatérítési joga

Külföldiek *adó visszatérítésére* azon adóalany jogosult, aki a naptári évben gazdasági céllal belföldön nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön és Magyarországon olyan gazdasági tevékenységet sem végez, ami miatt adóalanyként regisztrálnia kellett volna. Nem kizáró körülmény, ha a belföldön nem letelepedett adóalanynak van Magyarországon kereskedelmi képviselete. Az Áfa törvény további feltételként határozza meg még a jogosult adóalanyokkal szemben, hogy a Közösség területén vagy elismert harmadik országban (Svájci Államszövetség vagy Liechtensteini Hercegség, Norvégia) rendelkezzen letelepedettséggel. A belföldön nem letelepedett adóalany olyan beszerzései tekintetében élhet adó-visszatérítési jogával, amelyek során belföldi áfa került részére felszámításra (jellemzően kamionjának üzemanyag beszerzése belföldön), továbbá jogosult a belföldön általa vagy közvetett vámjogi képviselője által megfizetett áfa visszatérítésére is. (A kompenzációs felár tekintetében is megilleti az adó-visszatérítési jog a belföldön nem letelepedett adóalanyt.) Norvégiában letelepedett adóalanyok legkorábban a 2014-ben beszerzett termékek/igénybevett szolgáltatások kapcsán jogosultak a visszatérítésre.

Az adó csak abban az esetben téríthető vissza, ha az érintett beszerzés a *külföldi adóalany egyébként adóköteles gazdasági tevékenységét* szolgálja. Nem kérhető az ingatlan beszerzését terhelő adó visszatérítése valamint olyan termék beszerzését terhelő, amelynek értékesítése mentes lenne az adó alól (közösségi értékesítés, export értékesítés).

A Közösség területén letelepedett adóalanynak kérelmét *elektronikusan* a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságához kell benyújtania. Harmadik országbeli külföldi adóalanyok a kérelmet közvetlenül a magyar adóhatósághoz nyújtják be, számukra az elektronikus ügyintézés nem kötelező.

A kérelmet és az abban közölt információkat magyar, német, francia illetőleg angol nyelven lehet megadni. A kérelem kötelező adattartalmát a letelepedés tagállamának az adóhatósága határozza meg.

A kérelmet az adó-visszatérítési időszakra lehet beadni, amely nem lehet rövidebb, mint három hónap, kivéve, ha az adó visszatérítési kérelem olyan időszakra vonatkozik, amely egy naptári év 3 naptári hónapnál kevesebb fennmaradó része, ha a visszatérítetni kért adó összege eléri vagy meghaladja az 50 eurót. Amennyiben az adóalany negyedévente akar visszaigényelni akkor a visszaigénylendő adó összegének a 400 eurót kell elérnie. Az adó-visszatérítési igény benyújtási határideje a tárgyévét követő év szeptember 30. napja. A határidő elmulasztása valamennyi kérelmező esetén jogvesztő.

6.14 Számlázás

Az adóalanyok által kiállított és befogadott számla helyességének kiemelkedő jelentősége van a gazdasági tevékenység dokumentálásánál, az adólevonási jog gyakorlásánál, valamint emiatt az adóhatósági revízióknak is kedvelt célpontját jelentik a számlák. A számlázásra vonatkozó magyar szabályok a sok módosítást megért Áfa törvény szakaszain keresztül mára harmonizálva lettek az európai uniós irányelvvel.

A számlára vonatkozó jogszabályi előírások közül megkülönböztetjük a *számla tartalmi és formai kritériumait*. A számla akkor megfelelő, helyes, adólevonásra alkalmas, ha mindkét fajta kritériumnak maradéktalanul megfelel. Kérdésként merülhet fel, hogy a külföldi partnertől befogadott számlának milyen formai és tartalmi követelményeknek kell

megfelelniük. Erre a magyar áfa szabályok azt mondják, hogy a magyar törvény elfogadja számlának mindazon európai unió más tagállamában letelepedett adóalany által kiállított okiratot, mely tartalmában megfelel a tagállam joga szerint az irányelv előírásainak. Ebből a szempontból tehát mindig a *kiállító tagállamának joga határozza meg a számla formai és tartalmi helyességét*. A harmadik országos adóalany által kiállított számlára a magyar jogszabály nem tartalmaz és nem is tartalmazhat kötelező rendelkezéseket.

A formai követelményekkel kapcsolatban a 23/2014. (VI. 30.) NGM rendelet (továbbiakban: NGM rendelet) tartalmaz szabályokat. A számla *elektronikusan vagy papíralapon* állítható elő. Az elektronikus számlázásról a későbbi fejezetben lesz szó. A papíralapú számla két féle módon jöhet létre: nyomtatványként nyomdai úton előre előállított számlaként, vagy számítástechnikai eszközzel előállított számlaként. Nyomtatványként nyomdai úton előre előállított számlának az adóhatóság által előre meghatározott sorszámtartományba kell illeszkednie. A *sorszám kihagyás és ismétlés nélküli* felhasználása kötelező. Számítástechnikai eszközzel előállított számla akkor felel meg a formai követelménynek, ha a program, amit a számla kiállítására használnak, képes a szigorú sorszámadás követelményének teljesítésére: azaz kihagyás és ismétlés nélkül folyamatos sorszámozást biztosítja. A számlázó programnak rögzíteni kell a hiányos, hibás, megsemmisült vagy elveszett számlákat is.

Az NGM rendelet alapján pedig az adóalany köteles az általa használt számlázó programok, illetve on-line számlázó rendszerek

- nevét, azonosítóját;
- fejlesztőjének nevét, és – ha van – adószámát;
- értékesítőjének, rendelkezésre bocsátójának nevét, adószámát;
- beszerzésének, használata megkezdésének vagy – saját fejlesztésű program használata esetén – a rendeltetésszerű használatbavételének időpontját

az utolsó pont szerinti időpontot követő 30 napon belül az adóhatósághoz, az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenteni (valamint a fenti adatokat és a használatból történő kivonás tényét az azt követő 30 napon belül).

A számlázó programnak 2016. január 1-jétől olyan önálló, de a programba beépített, adóhatósági ellenőrzési adatszolgáltatás elnevezésű funkcióval kell rendelkeznie, amelynek elindításával adatexport végezhető

- a) a kezdő és záró dátum (év, hónap, nap) megadásával meghatározható időszakban kibocsátott, illetve
- b) a kezdő és a záró számlasorszám megadásával meghatározható sorszámtartományba tartozó számlákra.

Az *online pénztárgépeknek* nem kell adóhatósági ellenőrzési adatszolgáltatás elnevezésű funkcióval rendelkezniük, függetlenül attól, hogy alkalmasak lehetnek számla kibocsátására is. Az *adatexportot* az adóalanynak csak eseti jelleggel, ellenőrzés során kell teljesítenie. Az adatexport során az adóalanynak az adatokat az NGM rendelet 2. melléklete szerint és a 3. mellékletben meghatározott adatszerkezetben kell az adóhatóság rendelkezésére bocsátania.

2018. július 1-jétől a számlázó programot használó adóalanyok online adatszolgáltatásra lesznek kötelezettek az adóhatóság felé az olyan számlázó programmal kibocsátott számláik vonatkozásában, amelyek áfa összege eléri vagy meghaladja a 100 ezer forintot. Az adatszolgáltatást online kapcsolat létrehozását követően, elektronikusan, egy előre meghatározott XML fájl formátumban kell majd teljesíteni az adóhatóság felé. A minta XML formátum a tervek szerint az NGM rendeletben kerül majd meghatározásra.

A jelenlegi tervek alapján az adóalanyoknak az általuk használt számlázó programból kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat Áfa törvényben meghatározott kötelező adattartalmát kell elektronikus úton továbbítaniuk az adóhatóság részére. Az adatszolgáltatást előre meghatározott fájlformátumban a számla kiállítását követően azonnal kell teljesíteni egy kifejezetten erre a célra fejlesztett adatfeldolgozó eljárással. Az adatszolgáltatás során alkalmazandó adatstruktúra a Számlarendelet 4. mellékletében található.

2017. július 1-jétől egy éves időszak áll az adóalanyok rendelkezésére, hogy tesztjelleggel adatot szolgáltatassanak, és ezáltal megfelelően felkészüljenek az új rendszer által megkívánt különböző technikai követelményekre. Ennek érdekében már elérhető az adóhatóság online adatszolgáltatási rendszere („KOBAK”).

A számla tartalmi követelményeit az Áfa törvény tartalmazza részletesen. A számla kötelező tartalmi elemei a következők:

- A számla kibocsátásának kelte.
- A számla sorszáma, amely a számlát kétséget kizáróan azonosítja. A számla sorszámanak zárt tartományba tartóznak és a számozásnak sorszám folytonosnak kell lennie.
- A termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának adószáma, amely alatt a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítette.
- A termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének adószáma, ha beszerző az adófizetésre kötelezett (például: belföldi fordított adós ügylet esetén – építés szerelési munka egyes esetei) vagy Közösségen belüli értékesítés esetén. Felel kell tüntetni a beszerző adószámát a számlán, ha számlán feltüntetett áfa értéke a 100.000 forintot eléri vagy meghaladja, és az értékesítő, vagy szolgáltatás nyújtó Magyarországon letelepedett.
- A termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének neve és címe. A címre vonatkozóan nincsen speciális előírás, de olyan adatokat kell, hogy tartalmazzon, ami földrajzilag egyértelműen körbehatárolja azt a területet, ahol az adóalany elérhető. Ennek megfelelően az áfa törvény értelmezése szerint postafiók nem adható meg számlázási címként.
- Az értékesített termék megnevezése.
- Az ügylet teljesítési időpontja, ha az eltér a számla kibocsátásától.
- A „pénzforgalmi elszámolás” kifejezés, amennyiben ez alkalmazandó.
- Az adó alapja, továbbá az értékesített termék adó nélküli egységára vagy a nyújtott szolgáltatás adó nélküli egységára, ha az természetes mértékegységben kifejezhető (kg, m, l stb.), valamint az alkalmazott árengedmény, feltéve, hogy azt az egységár nem tartalmazza.
- Az alkalmazott adó mértéke. A mérték lehet általános és csökkentett adómérték.
- Az áthárított adó. Az áthárított áfa összeget mindig kötelező forintban is feltüntetni, függetlenül attól, hogy a számla egyébként valamely más devizában került kiállításra.
- Az „ön számlázás” kifejezés, ha a számlát a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő állítja ki.
- Adómentesség esetében jogszabályi vagy az uniós irányelv vonatkozó rendelkezéseire történő hivatkozás vagy bármely más, de egyértelmű utalás arra, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása mentes az adó alól. (Közösségen belüli értékesítés esetén például az Áfa törvény 89. § (1) bekezdésére vagy a HÉA-Irányelv 138. Cikkére hivatkozás)
- A „fordított adózás” kifejezés, ha adófizetésre a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője kötelezett.
- Új közlekedési eszköz Közösségen belüli értékesítése esetében az új közlekedési eszközre vonatkozó adatok.
- A „különbözet szerinti szabályozás - utazási irodák” kifejezés, a különös szabályok szerinti utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében.
- A „különbözet szerinti szabályozás - használt cikkek” vagy a „különbözet szerinti szabályozás - műalkotások”, vagy a „különbözet szerinti szabályozás - gyűjteménydarabok és régiségek” kifejezések közül a megfelelő kifejezés a különös szabályok szerinti használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetében.
- Pénzügyi képviselő alkalmazása esetében a pénzügyi képviselő neve, címe és adószáma.

Az Áfa törvény szerint az az adóalany köteles a számlát kibocsátani, aki a termék értékesítését vagy a szolgáltatásnyújtást végzi tőle eltérő más adóalany részére. Köteles az adóalany továbbá számlát kibocsátani, ha előleget kap adóalanytól, vagy ha 900.000 forint összeget meghaladó előleget nem adóalanytól kapja. Nem adóalany felé akkor is köteles számlát kiállítani egy adóalany, ha azt a vevő kéri. Fontos tudni, hogy nem csak az adóalany, hanem helyette meghatalmazott is eleget tehet a számla kibocsátási kötelezettségének. Ha az adóalany meghatalmazottat jelöl ki, akkor a felek kötelesek

előzetesen írásban megállapodni egymással a számlakibocsátás feltételeiről és módjáról. A meghatalmazás kötelező tartalmi elemeit az Áfa törvény részletesen tartalmazza.

A számla megőrzésére vonatkozó szabály szerint a számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzésére vonatkozó időszak végéig biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, adattartalma sértetlenségét és olvashatóságát. A papíralapon kibocsátott számlák elektronikusan is megőrizhetők a fenti szempontok betartása mellett.

6.14.1 A számlabefogadó felelőssége

A számlával kapcsolatban nem csak a kiállítót terheli felelősség, hanem a számla befogadját is. A számla befogadó lesz az, aki a számla alapján legtöbb esetben jogosult lesz az előzetesen felszámított áfát levonni. Az adólevonási jog többek között akkor gyakorolható, ha a befogadott számla megfelel tartalmi és formai szempontból is az Áfa törvény előírásainak. Ezért a számla *befogadó kötelessége a számlát leellenőrizni* és meg kell győződni arról, hogy a számla megfelel az előírásoknak. A számla tartalmát tekintve a befogadó felelőssége csak arra terjedhet ki, ami a *kellő gondossággal* történő eljárás keretei között ésszerűen elvárható tőle. Ennek alapján tehát felelős a számlabefogadó például azért, hogy a számlán a számla kiállítónak érvényes adószáma kerüljön feltüntetésre, de nem terheli azzal kapcsolatban felelősség, hogy meggyőződjön arról, hogy a számla kiállítója megfizette-e az azon áthárított áfát. Fiktív számlázás esetén a számla befogadója akkor sem alapíthat levonási jogot a számlára, ha a számla teljes mértékben megfelel mind formai mind pedig tartalmi szempontból az Áfa törvény előírásainak. Fiktív számla esetén ugyanis a felek között nem történt meg a számlán feltüntetett valós gazdasági esemény. Ebben az esetben a számlabefogadót adólevonási jog nem illeti meg.

6.14.2. A számlakiállítás időpontja

A számla kibocsátásnak határidejét egy összetett szabály rendszer alapján határozza meg a törvény. Ezek szerint a számlát legkésőbb teljesítésig, illetve előleg fizetése esetén az előleg fizetésének napján kell kiállítani, de mindkét esetben legfeljebb az azt követő ésszerű időn belül. Az ésszerű idő Közösségen belüli ügyletek esetében a teljesítést követő hónap 15. napja; olyan esetekben, ahol az ellenértéket készpénzzel vagy készpénz helyettesítő eszközzel térítik meg, az ésszerű idő a fizetés pillanata; minden más esetben (pl. belföldi termékértékesítés) a teljesítést követő 15 nap.

6.14.3 Speciális számlatípus

Az Áfa törvény által meghatározott speciális esetekben a számla egyszerűsített adattartalommal is kibocsátható (egyszerűsített adattartalmú számla). Az *egyszerűsített adattartalmú számla* lényegében abban különbözik a teljes adattartalmútól, hogy azon nem kerül külön feltüntetésre az adó alapja és az áthárított adó összege. Az egyszerűsített adattartalmú számla a bruttó (áfát tartalmazó) ellenérték összegét, valamint a bruttó értékből felülről számított áfa tartalom százalékos értékét tartalmazza. Ezen kívül kötelező adattartalma a számla sorszáma, a kibocsátás kelte, a termékértékesítő/szolgáltatásnyújtó azonosító adatai, a termékbeszerző/szolgáltatás igénybevevő azonosító adatai, az értékesített termék/szolgáltatás adatai. Ezek az esetek a következők:

- Ha a számlakibocsátásra kötelezett adóalany egy másik adóalanytól, vagy nem adóalany jogi személytől előleget kap.
- Ha magánszemély, vagy nem jogi személy szervezet fizet előleget a számla kibocsátására kötelezett adóalanyra és annak összege a 900.000 Ft-ot eléri vagy meghaladja.
- Ha a magánszemély vagy nem jogi személy szervezet kéri a számla kiállítását.
- Ha a teljesítésig megtörténik a számla ellenértékének kiegyenlítése készpénzzel vagy készpénz helyettesítő fizetési eszközzel.
- Belföldön kívül (Közösség vagy harmadik ország területén) teljesített szolgáltatásról, termékértékesítésről az ilyen ügylettípusról kiállított egyszerűsített számlának, amennyiben az indokolt része a teljesítés időpontja és a „fordított adózás” kifejezés is.
- Ha a számla végösszege 100 euró bruttó (adóval növelt) összeget nem haladja meg.

Számla helyett *nyugtát* bocsáthat ki az adóalany, ha a teljesítés időpontjáig megtörténik a készpénzzel történő kiegyenlítés, és a vásárló számla kiállítását nem kéri (jellemzően például kiskereskedelmi tevékenységet végző vállalkozások esetében).

A nyugtának a számlához képest lényegesen kevesebb információt kell tartalmaznia, melyek a következők: nyugta kibocsátásának kelte, nyugta sorszáma, nyugta kibocsátójának adószáma, neve és címe, és az ellenérték adóval együtt számítva. Abban az esetben, ha a nyugta egyúttal az abban megjelölt szolgáltatás igénybevételére is jogosít (pl. színházjegy, mozijegy, buszjegy), akkor a nyugta kibocsátásának kelte helyett elegendő feltüntetni azt az időpontot vagy időszakot, amikor a nyugtában megjelölt szolgáltatás igénybe vehető. Nem kell nyugtát sem kiállítania annak az adóalanynak, aki speciális körű terméket (sajtótermék), vagy speciális módon értékesít (kezelőszemélyzet nélküli automata berendezés útján). Az adóhatóság 2013. május 1-jétől megteremtette a pénztárgépek on-line felügyeletét. 2014. január 1-jétől nyugta elektronikusan is kibocsátható. A nyugtára vonatkozóan is előírás, hogy a kibocsátás időpontjától a megőrzésre vonatkozó időszak végéig biztosítani kell az eredet hitelességét, adattartalma sértetlenségét és olvashatóságát.

6.14.4. A számla módosítása

A számlát az Áfa törvény szerint *számlával egy tekintet alá eső okirattal lehet módosítani*, helyesbíteni. A számlával egy tekintet alá eső okirat kötelező tartalmi elemei: az okirat kibocsátásának kelte; az okirat sorszáma, amely az okiratot kétséget kizáróan azonosítja; hivatkozás arra a számlára, amelynek adattartalmát az okirat módosítja; a számla adatának megnevezése, amelyet a módosítás érint, a módosítás természete; a módosítás számszerű hatása, ha ilyen van. Amennyiben egy bizonylat a fenti tartalmi követelményeknek megfelel, az Áfa törvény értelmében számlával egy tekintet alá eső okiratnak minősül, és adójogilag alkalmas az utólagos számlakorrekcióra. Mivel a felsorolásban nem szerepel a „Számlával egy tekintet alá eső okirat” elnevezés követelménye, nem érvényességi kritérium annak feltüntetése.

6.14.5. Elektronikus számlázás

A papír alapú és az elektronikus számlák mindenben egyenértékűek, azonban jellegükből, megjelenésükből fakadóan a kibocsátásukban, megőrzésükben és felhasználásukhoz kapcsolódó egyes területekben mutatózó *különbségek* miatt külön tárgyalást igényelnek.

Az elektronikus számlázás szabályai 2013. január 1-jétől a HÉA- Irányelv szabályaival összhangban jelentősen átalakultak. Az új áfa szabályozás definiálja az elektronikus számlát továbbá az eredetiség hitelességét, az adattartalom sértetlenségét, melyeket (az olvashatóság mellett) a hagyományos papír alapú számlákhoz hasonlóan valamennyi elektronikus számlának biztosítani kell.

Az új szabályozás szerint 2013. január 1-jétől immár bármilyen olyan *üzleti ellenőrzési eljárással* eleget lehet tenni az elektronikus számlákra vonatkozó követelménynek, mely a számla és a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési kapcsolatot biztosít. Az új szabályozás már nem korlátozza az elektronikus számla kibocsátására elfogadott módszereket a legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással és minősített szolgáltató által kibocsátott időbélyegzővel ellátott számlákra (PKI), illetve az EDI módszerre, példajellel azonban két módszer, a (1) minősített aláírással ellátott számla, illetve a (2) EDI rendszerben kiállított számla alkalmazhatóságát kifejezetten rögzíti. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a korábbi szabályozásban elfogadott PKI módszer a jövőben ne lenne alkalmazható. Annak a megállapítása, hogy egy adott rendszer (amely nincs kifejezetten nevesítve a szabályozásban) valóban megfelel-e az áfa törvényben megadott feltételeknek, minden rendszerre vonatkozóan, *egyedi, extenzív vizsgálatokat igényel*.

Az elektronikus számlázással kapcsolatban fontos megemlíteni, hogy senkit nem lehet az elektronikus számla befogadására rákényszeríteni, az mindenképp a *számla befogadójának beleegyezéséhez* kötött (EDI rendszer esetében, előzetesen kötött írásbeli megállapodáshoz). Az előzetes beleegyezése előírása azért is indokolt, mivel az elektronikus számlával (a kibocsátással és a befogadással egyaránt) olyan többlet kötelezettségeknek kell az adóalanyoknak megfelelniük, melyek felkészültséget kívánnak. Ilyen felkészültséget kíván az elektronikus számlák megőrzése és kontírozása is. A *digitális archiválás szabályairól szóló 1/2018. (VI. 29.) ITM rendelet* alapján az elektronikus számlát olyan módon kell megőrizni, amely kizárja az utólagos módosítás lehetőségét, valamint védi az elektronikus számlát a törlés, a megsemmisítés, a véletlen megsemmisülés és sérülés, illetve a jogosulatlan hozzáférés ellen.

Az elektronikus dokumentumok megőrzése az idézett ITM rendelet szerint az alábbiak szerint lehetséges:

- Legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírás alkalmazásával
- Zárt rendszer alkalmazásával (szoftver vagy más informatikai megoldás)
- Elektronikus adatszolgáltatással érintett számlák esetében a számlához tartozó hash kód csatolásával
- EDI (elektronikus adatcsere rendszer) alkalmazásával létrehozott dokumentum esetén EDI-vel történő archiválással.

A kontírozási információknak a *számvitelről szóló 2000. évi C. törvény* szerinti feltüntetése is külön intézkedéseket kíván, hiszen a szükséges könyvviteli információk feltüntetése értelemszerűen nem történhet meg az elektronikus számlára történő utólagos rávezetéssel az adattartalom sértetlenségére vonatkozó elv megsértése nélkül.

6.15 Különös adózási szabályok

6.15.1. Alanyi adómentesség

Az alanyi adómentesség egy olyan, *személyhez fűződő mentességi forma*, mely alapján az adóalany az alanyi adómentesség hatálya alatt, alanyi adómentes minőségében főszabály szerint adófizetésre nem köteles, ugyanakkor előzetesen felszámított adó levonására sem jogosult.

2019. január 1-től az alanyi adómentességet az a vállalkozás választhatja, amelynek gazdasági tevékenységből származó (áfa nélkül számított) bevétele sem az alanyi adómentességgel érintett adóévet megelőző naptári évben ténylegesen, sem az alanyi mentesség adóévében ésszerűen várhatóan nem haladja meg a 12.000.000 forintot. Az értékhatárba nem számít bele a vállalkozás befektetett eszközeinek (tárgyi eszköz, immateriális javak) értékesítéséből, tárgyi eszköznek nem minősülő új közlekedési eszköz Közösségen belüli értékesítéséből, új épített ingatlan vagy építési telek értékesítéséből származó bevétele. Nem számít bele az értékhatárba továbbá a közérdekű jellegükre tekintettel egyébként is adómentes tevékenységekből, valamint az olyan adómentes pénzügyi szolgáltatásokból származó ellenérték, melyet a vállalkozás csak kiegészítő jelleggel végez. Ha a vállalkozás az alanyi adómentességgel párhuzamosan különös adózási szabályok alá tartozó mezőgazdasági tevékenységet is végez, annak bevétele szintén nem számít bele az alanyi adómentesség értékhatárába.

2019. naptári évre alanyi adómentesség akkor választható, ha az adóalany gazdasági tevékenységből származó (áfa nélkül számított) bevétele sem a 2018. naptári évben ténylegesen, sem a 2019. naptári évben ésszerűen várhatóan, illetve ténylegesen nem haladja meg a 12 000 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget.

Az alanyi adómentesség hatálya főszabály szerint az *adóalany minden szolgáltatására, termékértékesítésére* kiterjed (azaz azok kapcsán adófizetésre nem köteles, előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult, a kiállított számláiban adót nem háríthat át). Vannak azonban olyan – az Áfa törvény 193.-194.§ - ai szerinti – ügyletek is, melyek teljesítésekor az alanyi mentes adóalany is az általános szabályok szerint adófizetési kötelezettsége keletkezik, illetve amelyekhez kapcsolódóan adólevonásra jogosult. Adófizetésre köteles például a tárgyi eszközök, a tárgyi eszköznek nem minősülő új épített ingatlan vagy építési telek értékesítésekor. Szintén az általános szabályok szerint kell teljesítenie adókötelezettségét, ha az adóalany ingyenesen ad át, vagy von ki a vállalkozásából olyan terméket, vagy nyújt olyan szolgáltatást, melyhez korábban adólevonási joga kapcsolódott, illetve a saját vállalkozásban megvalósított beruházás esetén is. Termékimport esetén is az általános szabályok szerint keletkezik adófizetési kötelezettsége. Adófizetési kötelezettsége keletkezik olyan szolgáltatások igénybevétele kapcsán is, melyek teljesítési helye az Áfa törvény rendelkezései szerint Magyarország, de azok nyújtója Magyarországon gazdasági céllal nem letelepedett adóalany. Ilyen esetben az adófizetési kötelezettség az Áfa törvény 140. §-a szerint ráfordul az alanyi adómentességet választott adóalanyra is.

Az adóalany nem járhat el alanyi mentes minőségében abban az esetben sem, ha az alanyi adómentesség időszakát megelőzően keletkezett levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben utólag, az alanyi adómentesség időszakában olyan változás következik be, amelynek eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a különbözet csökkenti, és ezért az adóalany is pótlólag adófizetési kötelezettsége keletkezik. Ilyen eset lehet, ha az adóalany alanyi mentes időszakában olyan helyesbítő számlát fogad be, amely hatására a korábban, az alanyi adómentesség időszakát megelőzően levont áfa összege csökken. Ekkor pótlólagos áfa fizetési kötelezettségének

eleget kell tennie. Szintén ide tartozik a tárgyi eszközökhöz kapcsolódó levonható adó figyelési időn belüli utólagos korrekciójának esete is. (Mivel az alanyi adómentesség időszaka az adóalanyt adólevonásra nem jogosítja, ezért, ha ezen időszak alatt olyan tárgyi eszközt használ, melynek áfáját korábban levonásba helyezte és az eszközre a figyelési idő még nem telt el, év végén feltehetőleg utólagos korrekciós (áfa fizetési) kötelezettsége keletkezik az Áfa törvény 135. § (2) bekezdése alapján.). Ugyanakkor, ha az alanyi mentesség időszakát megelőzően keletkezett levonható előzetesen felszámított adó utólag, a fenti változások eredményeként pozitív irányba változik (azaz nő) az adóalanyának lehetősége van az alanyi mentesség időszaka alatt is pótlólag levonási jogot érvényesíteni a különbözetre.

Az adóalany adólevonási jogával kivételesen élhet az alanyi adómentesség időszaka alatt is a saját vállalkozásban megvalósított beruházáshoz, az új közlekedési eszköz Közösségen belüli, illetve a tárgyi eszköz, az új épített ingatlan és az építési telek értékesítéséhez kapcsolódóan is.

A Közösségen belüli adómentes értékesítésre vonatkozó általános szabályok nem alkalmazhatók abban az esetben, ha az adóalany alanyi adómentes minőségében értékesít terméket a Közösség más tagállamába, még, ha vásárlója közösségi adószámmal rendelkezik is. Ugyanis ilyen esetben az adóalany értékesítése nem azért mentes az adó alól, mert, hogy megfelel a Közösségen belüli adómentes értékesítés feltételeinek, hanem az adóalany személyhez fűződő adómentessége miatt. E két mentességi forma között az a különbség, hogy még a Közösségen belüli adómentes értékesítés után a beszerző a beszerzés tagállamában főszabályként adófizetésre lesz köteles a harmonizált közösségi szabályok alapján, addig az adóalany alanyi adómentes minőségében teljesített értékesítése után a beszerzőt saját tagállamában sem fogja hozzáadottérték-adó terhelni. Továbbá az ilyen minőségében teljesített értékesítései után adólevonási jog sem illeti meg az alanyi adómentes adóalanyt. Az alanyi adómentesnek ilyen minőségében teljesített, a Közösség más tagállamába irányuló értékesítésére tekintettel nem kell közösségi adószámot sem kérnie. A számlában az alanyi adómentességre hivatkoznia kell. Ezeknek az értékesítéseknek az ellenértéke az általános szabályok szerint az alanyi mentességre jogosító értékhatárba beleszámít.

Közösségen belüli beszerzései esetében az alanyi adómentes adóalany az ún. *különleges beszerzői körbe* tartozik, melyről már a korábbiakban esett szó.

Az alanyi mentes adóalany nem járhat el alanyi adómentes minőségben, ha olyan szolgáltatást teljesít, melynek Áfa törvény szerinti teljesítési helye külföld. Ez azt jelenti, hogy az adott szolgáltatásra már nem vonatkozik az alanyi adómentesség, tehát, ha a szolgáltatás a teljesítési helye szerinti államban nem adómentes, a szolgáltatás után adófizetési kötelezettség keletkezik a teljesítés helyén. (Ha az igénybevevő a teljesítés helyén bejelentkezett adóalany, ezt a kötelezettséget feltehetőleg teljesíteni fogja saját államában a fordított adózás szabályai szerint.) Ezzel összhangban – tekintve, hogy az adóalany nem alanyi adómentes minőségében jár el – belföldön az általános szabályok szerint megilleti az adólevonási jog is a külföldi teljesítési hellyel nyújtott szolgáltatásai tekintetében. Továbbá figyelni kell arra, hogy, ha e szolgáltatást közösségen belüli adóalanynak nyújtja, köteles lehet közösségi adószám kiváltására, és a közösségi szolgáltatásról összesítő nyilatkozat adására is.

Az adóalany mind az alanyi mentesség választásáról, mind annak megszűnéséről az állami *adóhatóságnak nyilatkozni köteles* a bejelentés/változás bejelentés szabályai szerint. Fontos megjegyezni, hogy az alanyi mentesség csak az adóalany választásának hatóság felé történő bejelentését követően alkalmazható jogszerűen. Az adóalany ezt a bejelentést megteheti adóalanyként történő első bejelentkezésekor vagy működő adóalany a mentesség alkalmazásának évét megelőző naptári év végéig.

Az alanyi adómentesség három esetben *szűnik meg*. Első eset, ha az adóalany választása szerint, a tárgy naptári évet követő naptári évre már nem kívánja alkalmazni az adómentesség szabályait. Ezt a választását az tárgyév utolsó napjáig kell bejelentenie. Az alanyi adómentesség a választására jogosító összeghatár (6.000.000 forint) túllépésével is megszűnik (akár év közben), amit az értékhatár elérését követő 15 napon belül, mint adókötelezettséget érintő változást az adóhatósághoz be kell jelentenie az adóalanynak. Amennyiben az alanyi adómentes adóalany – akár év közben – jogutódlással megszűnik, a jogutódnak szintén lehetősége van az alanyi adómentesség helyett általános szabályok szerinti

adózást választania (akár saját döntése alapján, akár azért, mert nem felel meg az alanyi adómentességhez szükséges feltételeknek).

Ha az alanyi mentesség az értékhatár túllépése miatt szűnik meg, akkor az adóalany az alanyi adómentességet a megszűnés évét követő második naptári év végéig nem választhatja ismét.

6.15.2 Pénzforgalmi elszámolás

2013. január 1-jétől a magyarországi kisvállalkozások jogosultak *pénzforgalmi elszámolást* alkalmazni. E szabályozás célja azon kis- és középvállalkozások segítése, amelyek számára nehézséget jelent, hogy az áfát azt megelőzően fizessék meg az illetékes hatóságnak, hogy az ügylet ellenértékét a vevőjüktől megkapták volna.

Abban az esetben, ha az adóalany a pénzforgalmi elszámolást választja az általa belföldön, a pénzforgalmi elszámolás időszakában teljesített *összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása* után az általa fizetendő adót az ellenérték jóváírásakor, kézhezvételekor állapítja meg, illetve a termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított adó levonási jogát a pénzforgalmi időszakban, legkorábban az ellenérték megfizetésekor gyakorolhatja. Részletfizetés esetén csak a megfizetett részletre áll be az adófizetési kötelezettség, illetve a levonási jogosultság.

A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy abban az esetben, például ha negyedéves bevalló januárban teljesít egy termékértékesítést, melynek ellenértékét két részletben, áprilisban és júliusban téríti csak meg a vevő, akkor az általános szabályok szerint az ügylet teljesítésekor (az első negyedévben) beállna a teljes ellenérték tekintetében az adófizetési kötelezettség, függetlenül a számla kiegyenlítettségétől. Abban az esetben, viszont ha az adóalany pénzforgalmi elszámolást választott, az egyes ellenérték részletekre akkor áll be az adófizetési kötelezettség, amikor azt részére a vevő megfizeti (adott esetben az első részletre a második negyedévben, a második részletre a harmadik negyedévben).

A pénzforgalmi elszámolás részletszabályait az Áfa törvény 196/A-G. §-ai tartalmazzák.

6.15.3 Mezőgazdasági tevékenység

Az Áfa törvény XIV. fejezete az általánostól eltérő, különös módon szabályozza a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalanyok egyes adókötelezettségeit.

Főszabály szerint a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany, e tevékenysége körében *adófizetésre nem kötelezett, előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult*. Mentessül továbbá az adóalany a bevallástételi kötelezettség alól arra az adómegállapítási időszakra, amikor kizárólag különös jogállású mezőgazdasági tevékenységet folytatóként jár el és nincs összesítő nyilatkozat adási kötelezettsége sem. A főszabálytól eltérően azonban előfordulhat számos olyan eset, amikor e különleges jogállású adóalanyok mégis adóbevallási, adófizetési vagy egyéb adókötelezettsége keletkezik, ezek a következők lehetnek: Közösségen belüli termékbeszerzése esetében, külföldre nyújtott, vagy onnan igénybevett egyes szolgáltatások kapcsán, termékimport (termék harmadik országból történő beszerzése) esetében, tárgyi eszköz értékesítése, illetve a tárgyi eszközökhöz kapcsolódó előzetesen felszámított levonható áfa utólagos korrekciója kapcsán.

A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany terméke értékesítésének, szolgáltatása nyújtásának teljesítésével *kompensációs felárat* hárít át a felvásárlóra („szed be a felvásárlótól”), mellyel elszámolási kötelezettsége nincs az államháztartás felé, az végső soron őt illeti. A kompensációs felár alapja a felek közt kialakult ellenérték. A kompensációs felár mértéke a kompensációs felár alapjának 12 százaléka a növényi termékek, és 7 százaléka állati termékek, valamint a 7. számú melléklet II. részében felsorolt szolgáltatások esetében. A megfizetett kompensációs felár előzetes felszámított, levonható adóként vehető figyelembe a felvásárlónál.

Ha a felvásárló belföldi adóalany, akkor a felvásárló az ügylet teljesítését tanúsító felvásárlási okiratot bocsát ki a mezőgazdasági tevékenységet végző adóalany felé, ezzel ő mentesül a számla/nyugta kibocsátása alól. Ha a felvásárló külföldi adóalany vagy más személy, szervezet, akkor az adóalanyok az általános szabályok szerint kell számlát kiállítania, azzal az eltéréssel, hogy azon az adóalap helyett a kompensációs felár alapját, az adómérték helyett az alkalmazott kompensációs felár mértékét, az áthárított adó helyett az áthárított kompensációs felárat tünteti fel.

Ha a mezőgazdasági tevékenységet végző adóalany Közösségen belüli értékesítése során kompenzációs felárat érvényesíthet (mivel a felvásárló személye ehhez megfelelő), akkor ezzel párhuzamosan az Áfa törvény Közösségen belüli adómentes értékesítésre vonatkozó szabályainak alkalmazása kizárt. Ebben az esetben termékértékesítése okán közösségi adószámot kiváltania sem kell. A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany a Közösségen belüli termékbeszerzései során a különleges adózási körbe tartozik, melyről már a korábbiakban írtunk.

6.15.4 Utazásszervezés

Az adóalanynak utazásszervezési tevékenységére akkor kell alkalmazni az Áfa törvény XV. fejezete szerinti különös adózási módot, az ún. árrés adózást, ha az alábbi feltételek együttesen fennállnak: a szolgáltatásnak utazásszervezési tartalma legyen, utasnak nyújtsák és más adóalanytól igénybevett szolgáltatásokat, termékértékesítéseket tartalmazzon.

Az utazásszervezési szolgáltatás alapvetően más adóalany(ok)tól megrendelt ügyletekből áll össze, azokat azonban az utazásszervező összeszervezetten saját nevében eljárva nyújtja tovább az utas felé. Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol az utazásszervező gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapja alapvetően az utazásszervező árrése, melynek meghatározására a részletszabályokat az Áfa tv. XV. fejezete tartalmazza. Az alkalmazandó adómérték főszabály szerint 27%. Ugyanakkor, adómentes az utazásszervezési szolgáltatás azon része, amelynek teljesítéséhez az utazásszervező olyan, más személy által nyújtott szolgáltatást vesz igénybe, amely harmadik országban teljesül.

6.15.5 Visszonteladók adózása

Az adóalany az egyes termékek beszerzésére és értékesítésére abban az esetben alkalmazhatja az Áfa törvény visszonteladóra vonatkozó különös szabályait (különbözet szerinti adózást), ha az alábbi feltételek együttesen teljesülnek: Az értékesítés tárgya vagy használt ingóság, vagy műalkotás, régiség illetve gyűjteménydarab. Az értékesítés tárgyát az adóalany eleve továbbértékesítési céllal szerezte be, importálta, vagy egyébként tartotta a tulajdonában. Az alkalmazás további feltétele, hogy az érintett termékeket a visszonteladó a Közösség területéről szerezze be, jellemzően olyan körből, akik értékesítésük során nem hárítanak át áfát a kereskedőre: pl. nem adóalany személytől, szervezettől, vagy visszonteladótól, vagy adóalanytól, ha az tárgyi eszközét az Áfa törvény 87. §-a szerint adómentesen értékesítette.

A visszonteladóra vonatkozó különös szabályok szerint az adó alapja a visszonteladó árrése, csökkentve magával az árrésre jutó adó összegével. Az árrést az adóalany két módszerrel is meghatározhatja (ennek részleteit az Áfa tv. 214-224 §-ai tartalmazzák).

A visszonteladói értékesítés során alkalmazott adómérték az adott termékre irányadó általános adómértékkel egyezik meg. A visszonteladó ilyen minőségében előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult. A visszonteladó értékesítéseiről az Áfa törvény általános szabályainak megfelelően köteles számla vagy nyugta kiállítására. A visszonteladó kizárólag olyan számla kibocsátásáról gondoskodhat, amelyben áthárított adó, illetőleg adómérték nem szerepel.

7 TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

A társadalombiztosítási szabályok vonatkozásában az alábbi öt csoportról beszélhetünk a kis- és középvállalkozások esetén:

1. egyéni vállalkozók
2. társas vállalkozók
3. egyszerűsített vállalkozói adózást választók
4. kisadózó vállalkozások tételes adóját választók
5. kisvállalati adózást választók

A kötelező társadalombiztosítás keretén belül felmerülő *munkáltatói járulék* kötelezettségeket, azaz a *szociális hozzájárulási adót* 2019-től a *szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII törvény*, míg a *munkavállalói oldalon*

felmerülő járulékkötelezettségeke a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény szabályozza.

Az alábbiakban az *első három csoport társadalombiztosítási szabályozásait* mutatjuk be, az utolsó két csoport járulékkérdéseit a kisadózó vállalkozások tételes adóját, valamint a kisvállalati adót bemutató fejezetek tartalmazzák.

7.1. Egyéni vállalkozókra vonatkozó általános társadalombiztosítási szabályok

Az egyéni vállalkozók a társadalombiztosítás szempontjából *nem minősülnek foglalkoztatott személyeknek*, így a járulékfizetésükre speciális szabályokat kell alkalmaznunk.

7.1.1 Egyéni vállalkozó fogalma

Egyéni vállalkozónak minősülnek *társadalombiztosítási szempontból*:

1. az egyéni vállalkozókról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő természetes személyek,
2. az ügyvédek, európai közösségi jogászok,
3. az egyéni szabadalmi ügyvivők,
4. azon közjegyzők, illetve önálló bírósági végrehajtók, akik nem közjegyzői iroda, illetve nem végrehajtói iroda tagjaként, hanem önállóan végzik tevékenységüket,
5. szolgáltató állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemélyek, gyógyszerészeti magántevékenység, falugondnoki tevékenység, tanyagondnoki tevékenység vagy szociális szolgáltató tevékenység folytatásához szükséges engedéllyel rendelkező magánszemélyek.

Az egyéni vállalkozói tevékenységre vonatkozó foglalkozástípusok

A fenti, általános szabályon túl az egyéni vállalkozók körében fontos különbséget tenni a foglalkoztatástípusok tekintetében is, mivel az egyéni vállalkozók a foglalkoztatásuk típusától függően minősülhetnek társadalombiztosítási szempontból biztosítottak, valamint mindegyik foglalkoztatástípusra sajátos társadalombiztosítási szabályok vonatkoznak, amely miatt a járulékfizetési kötelezettségeik is eltérnek egymástól. Ennek alapján az egyéni vállalkozó a vállalkozói tevékenységét az alábbi foglalkoztatástípusok valamelyikében végezheti:

- főfoglalkozásban,
- másodfoglalkozásban,
- illetve kiegészítő tevékenységként.

7.1.2 Az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya

Foglalkoztatástípustól függetlenül minden egyéni vállalkozóról elmondható, hogy a *biztosítási jogviszonyuk időtartamát* nem a tényleges munkavégzés, illetve a tevékenységük kezdetének vagy megszűnésének az időpontja határozza meg, hanem az *egyéni vállalkozói tevékenységre jogosító engedély hivatalos kezdő, illetve végső dátuma az irányadó*. Ennek megfelelően tehát az egyéni vállalkozó biztosítási és járulékfizetési kötelezettsége a vállalkozói nyilvántartásba való bejegyzés napjától a nyilvántartásból való törlés napjáig tart.

7.1.3 Az egyéni vállalkozó járulékfizetési kötelezettségei

Az egyéni vállalkozó esetén az alábbi járulékkötelezettségek merülhetnek fel:

- egészségbiztosítási (természetbeni és pénzbeli járulék),
- munkaerő-piaci járulék,
- nyugdíjjárulék,
- táppénz-hozzájárulás,
- egészségügyi szolgáltatási járulék.

Minden esetben az adott foglalkoztatástípusra vonatkozó szabályok határozzák meg, hogy a fentiek közül pontosan mely járulékok megfizetésére köteles az egyéni vállalkozó.

Fontos, hogy táppénz hozzájárulás fizetésére az egyéni vállalkozó csak abban az esetben köteles, ha munkaviszony keretében foglalkoztat magánszemélyt. Ebben az esetben az alkalmazott magánszemély részére keresőképtelensége, illetve kórházi (klinikai) ápolásának időtartamára folyósított táppénz egyharmadát az egyéni vállalkozó fizeti meg, mint táppénz-hozzájárulás.

Az egyéni vállalkozó - a járulékfizetés alól mentesített időszakok kivételével - a *teljes biztosítási jogviszonyban* töltött ideje alatt köteles a *járulékok teljes egészének megfizetésére*.

7.1.4 Az egyéni vállalkozó jogosultsága a biztosítási jogviszonyára tekintettel

Azt, hogy egy egyéni vállalkozó a fennálló biztosítási jogviszonya alapján milyen ellátásra lehet jogosult alapvetően az határozza meg, hogy a társadalombiztosítási szabályok alapján biztosítottnak minősül-e vagy nem.

Társadalombiztosítási szempontból az az egyéni vállalkozó minősül biztosítottnak, aki az egyéni vállalkozói tevékenységét nem kiegészítő tevékenységként folytatja. A biztosítottnak minősülő egyéni vállalkozó mind az egészségbiztosítás ellátásaira, mind pedig a nyugdíjbiztosítási ellátásokra jogosultságot szerez.

Az *egészségbiztosítási ellátások* körében az egyéni vállalkozó egészségügyi szolgáltatásra, pénzbeli ellátásokra (csecsemőgondozási díj, gyermekgondozási díj, táppénz), baleseti ellátásokra (baleseti egészségügyi szolgáltatás, baleseti táppénz, baleseti járadék) és megváltozott munkaképességűek ellátására (rokkantsági ellátás, rehabilitációs ellátás) jogosult. A *nyugdíjbiztosítási ellátások* körében pedig saját jogú nyugellátásra (öregségi nyugdíj), és hozzátartozói nyugellátásra (özvegyi nyugdíj, árvaellátás, szülői nyugdíj, baleseti hozzátartozói nyugellátások) szerez jogosultságot.

A fentiekkel ellentétben azonban a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, mivel ő a társadalombiztosítási szabályok értelmében nem minősül biztosítottnak, a biztosítási jogviszonya keretében kizárólag baleseti ellátásra és egészségügyi ellátásra szerezhet jogosultságot.

7.1.5 Az egyéni vállalkozó bejelentési és nyilvántartási kötelezettségei társadalombiztosítási szempontból

Az egyéni vállalkozó köteles a jogszabály alapján *meghatározott nyilvántartás vezetésére*, valamint bevallásában *adatszolgáltatás* teljesítésére.

A kiegészítő tevékenységet folytatónak nem minősülő egyéni vállalkozó köteles *bejelenteni* biztosítottként adóazonosító számának, székhelyének közlésével az illetékes elsőfokú állami adóhatóságnak elektronikus úton személyi adatait (név, születési név, anyja születési neve, születési helye és ideje), adóazonosító jelét, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, a biztosítási jogviszonyának megszűnését, és a biztosítás szünetelésének időtartamát.

A fenti bejelentést a 'T1041 számú adatlapon kell megtennie a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján. Amennyiben a jogviszony megszűnését, illetve a jogviszony szünetelésének kezdetét vagy befejezését szeretné bejelenteni, akkor azt a jogviszony megszűnésének/szünetelésének kezdetét, vagy befejezését követő 8 napon belül kell teljesítenie.

A bejelentett adatokban bekövetkező változásról 15 napon belül értesíteni kell az adóhatóságot. Ilyen változások lehetnek:

- saját jogú nyugdíj megállapítása, ennek szüneteltetése,
- legalább heti 36 órás munkaviszony létesítése, vagy ennek a szüneteltetése, megszűnése,
- közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányok megkezdése.

Az egyéni vállalkozónak a biztosítással összefüggő adatairól külön törvényben előírt szabályok alapján *nyilvántartást* kell vezetnie, amelyben szerepel a biztosított neve és személyi adatai, társadalombiztosítási azonosító jele, a biztosítási időre és szolgálati időre vonatkozó adatok és a biztosítottól levont járulékok alapja és összege. Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó foglalkoztatónak is minősül, akkor nem csak saját magára vonatkozóan, hanem a biztosított foglalkoztatottakról is köteles a fent említett nyilvántartást vezetni. A foglalkoztatástípusokra vonatkozó különös biztosítási szabályok

7.1.6 A főfoglalkozásban végzett vállalkozói tevékenység

Főfoglalkozású egyéni vállalkozók fogalma

Főfoglalkozású egyéni vállalkozó az a személy, aki az egyéni vállalkozási tevékenység végzésével egyidejűleg

- nem áll legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban,
- nem folytat tanulmányokat közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében,
- megbízási szerződés vagy vállalkozási jogviszony keretében, és nem munkaviszonyban foglalkoztatott más foglalkoztatónál,
- nem minősül kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak.

A főfoglalkozásban végzett vállalkozói tevékenysége alapján az egyéni vállalkozó *biztosított*nak minősül.

Az az egyéni vállalkozó, aki egyidejűleg társas vállalkozóként is biztosított; *főszabály szerint* az egyéni vállalkozói jogviszonyában minősül biztosítottnak, de a társas vállalkozásnál fennálló járulékfizetési kötelezettség alapja a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem lesz.

A főfoglalkozású egyéni vállalkozó járulékfizetési és bevallási kötelezettsége

A főfoglalkozású egyéni vállalkozó 10% nyugdíjjárulékot, illetve 7% egészségbiztosítási (4% természetbeni, 3% pénzbeli egészségbiztosítási járulék) és 1,5 % munkaerő-piaci járulékot köteles fizetni.

A főfoglalkozású egyéni vállalkozó a fent említett járulékfizetési, illetve bevallási kötelezettségének a tárgyhót követő hó 12-éig köteles eleget tenni az adóhatóság felé, amelyet az '58-as számú nyomtatványon, elektronikus úton tehet meg..

A főfoglalkozású egyéni vállalkozó járulékfizetési kötelezettségének alapja

A *fizetendő járulékok alapját* az egyéni vállalkozónál az határozza meg, hogy a *vállalkozói jövedelem szerinti adózást*, vagy az *átalányadózást* választja-e az adott adóévre.

Adózás módja	Járulékfizetési kötelezettség alapja
vállalkozói jövedelem szerinti adózás	vállalkozói kivét
átalányadózás	az átalányban megállapított jövedelem

A *vállalkozói kivét* a személyi jövedelemadó törvény szerint az egyéni vállalkozói tevékenység során, személyes munkavégzés címén elszámolt vállalkozói költség, amellyel szemben további költség, költséghányad vagy más levonás nem érvényesíthető. A törvény meghatározza a *járulékfizetési alsó határát*, amit abban az esetben kell alkalmazni, ha a járulékalap nem éri el a jogszabályban meghatározott minimális szintet. A járulékfizetési alsó határ *nyugdíjjárulék* esetében havonta legalább a *minimálbér összege, egészségbiztosítási – és munkaerő- piaci járulék* esetében pedig havonta legalább a *minimálbér másfélszerese*. Mindkét járulékfizetési alsó határ meghatározásakor a minimálbér helyett a garantált bérminimumot kell figyelembe, ha az egyéni vállalkozó által végzett főtevékenység legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igényel.

A főfoglalkozású egyéni vállalkozó által érvényesíthető családi járulékkedvezmény

Mivel a főfoglalkozású egyéni vállalkozó *biztosított*nak minősül, igénybe veheti a *családi járulékkedvezményt*, amennyiben a személyi jövedelemadó törvény szerint előírt családi adóalap kedvezményre jogosító feltételeknek egyébként megfelel. A családi járulékkedvezmény kizárólag a *ténylegesen elért jövedelem* (vállalkozói kivét, átalányban megállapított jövedelem vagy személyes közreműködői díj) után érvényesíthető. és a biztosított által fizetendő természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, valamint a nyugdíjjárulék összegét csökkenti (ebben a meghatározott sorrendben legfeljebb az említett járulékok együttes összegéig). A kedvezmény a 1,5 százalékos mértékű munkaerő piaci járulékkal szemben nem érvényesíthető.

A fentiekre tekintettel, amennyiben az egyéni vállalkozó az úgynevezett alsó járulékhatar figyelembe vételével teljesíti a járulékkötelezettségeit, akkor *családi járulékkedvezményt nem érvényesíthet*.

A következő példában szemléltetjük, hogy miként alakul a családi járulékkedvezmény érvényesíthetősége abban az esetben, ha az egyéni vállalkozói kivét összege bruttó 150 000 forint és a vállalkozónak 2 gyermeke van:.

1) Személyi jövedelemadó kötelezettség	$150\,000 \cdot 0,15 = 22\,500$
2) Családi adóalap kedvezmény adóban kifejezett összege két kedvezményezett eltartott esetén	40 000
3) Érvényesítésre nem kerülő családi adóalap kedvezmény	$40\,000 - 22\,500 = 17\,500$
4) Természetbeni egészségbiztosítási járulék kötelezettség	$150\,000 \cdot 4\% = 6\,000$
5) Pénzbeli egészségbiztosítási járulék kötelezettség	$150\,000 \cdot 3\% = 4\,500$
6) Nyugdíjjárulék kötelezettség	$150\,000 \cdot 10\% = 15\,000$
7) Családi járulékkedvezmény után fizetendő nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség	$15\,000 - (17\,500 - 6\,000 - 4\,500) = 8\,000$

8 000 forint nyugdíjjárulékot már meg kell fizetnie a vállalkozónak.

A fentiek alapján a családi adóalap kedvezmény érvényesítése után a fennmaradó és egyben érvényesíthető családi járulékkedvezmény összege 17 500 forint. Ez az összeg még nem fogy el a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékkal, így a kedvezmény tovább érvényesíthető még a nyugdíjjárulékkal szemben is. A nyugdíjjáruléknál azonban elfogy a kedvezmény, így annak egy részét (8 000 forintot) a vállalkozásnak már meg kell fizetnie.

Fontos hangsúlyozni, hogy a családi kedvezmény érvényesítése *nem érinti a biztosított társadalombiztosítási ellátásokra való jogosultságának tényét, valamint az ellátások összegét.*

A főfoglalkozású egyéni vállalkozó mentesülési lehetőségei a járulékfizetési kötelezettség alól

Az alábbi esetekben az *egyéni vállalkozó mentesül* az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék, valamint a nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség alól:

- ha az egyéni vállalkozó táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,
- ha az egyéni vállalkozó katonai szolgálatot teljesít, mint önkéntes tartalékos katona, a fogvatartott,
- ha az egyéni vállalkozó ügyvédi tevékenységét, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát, egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

Amennyiben a fenti feltételek valamelyike nem valósul meg az adott hónap minden napján, akkor *arányosan*, naptári naponként egy harmincad rész figyelembe vételével kell megállapítani a járulékfizetés alsó határát.

A járulékfizetési alsó határra vonatkozó szabályt nem kell alkalmazni akkor, ha az egyéni vállalkozó gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben részesül.

7.1.7 Az egyidejűleg több biztosítási jogviszonyban (másod- vagy mellékfoglalkozásként) végzett vállalkozói tevékenység

Másodfoglalkozású egyéni vállalkozók fogalma

Másod-, illetve mellékfoglalkozású egyéni vállalkozónak az az egyéni vállalkozó minősül, aki az egyéni vállalkozói tevékenysége mellett *egyidejűleg* munkaviszonyban is áll, és a munkaviszonyban lévő foglalkoztatása eléri a heti 36 órát; valamint közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatja tanulmányait.

A másodfoglalkozású egyéni vállalkozó járulékfizetési és bevallási kötelezettsége

A másodfoglalkozású egyéni vállalkozó 10 % mértékű nyugdíjjárulékot, 4 % mértékű természetbeni egészségbiztosítási járulékot, 3 % mértékű pénzbeli egészségbiztosítási járulékot köteles fizetni. 1,5 % mértékű munkaerő-piaci járulékot a másodfoglalkozású egyéni vállalkozónak nem kell fizetnie.

A másodfoglalkozású egyéni vállalkozó – hasonlóan a főfoglalkozású egyéni vállalkozóhoz - a tárgyhót követő hónap 12-ig köteles megfizetni a járulékokat, a járulékbevallását pedig - az adóbevallási gyakoriságtól függetlenül – havonta, szintén a tárgyhót követő hónap 12-ig köteles elektronikus úton, az '58-as számú nyomtatványon benyújtani az adóhatóság felé.

A járulékfizetési kötelezettség alapja másodfoglalkozású egyéni vállalkozó esetében

A másodfoglalkozású egyéni vállalkozó a járulékokat (nyugdíjjárulék, természetbeni- és pénzbeli egészségbiztosítási járulék) a *tényleges járulékalapot képező jövedelem után köteles megfizetni.*

Amennyiben az egyéni vállalkozó *egyidejűleg társas vállalkozóként* is biztosított, akkor az egyéni vállalkozásánál fennálló jogviszonya tekintetében köteles az alsó járulékfizetési határ szabályát alkalmazni, miszerint a járulék alapja havonta nyugdíjjárulék esetén legalább a minimálbér, egészségbiztosítási járulék estén pedig legalább a minimálbér másfélszerese. Amennyiben az egyéni vállalkozó a minimum járulékfizetést az egyéni vállalkozásánál alkalmazza, úgy a társas vállalkozásánál fennálló járulékfizetési kötelezettség alapja a *tényleges járulékalapot képező jövedelem*. A magánszemély azonban dönthet úgy, hogy a társas vállalkozásánál megszerzett jövedelem vonatkozásában kéri a járulékfizetési alsó határ alkalmazását az egész évre vonatkozóan. Az egyéni vállalkozónak erről a választásáról a tárgyévi január 31-ig kell nyilatkozni. Így az egyéni vállalkozásánál a vállalkozói kivét, míg átalányadózás esetén a kiszámított átalány lesz a járulékfizetési kötelezettség alapja, és nem kell a járulékfizetési alsó határt alkalmazni.

Családi járulékkedvezmény érvényesítése másodfoglalkozású egyéni vállalkozó esetében

A biztosítottak minősülő másodfoglalkozású egyéni vállalkozó, *aki egyidejűleg munkaviszonyban is áll*, és a személyi jövedelemadó törvény által előírt családi adóalap kedvezményre jogosult, ha munkaviszonyára tekintettel még nem érvényesítette a kedvezményt, igénybe veheti a családi járulékkedvezményt a vállalkozásából származó jövedelemmel szemben.

A másodfoglalkozású egyéni vállalkozó mentesülése a járulékfizetési kötelezettség alól

A másodfoglalkozású egyéni vállalkozó *ugyanazokban az esetekben* mentesül a járulékfizetés alól, mint a főfoglalkozású egyéni vállalkozó.

7.1.8 Kiegészítő tevékenységet folytatóként végzett egyéni vállalkozó tevékenység

Kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó

Kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak minősül az az egyéni vállalkozó, aki a vállalkozói tevékenységét saját jogú nyugdíjasként folytatja, vagy a vállalkozói tevékenysége folytatása mellett özvegyi nyugdíjban részesül úgy, hogy a rá vonatkozó öregségi nyugdíj korhatárt már elérte.

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó járulékfizetési és bevallási kötelezettségei

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó *nem minősül biztosítottnak*, ezért a 10 százalékos nyugdíjjárulék fizetése mellett, egészségügyi szolgáltatási járulékot is köteles fizetni, melynek havi összege 2019. január 1-jétől 7 500 forint (napi 250 forint). Ha a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó egyidejűleg több jogviszony fennállása miatt lenne köteles megfizetni az egészségügyi szolgáltatási járulékot, akkor azt csak az egyik jogviszonyában kell megfizetnie.

Abban az esetben, ha a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó *egyidejűleg társas vállalkozónak is minősül*, akkor az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségének egyéni vállalkozóként köteles eleget tennie. Az egyéni vállalkozónak azonban lehetősége van nyilatkozni a társas vállalkozás felé a tárgyévi január 31-ig, hogy a társas vállalkozás keretében szeretné teljesíteni az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségét a teljes évre vonatkozóan. Amennyiben az egyéni vállalkozó így nyilatkozik, akkor egyéni vállalkozóként már nem kell megfizetnie az egészségügyi szolgáltatási járulékot. Amennyiben az egyéni vállalkozó év közben válik kiegészítő tevékenységet végző egyéni vállalkozóvá és egyidejűleg több társas vállalkozói jogviszonnyal is rendelkezik, akkor az adóév bármely napján

választási lehetősége van arra nézve, hogy melyik társas vállalkozási fizesse meg utána az egészségügyi szolgáltatási járulékot.

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó mind a nyugdíjjárulékot, mind pedig az egészségügyi szolgáltatási járulékot negyedévente, a negyedévet követő hónap 12-ig köteles megfizetni.

A járulékfizetési kötelezettség alapja kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó esetében

Kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó esetén a *nyugdíjjárulék alapja* a vállalkozói tevékenységből származó *vállalkozói kivét*, átalányadózó esetén pedig az *átalányban meghatározott jövedelem*.

A családi járulékkedvezmény érvényesíthetősége a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó esetében

Figyelemmel arra a tényre, hogy a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó *nem minősül biztosítottnak, nem tudja* igénybe venni a családi járulékkedvezményt.

A kiegészítő tevékenységet folytatónak minősülő egyéni vállalkozó mentesülési lehetőségei a járulékfizetési kötelezettség alól

Főszabály szerint a kiegészítő tevékenységet végző egyéni vállalkozó a nyugdíjjárulékot minden esetben köteles megfizetni a járulék alapjául szolgáló jövedelem után. Az alábbi időszakokban azonban *mentesül az egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetése alól*:

- gyermekgondozási segélyben, gyermekgondozást segítő ellátásban részesül, vagy keresőképtelen,
- állat-egészségügyi szolgáltató tevékenysége szünetel,
- fogvatartott,
- ügyvédi tevékenysége valamint szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként fennálló kamarai tagsága szünetel,
- egyéni vállalkozói tevékenysége szünetel,
- foglalkoztatása a munkaviszonyban vagy egyidejűleg fennálló több munkaviszonyban együttesen eléri a heti 36 órát.

7.1.9 Az egyéni vállalkozó szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettsége

Az egyéni vállalkozó *főszabály szerint köteles saját maga után* megfizetni a *szociális hozzájárulási adót*. A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó nem minősül a szociális hozzájárulási adó alanyának, így azt nem kell megfizetnie. A szociális hozzájárulási adó alapja vállalkozói jövedelem szerinti adózás esetén a vállalkozói kivét, míg átalányadózás esetén pedig az átalányban meghatározott jövedelem.

A szociális hozzájárulási adó mértéke 2019. január 1-től változatlanul 19,5 százalék.

A szociális hozzájárulási adó alapjának meghatározásakor az egyéni vállalkozóra *különös szabályok* vonatkoznak. Az egyéni vállalkozót a saját maga után, havonta terhelő szociális hozzájárulási adó alapja legalább a minimálbér 112,5 százaléka. Amennyiben egy adott hónapban az egyéni vállalkozó jogállás nem áll fenn minden nap, akkor az egyéni vállalkozói jogállás fennállása minden napjára számítva legalább a minimálbér 112,5 százalékának harmincad része lesz a szociális hozzájárulási adó alapja.

Azokon a napokon, melyeken az egyéni vállalkozónak nem kell megfizetnie az egyéni társadalombiztosítási járulékokat, akkor nem köteles szociális hozzájárulási adót sem fizetni.

Nem kell a különös adóalap megállapítási szabályt alkalmazni, vagyis nem kell figyelembe venni a minimálbér 112,5 százalékát a szociális hozzájárulási adó alapjának megállapításánál, amennyiben

- csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban részesül,
- a vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll,
- közép- illetve felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat.

Amennyiben az egyéni vállalkozó egyidejűleg több munkaviszonyban foglalkoztatott, az egyes munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számolni a heti legalább 36 órás foglalkoztatás megállapításánál. Több munkaviszony fennállása esetében a szociális hozzájárulási adót az egyéni vállalkozónak csak a tényleges adóalap után kell megfizetnie.

Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó egyidejűleg társas vállalkozó is, akkor eldöntheti, hogy az egyéni vállalkozói vagy a társas vállalkozói jogviszonyára tekintettel fizeti meg a szociális hozzájárulási adót a minimálbér 112,5 százalékának a figyelembevételével. Ha egyéni vállalkozóként választja ezt, úgy a társas vállalkozói jogviszonyában a tényleges jövedelem után kell szociális hozzájárulási adót fizetnie. Ha viszont a tagsági jogviszonyára tekintettel vállalja a minimum adóalap utáni adókötelezettség megfizetését, akkor erről nyilatkozatot kell tennie a társaság felé tárgyév január 31-éig. Az előbbi esetben az egyéni vállalkozásában már csak a ténylegesen elért jövedelme után kell megfizetnie a szociális hozzájárulási adót.

Az egyéni vállalkozónak az egyéni járulék bevallással együtt kell teljesítenie a szociális hozzájárulási adóról a bevallási kötelezettségét az '58-as számú nyomtatványon havonta a tárgyhónapot követő hónap 12-ig. A fizetési kötelezettséget a bevallási határidővel egyidejűleg kell teljesítenie.

Fontos változás, hogy az egyéni vállalkozó a személyi jövedelemadó törvény által meghatározott vállalkozói osztályalapra tekintettel a 15 százalékos mértékű személyi jövedelemadón felül már nem 14 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást, hanem 19,5 százalékos mértékű szociális hozzájárulási adót köteles fizetni. A 19,5%-os mértékű szociális hozzájárulási adót az egyéni vállalkozó addig köteles megfizetni, amíg a tárgyévben a vállalkozói osztályalapból származó jövedelme el nem éri a minimálbér összegének huszonnégyeszeresét (adófizetési felső határ). A jövedelmet kifizető az adót a juttatást követő hónap 12. napjáig fizeti meg és vallja be.

7.2. Társas vállalkozásokra vonatkozó társadalombiztosítási szabályok

7.2.1 Társas vállalkozások meghatározása társadalombiztosítási szempontból

A társadalombiztosítási jogszabály a társas vállalkozást, mint kifejezést, *gyűjtőfogalomként* használja.

Társas vállalkozásnak a Tbj értelmében a következők minősülnek:

- közkereseti társaság, betéti társaság, korlátolt felelősségű társaság
- közös vállalat, egyesülés (európai gazdasági egyesülés)
- szabadalmi ügyvivői társaság, szabadalmi ügyvivő iroda
- gépjárművezető-képző és az oktató munkaközösség
- ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda
- egyéni cég

A Ptk. által gazdasági társaságnak minősített társas vállalkozások esetében a társadalombiztosítási jogszabály által előírt szabályokat már az előtársasági időszakban is alkalmazni kell.

7.2.2 Társas vállalkozók

A társas vállalkozások vonatkozásában *társas vállalkozónak* minősülnek:

- betéti társaság bel- és kültagja, közkereseti társaság, korlátolt felelősségű társaság, közös vállalat, egyesülés és európai gazdasági egyesülés tagja, ha a társaság tevékenységében ténylegesen és személyesen közreműködik, és ez nem munkaviszony vagy megbízási jogviszony keretében történik (tagsági jogviszony).

Társas vállalkozó továbbá a

- szabadalmi ügyvivő társaság, szabadalmi ügyvivői iroda,
- gépjármű-vezetőképző és oktatói munkaközösség,
- egyéni cég,
- ügyvédi iroda, végrehajtói és közjegyzői iroda
- betéti társaság, közkereseti társaság és korlátolt felelősségű társaság olyan természetes személy tagja, aki a társaság ügyvezetését nem munkaviszony alapján látja el, kivéve, ha ez a természetes személy egy betéti társaság

bel- vagy kültagjaként, vagy egy közkereseti társaság, korlátolt felelősségű társaság, közös vállalat, egyesülés vagy európai gazdasági egyesülés tagjaként már társas vállalkozónak minősül.

Annak eldöntéséhez, hogy a társas vállalkozások a tagjai után milyen és mekkora mértékű járulékot kötelesek fizetni, egyrészt vizsgálni kell, hogy e személyek *milyen jogviszony keretében* látják el munkájukat a társas vállalkozásban, valamint tisztázni szükséges azt is, hogy a magánszemély a társaság tevékenységében személyesen közreműködik-e.

Alapvetően egy társaság tagjai *háromféle jogviszonyban* végezhetnek munkát egy társaságban:

1. munkaviszonyban
2. megbízási jogviszonyban
3. tagsági jogviszonyban

Emellett a tagok között különbséget kell tenni aszerint is, hogy a tag a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének minősül-e vagy sem. Amennyiben egy tag a társaság működéséhez csak tőkével járul hozzá, akkor rá nem vonatkoznak az alább részletezett járulékfizetési szabályok.

7.2.3 Társas vállalkozók bejelentési és nyilvántartási kötelezettsége

A társas vállalkozásnak elektronikus úton kell eleget tenni *bejelentési kötelezettségének* az adóhatóság felé az általa foglalkoztatott biztosítottak természetes azonosító adatai, állampolgárságukra vonatkozó adatok, adóazonosító jelük, a biztosítási jogviszonyok kezdetének dátuma, kódja, megszűnése, a biztosítás szünetelésének az időtartama, a heti munkarend és a FEOR-számuk vonatkozásában. Ezt a bejelentést a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján, illetve ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon kell teljesíteni, míg a jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és végét, a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját közvetlenül követő 8 napon belül kell teljesíteni.

A társas vállalkozás, *mint foglalkoztató* köteles a fenti bejelentést követő napon (illetve a biztosított magánszemély kérelmére 3 munkanapon belül) egy igazolást kiadni a bejelentésben szereplő adatokról, továbbá a bejelentés időpontjáról a biztosított részére.

A *foglalkoztatónak minősülő társas vállalkozó* köteles nyilvántartás vezetésére, melyben szerepeltetnie kell a biztosított nevét és személyi adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét (TAJ szám), a foglalkoztató adatait, a biztosítási időre és a szolgálati időre vonatkozó adatokat, a biztosítottól levont járulékok alapját és összegét. A foglalkoztató a jövedelemigazoláshoz csatoltan, a tárgyévet követő év január 31-ig köteles a nyilvántartás adataival egyező igazolást kiadni a biztosított részére. A kiadott igazolásnak tartalmaznia kell a biztosítási idő tartamát, továbbá a tárgyévre levont járulékok összegét, valamint az egyes járulékokból érvényesített családi járulékkedvezményről. Ugyanezzel a tartalommal és soron kívül kell kiadni az igazolást a biztosított részére, ha a biztosítási jogviszonya év közben szűnik meg.

A foglalkoztatónak havi szinten a tárgyhavi jövedelmével egyidejűleg, írásban tájékoztatnia kell a biztosítottat az adott hónapban levont egészségbiztosítási- és munkaerő- piaci járulékokról, valamint a levont nyugdíjjárulékról, valamint az egyes járulékokból érvényesített családi járulékkedvezményről.

7.2.4 Vezető tisztségviselők biztosítási kötelezettsége

A Ptk. szerint *vezető tisztségviselőnek* minősül:

- közkereseti társaság és betéti társaság esetén a tagok közül kijelölt vagy megválasztott egy vagy több természetes személy ügyvezető,
- a korlátolt felelősségű társaság esetén egy vagy több természetes személy ügyvezető,
- egyesülésnél az ügyvezetést az igazgató vagy az igazgatóság, mint testület látja el.

A *vezető tisztségviselő e feladatát* –a társasággal kötött megállapodás szerint- megbízási jogviszonyban vagy munkaviszonyban láthatja el, kizárva azt, hogy tagként végezzék a vezető tisztségviselői tevékenységet.

Azok a tagok, akik *nem minősülnek vezetői tisztségviselőnek*, valamint azok a vezető tisztségviselők, akik vezetői feladataik mellett a társaságnál *más tevékenységet is végeznek*, ezt megtehetik

- munkaviszonyban, ha munkaszerződés alapján végeznek munkát,
- megbízási jogviszonyban, ha megbízási szerződés alapján végzik tevékenységüket, és azt a Ptk. szabályai szerint kötötték,
- társas vállalkozóként (tagi jogviszonyban), ha a tevékenységüket nem munkaviszony és nem megbízási jogviszony keretében végzik.

Munkaviszony	Megbízási jogviszony
Munkaviszonyára tekintettel biztosítottak minősül és a munkaviszonyra vonatkozó járulékkifizetési szabályok szerint teljesíti kötelezettségeit.	Megbízási jogviszony alapján biztosítottak minősül és a tevékenységéért kapott díjazás után teljesíti a járulékkötelezettségeket, kivéve, ha a jövedelme nem éri el a mindenkori minimálbér 30 százalékát (naptári napokra nézve ennek a 30-ad részét), ekkor ugyanis a törvény által meghatározott társas vállalkozókra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

Vezető tisztségviselői és egyidejűleg személyes közreműködéssel járó feladatok ellátása– több jogviszony egyidejű fennállása

Abban az esetben, ha a magánszemély egyéb feladatokat is ellát a vezető tisztségviselői tevékenységen kívül azon társaság részére, ahol ő a vezető tisztségviselő, akkor társadalombiztosítási szempontból már *többféle jogállásról* beszélhetünk. A munkaviszonyban, illetve a megbízási jogviszony keretében végzett tevékenység nem minősül a törvény szerint személyes közreműködésnek, így csak az tekinthető személyes közreműködésnek, amit a társas vállalkozó a tagi jogviszonyára tekintettel végez, és ez társas vállalkozói minősítést von maga után.

Vezető tisztségviselői feladatok ellátása:	Vezető tisztségviselői feladatok ellátása mellett végzett további tevékenység:	Társadalombiztosítási kezelés:
munkaviszony keretében	munkaviszony keretében	vezető tisztségviselői feladatai tekintetében munkaviszony alapján lesz biztosított, az ezen túli feladatok elvégzésére tekintettel, mivel ezt is munkaviszony keretében végzi, ugyancsak a munkaviszonyra vonatkozó szabályok lesznek irányadók
munkaviszony keretében	megbízási jogviszony keretében	vezető tisztségviselői feladatai tekintetében munkaviszony alapján lesz biztosított, az ezen túli feladatok elvégzésére tekintettel társas vállalkozóként lesz biztosított, amennyiben a díjazás a minimálbér 30 százalékát eléri akkor biztosítottként
munkaviszony keretében	tagi jogviszony keretében (személyes közreműködés)	vezető tisztségviselői feladatai tekintetében munkaviszony alapján lesz biztosított, személyes közreműködésére társas vállalkozóként lesz járulékköteles
megbízási jogviszony keretében	munkaviszony keretében	vezető tisztségviselői feladatai tekintetében

		társas vállalkozóként lesz biztosított, az ezen túli feladatok elvégzése tekintetében munkaviszonya alapján lesz járulékköteles
megbízási jogviszony keretében	megbízási jogviszony keretében	vezető tisztségviselői feladatai tekintetében társas vállalkozóként lesz biztosított, ezen túli feladatok tekintetében a minimálbér 30 százalékáig társas vállalkozóként, amennyiben a díjazás ezt a határ meghaladja biztosítottként
megbízási jogviszony keretében	tagi jogviszony alapján	személyes közreműködése révén válik társas vállalkozóvá, így ugyanabban a vállalkozásban nem lehet az ügyvezetésre tekintettel is társas vállalkozó. Az ügyvezetésre tekintettel a választott tisztségviselőre vonatkozó szabályok alkalmazandók, tehát vizsgálni kell, hogy díjazása eléri-e a minimálbér 30 százalékát

Egyéb többes jogviszony valamint kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozói esetek

Társadalombiztosítási szempontból a *társas vállalkozó lehet*

- főfoglalkozású
- ún. többes jogviszonyos (ide tartozik a heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban álló, illetve közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló), illetve
- kiegészítő tevékenységet folytató (aki a vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytatja, továbbá az a személy, aki özvegyi nyugdíjban részesül és aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte)

7.2.5 Társas vállalkozó biztosítási kötelezettsége

A társas vállalkozó *biztosítási jogviszonya*

- Gazdasági társaság, egyesülés, szabadalmi ügyvivői társaság, szabadalmi ügyvivői iroda tagja esetében a tényleges *személyes közreműködési kötelezettség* kezdete napjától annak megszűnése napjáig;
- Egyéni cég tagja esetében az egyéni cég *tagjává válás napjától* az egyéni cégben fennálló tagság megszűnésének napjáig (nem kell vizsgálni, hogy a társaság tevékenységében ténylegesen és személyesen közreműködik-e);
- Egyéb esetben a társas vállalkozásnál létesített *tagsági jogviszony*, illetve a *vezető tisztségviselői jogviszony* létrejötté napjától annak megszűnése napjáig tart.

A társasági szerződésben meghatározott személyes közreműködés kezdetének azt a napot kell tekinteni, amikor a tag a személyes közreműködést ténylegesen megkezdte. Amennyiben ez a nap nem állapítható meg, úgy a társasági szerződésben megadott időpont az irányadó. Kivétel a szabály alól az egyéni cég, mert az egyéni cég tagja a törvény erejénél fogva társas vállalkozónak minősül az egyéni cég tagjává válásának napján.

7.2.6 Főfoglalkozású társas vállalkozók

A főfoglalkozású társas vállalkozó a *nyugdíjjárulékot, valamint az egészségbiztosítási - és munkaerő-piaci járulékot* a személyes közreműködésére tekintettel megszerzett járulékalapot képező jövedelmének alapulvételével fizeti meg. A nyugdíjjárulék alapja havonta legalább a minimálbér, az egészségbiztosítási- és munkaerő- piaci járulék alapja havonta legalább a minimálbér másfélszerese (járulékfizetési alsó határ).

Ha a társas vállalkozó által végzett tevékenység középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igényel, akkor a garantált bérminimumot kell figyelembe venni, mint járulékfizetési alsó határ.

Fontos megjegyezni, hogy a járulékfizetési kötelezettséget *nem havi átlagban, hanem havonta kell meghatározni*. Előfordulhat, hogy személyes közreműködésre az egyik hónapban nem kerül jövedelem kifizetésre, azonban a járulékokat ekkor is meg kell fizetni legalább a járulékfizetési alsó határ után.

Ha a vezető tisztségviselő társas vállalkozói jogállását a vezető tisztségviselői tevékenység váltotta ki, akkor a járulékfizetés alapja a vezetői tisztségviselésért kapott díjazás.

A járulékalap alsó határát arányosan csökkenteni kell azzal az időszakkal, amely alatt a társas vállalkozó

- táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban,
- gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül (kivéve, ha a gyermekgondozási segély, ápolási díj fizetésének időtartama alatt társas vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja),
- fogvatartott,
- katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona, vagy
- ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként a kamarai tagsága szünetel.

Ha a fenti körülmények valamelyike nem tart a naptári hónap teljes tartamán át, akkor a járulékfizetési alsó határ meghatározásánál a minimálbér harmincad részét kell figyelembe venni, és alkalmazni azokra a napokra, amikor a biztosítási jogviszony fennállt. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a társas vállalkozó biztosítási jogviszonya a hónap közben kezdődött, vagy szűnt meg.

Az egyidejűleg csecsemőgondozási díjban vagy gyermekgondozási díjban és gyermeknevelést segítő ellátásban is részesülő társas vállalkozó esetében a minimum járulékalap szerinti fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályt nem kell alkalmazni.

Társas vállalkozások esetében a járulékkötelezettség bevallásának és teljesítésének határideje a tárgyhót követő hónap 12-e. Ennek a kötelezettségnek elektronikus úton a '08-as számú nyomtatványon tehet eleget..

7.2.7 Egyidejűleg több biztosítási jogviszonnyal rendelkező társas vállalkozó

Ha a társas vállalkozó *egyidejűleg*

- munkaviszonyban áll, és e jogviszony keretében foglalkoztatása eléri a heti 36 órát (több munkaviszony egyidejű megléte esetén a különböző munkaviszonyokban összesen meghatározott foglalkoztatási időt kell figyelembe venni), vagy
- közép- illetve felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytat

akkor a 10 % nyugdíjjárulékot, valamint a 7 % egészségbiztosítási járulékot a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem után kell megfizetni.

Amennyiben a társas vállalkozó *több gazdasági társaságban közreműködik személyesen*, esetleg ügyvezető tisztségviselője, akkor a járulékfizetési alsó határt csak az egyik jogviszonyára tekintettel kell alkalmaznia, a többi jogviszonyára tekintettel pedig a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelme után kell megfizetnie a járulékokat.

A társas vállalkozó e választásáról a tárgyév január 31-ig nyilatkozik annál a társas vállalkozásnál, ahol alkalmazni szeretné a járulékfizetési alsó határ szabályt.

Abban az esetben, ha a társas vállalkozó egyben egyéni vállalkozó is, akkor főszabály szerint a járulékfizetési alsó határát az egyéni vállalkozói tevékenysége során kell alkalmaznia, és ezen előírás alól mentesül a társas vállalkozása keretében, tehát ott a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem után köteles megfizetni a járulékokat. Az egyidejűleg egyéni és társas vállalkozónak is minősülő magánszemélynek lehetősége van arra, hogy a társas vállalkozás felé nyilatkozatban közölje, hogy a társas vállalkozásban kívánja megfizetni a járulékait a járulékfizetés alsó határt alkalmazva az adóév

egészére. Ennek eredményeképpen az egyéni vállalkozásában az elért járulékalapot képező jövedelme után kell megfizetnie a járulékokat.

7.2.8 *Kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozók járulékfizetési kötelezettségei*

Az a társas vállalkozó, aki vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytat, vagy vállalkozói tevékenysége folytatása mellett özvegyi nyugdíjban részesül úgy, hogy a rá vonatkozó öregségi nyugdíj korhatárt már elérte kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozónak minősül.

A kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozók a törvény szerint *nem minősülnek biztosítottaknak*, ezért rájuk nem az általános járulékfizetési szabályok az irányadók. A társas vállalkozás a kiegészítő tevékenységet folytató minősülő társas vállalkozó után egészségügyi szolgáltatási járulékot köteles fizetni, mely havi 7 500 forint (napi 250 forint) 2019. január 1-jétől.

A kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozót 10 százalék mértékű *nyugdíjjárulék* fizetési kötelezettség terheli saját maga után. A nyugdíjjárulék alapja a személyes közreműködésére tekintettel kifizetett járulékalapot képező jövedelem.

A társas vállalkozás nem kötelezett *egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére* a társas vállalkozó után arra az időszakra vonatkozóan, amely alatt a társas vállalkozó:

- keresőképtelen;
- gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben részesül;
- fogvatartott;
- ha ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát szünetelteti;
- foglalkoztatása a munkaviszonyában vagy egyidejűleg fennálló több munkaviszonyában együttesen eléri a heti 36 órát.

Ha a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó *egyidejűleg egyéni vállalkozó is*, akkor főszabály szerint az egészségügyi szolgáltatási járulékot az egyéni vállalkozásában köteles megfizetni, ezzel mentesítve a társas vállalkozást a járulék megfizetésétől. Lehetősége van azonban nyilatkozni a társas vállalkozás felé a tárgyév január 31-éig, hogy a társas vállalkozás fizesse meg az egészségügyi szolgáltatási járulékot.

Amennyiben a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó *több társas vállalkozásnak a tagja*, akkor a tárgyév január 31-éig leadott nyilatkozatában meg kell határoznia, hogy utána melyik társas vállalkozás teljesítse az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettséget.

7.2.9 *Családi járulékkedvezmény érvényesítése társas vállalkozók esetében*

A biztosított minősülő társas vállalkozó *érvényesítheti a családi járulékkedvezményt* a tényleges jövedelme (vállalkozói kivét, átalányban megállapított jövedelem vagy személyes közreműködői díj) után abban az esetben, ha a személyi jövedelemadó törvény által meghatározott családi adóalap kedvezményre jogosító feltételeknek egyébként megfelelt.

7.2.10 *Szociális hozzájárulási adó társas vállalkozók esetében*

A szociális hozzájárulási adó megfizetésére a társas vállalkozás (mint kifizető) köteles.

Az alábbi jogviszonyok eredményeznek szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettséget:

- közkereseti társaság, betéti társaság, korlátolt felelősségű társaság, közös vállalt, egyesülés, európai gazdasági egyesülés, szabadalmi ügyvivői társaság, szabadalmi ügyvivői iroda és természetes személy tagja között fennálló, a tagnak a jogi személy, az egyéb szervezet tevékenységében való személyes közreműködési kötelezettséget eredményező tagi jogviszony,
- ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda, egyéni cég és természetes személy tagja között fennálló tagi jogviszony.

Nem eredményez adófizetési kötelezettséget, ha a fenti jogviszonyokban álló személy a Tbj. szerinti kiegészítő tevékenységet végző társas vállalkozónak minősül.

Az adó alapja a társaság által a vele adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyban álló természetes személy részére kifizetett vagy jutatott, a személyi jövedelemadó törvény által meghatározott nem önálló tevékenységből származó jövedelem. Nem önálló tevékenységnek minősül a társas vállalkozás tagjának személyes közreműködése, valamint a vezető tisztségviselői tevékenység. Így az e tevékenységekért juttatott díjazás után is köteles a társas vállalkozás a szociális hozzájárulási adót megfizetni.

A társas vállalkozások esetében is alkalmazandók az *adóalap megállapításának különös szabályai*. A tagi jogviszonyra tekintettel a társas vállalkozást havonta terhelő szociális hozzájárulási adó alapja legalább a minimálbér 112,5 százaléka. Az adó alapja legalább az adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszony fennállása minden napjára számítva a minimálbér 112,5 százalékának harmincad része, ha a jogviszony nem áll fenn a hónap minden napján.

A társas vállalkozás mentesül a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettsége alól azokon a napokon, amikor a társas vállalkozó

- táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban részesül;
- gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül, kivéve, ha annak tartama alatt a tag személyes közreműködését személyesen folytatja;
- csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban egyidejűleg részesül;
- önkéntes tartalékos katonaként katonai szolgálatot teljesít, fogvatartott,
- az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, a közjegyzői iroda tagjának kamarai tagsága szünetel.

Nem kell a *különös járulékfizetési szabályt* alkalmaznia a társaságnak, ha a társas vállalkozó a társas vállalkozói tevékenysége mellett legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyt folytat, vagy közép- illetve felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat. Ez esetben a szociális hozzájárulási adó alapja a ténylegesen realizált jövedelem.

Azokon a napokon sem kell alkalmaznia a társas vállalkozásnak a *különös szabályt*, amikor a társas vállalkozó más társaságnál is társas vállalkozónak minősül, vagy egyidejűleg egyéni vállalkozónak is minősül. Ebben az esetben a társas vállalkozónak nyilatkoznia kell a társas vállalkozás felé, hogy hol fogja teljesíteni a szociális hozzájárulási adó kötelezettségét figyelembe véve a különös szabályt. Nyilatkozata alapján tehát az egyik társas vállalkozásban teljesíti a szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettségét legalább a minimálbér 112,5 százaléka után, és a többi társas vállalkozásnál (illetve az egyéni vállalkozásában) a szociális hozzájárulási adó alapja a tényleges adóalapot képező jövedelme.

A szociális hozzájárulási adó mértéke 19,5 százalék, amit a fentiekben meghatározott adóalapra vonatkozóan kell kiszámítani. A fizetendő adó eltérhet a számított adótól abban az esetben, ha a szociális hozzájárulási adóhoz kapcsolódó kedvezményeket érvényesít a társas vállalkozó. A lehetséges szociális hozzájárulási adó kedvezményekről a 'Szociális hozzájárulási adókedvezmények' részben olvashat.

A szociális hozzájárulási adót bevallani és megfizetni is tárgyhót követő hónap 12-ig kell a társas vállalkozónak. A szociális hozzájárulási adót a természetes személy részére kiállított igazoláson nem kell feltüntetni. Amennyiben valamilyen kedvezményt vesz igénybe a társas vállalkozó, az esetben a kedvezménnyel csökkentett adót kell megfizetnie és bevallania, feltüntetve a bevalláson az adókedvezmény jogcímét, alapját illetve összegét. A társas vállalkozó az adóévben megszerzett

- vállalkozásból kivont jövedelem, az osztalék,
- az árfolyamnyereségből származó jövedelem

után 2019. január 1-jétől a jövedelem után már nem 14 % egészségügyi hozzájárulást, hanem 19,5% szociális hozzájárulási adót köteles fizetni a 15% személyi jövedelemadó mellett. A társas vállalkozó a vállalkozásból kivont jövedelem, osztalék, árfolyamnyereség után a szociális hozzájárulási adót addig köteles megfizetni, amíg az összevont adóalapba tartozó adóalapjának számításánál figyelembe vett jövedelme és egyes más jövedelmei (vállalkozásból kivont jövedelme, értékpapírkölcsönzésből származó jövedelme, osztaléka, vállalkozói osztalékalapja, és árfolyamnyereségből származó jövedelme) a tárgyévben el nem éri a minimálbér összegének huszonnégyszeresét (adófizetési felső határ). A jövedelmet kifizető az adót a juttatást követő hónap 12. napjáig fizeti meg és vallja be.

7.3. Egyszerűsített vállalkozói adózást választókra vonatkozó társadalombiztosítási szabályok

Az Eva tv. az eva adóalany egyéni- és társas vállalkozók járulék, szociális hozzájárulási adó és egészségügyi hozzájárulásának vonatkozásában nem tartalmaz előírásokat, e kötelezettségekről az általános társadalombiztosítási jogszabályok (Tbj., Szócho tv., Eho tv.) rendelkeznek.

7.3.1 Eva adózó egyéni vállalkozók

Az eva adózó egyéni vállalkozó járulékfizetési kötelezettsége annak megfelelően alakul, hogy vállalkozását milyen tevékenységként végzi.

Megkülönböztetünk:

- főfoglalkozású,
- többes jogviszonyos (heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban álló, illetve nappali tagozaton tanulmányokat folytató),
- kiegészítő tevékenységet folytatónak minősülő egyéni vállalkozót

Fontos megjegyezni, hogy az eva adózó egyéni vállalkozó családi járulékkedvezményt nem érvényesíthet.

Eva adózó főfoglalkozású vállalkozó egyéni járulék és szociális hozzájárulási adó kötelezettsége

A főfoglalkozású (biztosított) eva adózó egyéni vállalkozó járulékfizetési kötelezettsége:

Járulék típusa és mértéke:	Járulék alapja:
10%-os nyugdíjjárulék	legalább a minimálbér
7%-os egészségbiztosítási járulék	legalább a minimálbér másfélszerese
1,5%-os munkaerő-piaci járulék	legalább a minimálbér másfélszerese
19,5%-os szociális hozzájárulási adó	legalább a minimálbér 112,5 %-a

A főfoglalkozású eva adózó esetében a *minimálbér* a tárgyhónap első napján, a teljes munkaidőre érvényes minimálbér; azonban, ha az egyéni vállalkozó személyesen végzett főtevékenysége legalább középfokú iskolai végzettséget, vagy középfokú szakképzettséget igényel, akkor a garantált bérminimum.

A főfoglalkozású eva adózó egyéni vállalkozó ugyanazon időszakokban *mentesül* a járulékfizetési kötelezettségek alól, mint az *egyéni vállalkozó*. Amennyiben a mentesítő feltétel nem áll fenn a naptári hónap minden napján, akkor a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a járulékalap harmincad részét kell alapul venni. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya hó közben kezdődött vagy szűnt meg.

Az eva adózó egyéni vállalkozó a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében *egyoldalú nyilatkozattal* *vállalhatja*, hogy a járulékokat a Tbj. szerinti minimálbérnél (legalább a minimálbér másfélszerese alapulvételével) magasabb járulékalap után fizeti meg. Az egyéni vállalkozó a magasabb járulékalap adóévre szóló választásáról a tárgyév első járulékbemutatójában nyilatkozik az állami adóhatóság felé.

Az egyéni vállalkozó a Tbj. szerinti minimálbér (minimálbér másfélszerese, minimálbér 112,5 százaléka) alapulvételével nem köteles nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási- és munkaerő- piaci járulékot, szociális hozzájárulási adót fizetni arra az időtartamra, ha az egyéni vállalkozó:

- táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja,
- katonai szolgálatot teljesít, mint önkéntes tartalékos katona, fogvatartott,
- ügyvédi tevékenységét, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát, egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

Amennyiben az előzőekben meghatározott körülmények a naptári hónap teljes tartamán át nem állnak fenn, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a járulékalap harmincad részét kell alapul venni. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.

Az eva szerint adózó egyéni vállalkozónak egyéni járulék, valamint szociális hozzájárulási adó bevallási kötelezettségét a tárgyhót követő hónap 12-ig, elektronikus úton kell teljesítenie.

Eva adózó másodfoglalkozású (többes jogviszonyos) vállalkozó járulék és szociális hozzájárulási adó kötelezettsége

Másodfoglalkozású eva adózó egyéni vállalkozóknak minősül az, aki

- az egyéni vállalkozásával egyidejűleg heti 36 órás (több munkaviszony esetén összesítve) foglalkoztatással járó munkaviszonyban foglalkoztatott,
- közép- illetve felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytat.

A másodfoglalkozású eva adózó egyéni vállalkozónak a következő adó- és járulékfizetési kötelezettsége van:

Járulék típusa és mértéke:	Járulék alapja:
10%-os nyugdíjjárulék	az eva törvényben meghatározott adóalap 4 %-a
7%-os egészségbiztosítási járulék	az eva törvényben meghatározott adóalap 4 %-a

Adó típusa és mértéke:	Adó alapja:
19,5%-os szociális hozzájárulási adó	az eva törvényben meghatározott adóalap 4 %-a

A másodfoglalkozású eva adózó egyéni vállalkozó *nem fizet* tehát 1,5 % mértékű munkaerő-piaci járulékot, illetve nincs legalább a Tbj. szerinti minimálbér utáni járulék- és szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettsége.

A *többes jogviszonyos eva adózó egyéni vállalkozónak* is lehetősége van arra, hogy a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében arról nyilatkozzon, hogy magasabb járulékalap után fizeti meg a járulékokat. A nyilatkozat megtételére vonatkozó szabályok megegyeznek a főfoglalkozású egyéni vállalkozóra vonatkozó szabályokkal, illetve esetükben a választás a munkaviszony, illetve tanulói, hallgatói jogviszony megszűnését követő tárgyévi időszakra is szólhat.

A járulékokat, és a szociális hozzájárulási adót negyedévente köteles bevallani és megfizetni a többes jogviszonyos eva egyéni vállalkozó a negyedévet követő hónap 12. napjáig.

Eva adózó kiegészítő tevékenységet végző vállalkozó járulék és szociális hozzájárulási adó kötelezettsége

Kiegészítő tevékenységet folytató eva adózó egyéni vállalkozónak minősül az, aki

- vállalkozói tevékenysége folytatásával egyidejűleg saját jogú nyugdíjas, vagy

- vállalkozói tevékenysége folytatása mellett özvegyi nyugdíjban részesül úgy, hogy a rájuk vonatkozó öregségi nyugdíj korhatárt már elérte.

Járulék típusa és mértéke:	Járulék alapja:
10%-os nyugdíjjárulék	az eva törvényben meghatározott adóalap 10 %-a
egészségügyi szolgáltatási járulék	7 500 forint (naponta 250 forint)

Több jogviszony egyidejű fennállása esetén, mint például ha az egyéni vállalkozó egyszerre társas vállalkozó is, az egészségügyi szolgáltatási járulékot csak egy jogviszonyra tekintettel köteles megfizetni. Főszabály szerint elsősorban az egyéni vállalkozói jogviszonyára tekintettel köteles ezt a járulékfizetési kötelezettségét teljesíteni. Ha a tárgyév január 31-ig nyilatkozik a társas vállalkozás részére, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségét a társas vállalkozás keretében szeretné teljesíteni, úgy egyéni vállalkozóként ez alól a kötelezettség alól mentesül.

Nem kell fizetnie a kiegészítő tevékenységet folytató eva vállalkozónak az egészségügyi szolgáltatási járulékot, ha

- keresőképtelen, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben részesül, fogvatartott,
- állat-egészségügyi szolgáltató tevékenysége, ügyvédi tevékenysége, közjegyzői vagy szabadalmi ügyvivői kamarai tagsága vagy egyéni vállalkozói tevékenysége szünetel,
- foglalkoztatása a munkaviszonyában vagy egyidejűleg fennálló több munkaviszonyában együttesen eléri a heti 36 órát.

Az eva hatálya alá tartozó, kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó e jogviszonyára tekintettel *szociális hozzájárulási adót nem fizet*.

Az egészségügyi szolgáltatási járulékot és a nyugdíjjárulékot évente, az adóévet követő hó 12. napjáig kell megfizetnie, míg járulék bevallási kötelezettségét az adóévet követő év február 25-éig a '43-as számú nyomtatványon kell eleget tennie.

7.3.2 Eva adózó egyéni vállalkozó szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettsége

Az eva hatálya alá tartozó egyéni vállalkozókra is alkalmazandó változás, hogy 2019. január 1-jétől, amennyiben az eva adózó egyéni vállalkozó olyan jövedelmet szerez, amely után a korábbi szabályok értelmében egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettsége keletkezett volna (például vállalkozásból kivont jövedelem, osztalék, vállalkozói osztalékalap), 2019-től már nem 14% egészségügyi hozzájárulást, hanem 19,5% szociális hozzájárulási adót köteles megfizetni a jövedelem után a 15% személyi jövedelemadó kötelezettség mellett. Az eva hatálya alá tartozó vállalkozó addig köteles megfizetni a 19,5%-os mértékű szociális hozzájárulási adót, amíg a vállalkozói osztalékalap, osztalék, vállalkozásból kivon jövedelemből származó jövedelme a tárgyévben el nem éri a minimálbér összegének huszonnégyszeresét (adófizetési felső határ).

7.4. A szociális hozzájárulási adóból érvényesíthető kedvezményrendszer

2019-ben a szociális hozzájárulási adó mértéke változatlanul 19,5%.

Fontos, hogy 2019. január 1-jétől egyrészt szűkülni a szociális hozzájárulási adóból igénybe vehető eddigi kedvezmények köre, másrészt azonban megjelennek új, érvényesíthető kedvezmények is. A szociális hozzájárulási adóból 2019. január 1-jétől a következő jogcímenek lehet adókedvezményt igénybe venni:

7.4.1 Szakképzettséget nem igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállaló után érvényesíthető adókedvezmény

A kifizető, aki olyan személyt foglalkoztat munkaviszony keretében, akinek munkaköre a Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszerében meghatározott (FEOR-08) 9. csoportjába (szakképzettséget nem igénylő munkakör) tartozik, a szociális hozzájárulási adóból adókedvezményt érvényesíthet. A kedvezménynek időbeli korlátja nincs, a kedvezmény legfeljebb a minimálbér összege után érvényesíthető az adómérték felével számítva.

7.4.2 A munkaerőpiacra lépők utáni kedvezmény

Az a foglalkoztató, aki a munkaerőpiacra lépő személyt munkaviszonyban foglalkoztat az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe. Munkaerő-piacra lépőnek minősül az, aki a kedvezményezett foglalkoztatás kezdetének hónapját megelőző 275 napon belül legfeljebb 92 napig rendelkezett a biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonnyal. A biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonyba a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás vagy a gyermeknevelési támogatás folyósításának időszakát, valamint a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát nem kell beszámítani. A kedvezmény 3 évig érvényesíthető és mértéke az első két évben a bruttó munkabér, de legfeljebb a minimálbér 19,5%-a, míg a foglalkoztatás harmadik évében legfeljebb a minimálbér után felmerülő 19,5 %-os adómérték 50%-a. A kedvezményt a kifizető a feltételek fennállásáról kiállított igazolás birtokában érvényesítheti.

7.4.3 Három vagy több gyermeket nevelő, munkaerőpiacra lépő nők után érvényesíthető kedvezmény

A kedvezmény érvényesítési időszaka 5 év és a foglalkoztatás első három évében a bruttó munkabér, de legfeljebb a minimálbér 19,5%-a, míg a negyedik és az ötödik évben a minimálbér után felmerülő 19,5%-os adómérték 50%-a érvényesíthető kedvezményként.

7.4.4 Megváltozott munkaképességű vállalkozó után érvényesíthető adókedvezmény

A szociális hozzájárulási adóból *kedvezmény* illeti meg

- a munkaviszonyban természetes személyt foglalkoztató kifizetőt
- az *egyéni vállalkozót* a saját maga után fizetendő adóból,
- a társadalombiztosítási szabályok szerint *társas vállalkozásnak* (a gépjárművezető-képző és az oktató munkaközösség kivételével) minősülő vállalkozást a tagjával fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyára tekintettel keletkező adóból.

A kedvezmény akkor vehető igénybe, ha a foglalkoztatott, egyéni vállalkozó, illetve tag megváltozott munkaképességű személynek minősül. A törvény meghatározza a megváltozott munkaképességű fogalmát, a jogosultsághoz szükség van a komplex minősítésről szóló dokumentumra, vagy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak folyósítását igazoló határozatra.

A kedvezmény a minimálbér kétszerese mértékéig biztosít mentességet a szociális hozzájárulási fizetési kötelezettség alól, időbeli korlát nélkül.

7.4.5 További szociális hozzájárulási adókedvezmények

A fentiekén túl *a további kedvezmények* is érvényesíthetők a szociális hozzájárulás adóval kapcsolatban:

- a kutatók foglalkoztatása után járó adókedvezmény,
- közfoglalkoztatottak után igénybe vehető adókedvezmény
- a mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatott munkavállalók után érvényesíthető adókedvezmény
- a kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezmény.

A fenti adókedvezmények érvényesíthetők *kis- és középvállalkozások* esetében is, amennyiben a törvényben foglalt feltételeknek megfelelnek.

A munkáltató személyében bekövetkező változás esetén az adókedvezményeket az átvevő munkáltató tovább érvényesítheti a kedvezménnyel érintett időszak fennmaradó részére. A részmunkaidőben foglalkoztatottak esetén nem kell alkalmazni a kedvezmény mértékére arányosítási szabályt. Fő szabály szerint a kifizetőt ugyanazzal a természetes személlyel fennálló munkaviszonyára tekintettel csak egy adókedvezmény illeti meg, a kifizetőnek választani kell, hogy melyik kedvezmény kívánja érvényesíteni.

8 SZAKKÉPZÉSI HOZZÁJÁRULÁS KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK VONATKOZÁSÁBAN

A szakképzési hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseket a Szakhoz tv. foglalja össze.

8.1. A szakképzési hozzájárulásra kötelezettek

A szakképzési hozzájárulás alanyai:

- gazdasági társaság,
- szövetkezet (kivéve lakásszövetkezet, szociális szövetkezet, iskolaszövetkezet)
- állami vállalat, tröszt, tröszti vállalat, közös vállalat, erdőbirtokossági társulat, vízgazdálkodási társulat - kivéve a víziközmű-társulatot -, egyes jogi személyek vállalata és a leányvállalat,
- ügyvédi iroda, végrehajtó iroda és szabadalmi ügyvivő iroda,
- közjegyzői iroda,
- a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó,
- egyéni cég,
- a tanulószerveződés kötéseire jogosult egyéb szervezet bizonyos feltételek mellett.

Az egyéni vállalkozót saját maga tekintetében nem terheli szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettség.

Az evás egyéni vállalkozók az Eva törvényben meghatározott módon kötelesek eleget tenni a szakképzési hozzájárulással kapcsolatos adókötelezettségeknek.

Az átalányadózó adóalanyok az átalányadó megfizetésével mentesülnek a szakképzési hozzájárulás megfizetése és bevallása alól.

Hasonlóképpen mentesül az egyéni cég, a végrehajtó iroda, a szabadalmi ügyvivő iroda, az ügyvédi iroda, a közjegyző iroda a szakképzési hozzájárulási kötelezettség alól a tevékenységében személyesen közreműködő tagjai tekintetében. Azonban – mint ahogy azt már az egyéni vállalkozó esetében láttuk – a szakképzési hozzájárulásra vonatkozó kötelezettség az általános szabályok szerint terheli ezen adóalanyi kört az általa foglalkoztatott alkalmazottak tekintetében.

A kiva alanya valamint a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó vállalkozások mentesülnek a szakképzési hozzájárulás fizetési és bevallási kötelezettség alól.

8.2. A szakképzési hozzájárulás alapja, mértéke és az érvényesíthető kedvezmények

A szakképzési hozzájárulás alapja 2019-től:

- Az Szja. tv. rendelkezései szerinti adókötelezettség alá eső, nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem, növelve a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíj összegével
- Az Szja. tv. rendelkezései szerinti adókötelezettség alá eső önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem
- Fenti juttatás hiányában a munkaszerződésben meghatározott alapbér vagy a szerződésben meghatározott díjazás
- az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás esetében a szociális hozzájárulási adó alapja.

A szakképzési hozzájárulás mértéke az adóalap 1,5 százaléka. Az *eva alanyokat*, az általuk foglalkoztatott munkavállalókra tekintettel terhelő szakképzési hozzájárulás mértéke a tárgyhónap első napján érvényes minimálbér kétszeresének a 1,5 százaléka.

2019-től nem keletkezik szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettség azokban az esetekben, amikor a SzocTo tv. szerint nem keletkezik adófizetési kötelezettség. Ez azt jelenti, hogy abban az esetben, ha a munkáltató a munkaerőpiacra lépő munkavállaló, a három vagy több gyermeket nevelő munkaerőpiacra lépő nő, vagy a megváltozott munkaképességű munkavállaló után 19,5 százalékos mértékű adókedvezményt érvényesít a szociális hozzájárulási adó terhére, akkor a kedvezményezett adóalap figyelembevételével a szakképzési hozzájárulást sem kell megfizetnie.

Az egyéni vállalkozó saját maga után, illetve a társas vállalkozás a tagja után akkor érvényesíthet 19,5 százalékos mértékű szociális hozzájárulási adókedvezményt, ha az egyéni vállalkozó, társas vállalkozás tagja megváltozott munkaképességűnek minősül.

Nem kell szakképzési hozzájárulást fizetni a doktori vagy ennél magasabb tudományos fokozattal, vagy tudományos címmel rendelkező kutató, fejlesztő munkakörben foglalkoztatott munkavállalóra tekintettel, ha a munkáltató a munkaviszonnyal összefüggésben 19,5 százalékos adókedvezményt érvényesít.

Átmeneti szabály alapján az érvényesítésre nyitva álló határidőig változatlan szabályokkal tovább érvényesíthető a pályakezdő munkavállalók utáni adókedvezmény, a tartósan álláskereső után érvényesíthető adókedvezmény, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás, vagy gyermeknevelési támogatás folyósítása alatt, vagy azt követően foglalkoztatottak után érvényesíthető adókedvezmény, valamint a szabad vállalkozási zónában működő vállalkozások újonnan foglalkoztatottjai utáni adókedvezmény

8.3. A szakképzési hozzájárulás teljesítésének módja

A szakképzési hozzájárulás teljesítésére a törvény többféle lehetőséget biztosít, melyek közül a kötelezett választhat:

- gyakorlati képzések megszervezésével,
- gyakorlati képzés időszakos vagy részbeni megszervezésével, illetve
- a szakképzési hozzájárulás megfizetése.

A gyakorlati képzés szervezésével a szakképzési hozzájárulásra kötelezett az alábbiak szerint teljesíthet:

- a szakképző iskola és a kötelezett között létrejött *együttműködési megállapodás alapján*, az iskolai rendszerű szakképzésben, a nappali rendszerű oktatásban és a nappali oktatás munkarendje szerint szervezett felnőttoktatásban szervezett *gyakorlati képzés*, vagy
- szakképző iskola tanulója és a kötelezett között létrejött *tanulószerződés* alapján gyakorlati képzés szervezésével.

Meg kell jegyeznünk, hogy a gyakorlati képzés részét képezi a szorgalmi idő befejezését követően teljesített szakmai gyakorlat is.

A fent leírtak mellett a hozzájárulásra vonatkozó kötelezettség az alábbi módokon is teljesíthető a Szakhoz tv. értelmében:

- a gyakorlatigényes alapképzési szak keretében *szakmai gyakorlati hely biztosításával*, ha a szakmai gyakorlatra külső képzőhelyen, a hallgatóval kötött hallgatói munkaszerződés alapján kerül sor,
- saját munkavállalók számára felnőttképzési szerződés és tanulmányi szerződés vagy a tanulmányok folytatására történő munkáltatói kötelezés alapján megszervezett *szakmai vagy nyelvi képzés* jogszabályban meghatározott költségeivel (ide nem értve a hatósági jellegű képzést).

Gyakorlati képzéssel – akár részben, akár egészben – történő teljesítés esetén az éves bruttó kötelezettség csökkenthető a személyenkénti 480 000 forint alapnormatíva és a vonatkozó kormányrendeletben meghatározott gyakorlati képzésekre irányadó normatíva szorzatával. Amennyiben saját dolgozók számára tanulószerződés alapján biztosít szakmai vagy nyelvi képzést a hozzájárulásra kötelezett, ezen csökkentésre csak a bruttó kötelezettség 16,5 százalékáig van lehetőség és csak akkor, ha havonta legalább 30 fő részére teljesít gyakorlati képzést, valamint az előírt adatszolgáltatást a tárgyévét követő év január 12-ig teljesít. Az első két teljesítési mód esetén nem zárja ki a törvény annak lehetőségét sem, hogy bizonyos esetekben a hozzájárulásra kötelezett visszaigényelje az adóhatóságtól a csökkentő tételnek a bruttó kötelezettséget meghaladó részét.

8.4. A szakképzési hozzájárulás bevallási és teljesítési kötelezettsége

A szakképzési hozzájárulás fizetésére kötelezett adóalanyt havonta, az 1-11. hónapokra vonatkozóan előleg-bevallási és fizetési kötelezettség terheli a tárgyhónapot követő hónap 12-ig napjáig. A teljes adóévre vonatkozó adókötelezettségről - ideértve az adóalap, a kötelezettség és a csökkentő tételek feltüntetését is - pedig a tárgyévét követő év január 12-ig nyújt be adóbevallást. Mind az előleg, mind az éves bevallás a '08-as számú havi adó- és járulékbevalláson teljesíthető.

Az eva adózó negyedévente köteles megállapítani, és megfizetni a szakképzési hozzájárulás előlegét a negyedévet követő hó 12-ig. Bevallania a már megfizetett előlegeket az éves bevallásban kell.

Abban az esetben, ha az adóalany visszaigényelni szeretné a szakképzési hozzájárulást, akkor a bevallással egyidejűleg kérheti a visszaigénylést az esedékességet követő naptól kezdődően.

9 EGYES ADÓNEMEK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

1. példa

Egyéni Vállalkozók

	KATA	VSZJA	Átalányadó (40%)	EVA Opció 1	EVA Opció 2
	7 500 000	7 500 000	7 500 000	9 525 000	9 525 000
	20%	20%	40%	20%	20%
Bevétel	1 500 000	1 500 000	3 000 000	1 500 000	1 500 000
Vállalkozói kivét/járlék	0	2 677 718	-	2 677 718	0
Összes kiadás	1 500 000	4 177 718	-	4 177 718	1 500 000
SZJA/EVA alap	-	3 322 283	4 500 000	9 525 000	9 525 000
Adó (és járulé)	600 000	299 005	1 507 500	3 524 250	3 524 250
Osztalékadó alap	-	3 023 277	-	-	-
Osztalékadó (15%)	-	453 492	-	-	-
Szociális hozzájárulási adó	-	279 630	877 500	-	-
HIPA	50 000	79 735	108 000	95 250	95 250
Összes adófizetés	650 000	2 349 189	2 493 000	4 856 828	3 619 500
Nettó jövedelem	5 350 000	2 330 453	3 507 000	3 168 173	4 405 500
Effektív adókulcs a bevételre számítva	8,7%	31,3%	33,2%	51,0%	38,0%

Egyéni Vállalkozók

	KATA	VSZJA	Átalányadó (40%)	EVA Opció 1	EVA Opció 2
Bevétel	13 000 000	13 000 000	13 000 000	16 510 000	16 510 000
Költség arány	20%	20%	40%	20%	20%
Költség	2 600 000	2 600 000	5 200 000	2 600 000	2 600 000
Vállalkozói kivét/járlék	0	2 677 718	-	2 677 718	0
Összes kiadás	2 600 000	5 277 718	-	5 277 718	2 600 000
SZJA/EVA alap	-	7 722 283	7 800 000	16 510 000	16 510 000
Adó (és járulé)	1 000 000	695 005	2 613 000	6 108 700	6 108 700
Osztalékadó alap	-	7 027 277	-	-	-
Osztalékadó (15%)	-	1 054 092	-	-	-
Szociális hozzájárulási adó	-	279 630	1 521 000	-	-
HIPA	50 000	260 000	187 200	165 100	165 100
Összes adófizetés	1 050 000	3 526 054	4 321 200	7 511 128	6 273 800
Nettó jövedelem	9 350 000	8 314 336	6 078 800	6 398 873	7 636 200
Effektív adókulcs a bevételre számítva	8,1%	27,1%	33,2%	45,5%	38,0%

Feltételezéseink:

- 20 %-os költséggel számoltunk, mely nem tartalmazza a vállalkozói kivétet.
- 1 fő 2018. évi garantált bérminimum utáni járulékfizetést vettünk alapul (180 500).
- 2%-os helyi iparüzési adóval számolva
- Alanyi áfa mentességet választó egyéni vállalkozót feltételeztünk.
- Főállású egyéni vállalkozó.
- EVA Opció 1: van vállalkozói kivét.
- EVA Opció2: nincs vállalkozói kivét.

2. példa

Bt/Kkt Opció 1

	KATA	TAO	EVA
Nettó árbevétel	7 500 000	7 500 000	9 525 000
Költség arány	40%	40%	40%
Költség	3 000 000	3 000 000	3 000 000
Ebből személyi jellegű kifizetés	-	2 677 718	2 677 718
Adó alap	-	4 500 000	9 525 000
Adó	600 000	405 000	3 524 250
Osztalékadó alap	-	4 095 000	0
Osztalékadó (15%)	-	614 250	0
Szociális hozzájárulási adó	-	279 630	0
HIPA	50 000	150 000	95 250
Összes adófizetés	650 000	2 686 208	4 856 828
Nettó jövedelem	3 850 000	3 254 183	3 108 563
Effektív adókulcs a bevételre számítva	8,7%	35,8%	51,0%

Bt/Kkt Opció 2

	KATA	TAO	EVA
Nettó árbevétel	13 000 000	13 000 000	16 510 000
Költség arány	40%	40%	40%
Költség	5 200 000	5 200 000	5 200 000
Ebből személyi jellegű kifizetés	-	2 677 718	2 677 718
Adó alap	-	7 800 000	16 510 000
Adó	1 000 000	702 000	6 108 700
Osztalékadó alap	-	7 098 000	0
Osztalékadó (15%)	-	1 064 700	0
Szociális hozzájárulási adó	-	279 630	0
HIPA	50 000	260 000	165 100
Összes adófizetés	1 050 000	3 543 658	7 511 128
Nettó jövedelem	6 750 000	5 696 733	5 239 263
Effektív adókulcs	8,1%	27,3%	45,5%

Feltételezéseink:

- 40 %-os költséggel számoltunk.
- A vállalkozónál felmerülő költségeket egyenlőnek feltételezzük.
- A társasági adó esetében nem számoltunk a növelő és csökkentő tételekkel.
- A társaságok esetén csak magánszemény tagokat feltételeztünk.
- Az EVA-nál vállalkozói kivételt számoltunk.
- 1 fő 2018. évi garantált bérminimum utáni járulékfizetést vettünk alapul (180 500).
- A kalkuláció egyszerűsége és a módosuló kiva szabályok összetettsége miatt a kiva adónemet nem szerepeltetjük a táblázatban.

A fenti számítások egyszerűsített modellek, melyek mindössze hozzávetőleges összehasonlítást tesznek lehetővé, így egyes adózási módok bizonyos előnyei (pl. adminisztráció, áfa státuszt) a számítás egyszerűsége miatt nem mutatkoznak. Emiatt javasoljuk, hogy a számításokat minden esetben az adott vállalkozás konkrét, részletes adataival végezze el, hiszen teljes képet így kap az egyes adózási módokról.

Felhasznált jogszabályok:

- A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a szövegben: Szja tv.)
- A társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a szövegben: Tao tv.)
- Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a szövegben: Art.)
- Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a szövegben: Air.)
- A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a szövegben: Szt.)
- Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a szövegben: Eva tv.)
- A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a szövegben: Katv.)
- Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a szövegben: Áfa törvény)
- A szövetkezetekről szóló törvény (a szövegben: Szöv-tv.)
- A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a szövegben: Tbj.)
- A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a szövegben: Szochó tv.)
- A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról a 2011. évi CLV. törvény (a szövegben: Szakhoz tv.)
- A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a szövegben: Ptk.)
- Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény
- Az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXXI. törvény

A kiadvány szövegének zárásáig nem jelent meg a 2019-re hatályos minimálbér összege, ezért a minimálbér összegét 150 000 Ft-nak tekintettük, míg a garantált bérminimum összegét 185 000 Ft-nak.

TARTALOMJEGYZÉK

1.	SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ A KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK VONATKOZÁSÁBAN	1
1.1.	Az egyéni vállalkozó	1
1.2.	A vállalkozói jövedelemadó	1
1.3.	A vállalkozói bevétel	1
1.4.	A költségelszámolás	4
1.5.	A veszteségelhatárolás	7
1.6.	A vállalkozói adóalap meghatározása.....	7
1.7.	A jövedelemadó meghatározása a vállalkozói jövedelem után	8
1.8.	A vállalkozói osztalékalap	9
1.9.	Az átalányadózás	10
1.10.	Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetése	11
1.11.	Az egyéni vállalkozó nyilvántartási kötelezettségei	12
1.12.	Az eljárási szabályok	12
2.	TÁRSASÁGI ADÓ	13
2.1.	A társasági adó alanya	13
2.2.	Csoportos társasági adóalany	13
2.3.	A társasági adó mértéke	14
2.4.	A társasági adó alapja	14
2.5.	Az egyes adóalap módosító tételekkel kapcsolatos részletszabályok	17
2.6.	A jövedelem-(nyereség-)minimummal kapcsolatos szabályok	22
2.7.	A fizetendő társasági adó meghatározása	23
2.8.	Adókedvezmények	23
2.9.	A társasági adó bevallása és megfizetése.....	26
2.10.	Növekedési adóhitel.....	26
3.	EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓ.....	27
3.1.	Az egyszerűsített vállalkozói adó alanya	27
3.2.	Bejelentési szabályok	28
3.3.	Az áfa alanyiság megszűnésével összefüggő adókötelezettségek	29
3.4.	Az eva alap és az adómérték	29
3.5.	Az evás vállalkozó szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettsége.....	31
3.6.	Nyilvántartási kötelezettségek.....	31
3.7.	Bizonylatolási kötelezettség.....	31

3.8.	Az eva alanyiság megszűnése	31
4.	KISADÓZÓ VÁLLALKOZÁSOK TÉTELES ADÓJA	32
4.1.	Kata alanyok	32
4.2.	A kata választásának feltételei	33
4.3.	A kisadózó	33
4.4.	A kata alanyiság megszűnése	33
4.5.	A kata mértéke és megfizetése.....	34
4.6.	A kata alany közteher fizetési kötelezettsége	35
4.7.	A kisadózók jövedelme és az őket megillető ellátások	35
4.8.	Számla-kibocsátási, nyilvántartási és adatszolgáltatási (bevallási) kötelezettség	35
4.9.	Az egyéni vállalkozóra vonatkozó áttérési szabályok	36
4.10.	A társasági adóról való áttérés esetén alkalmazandó szabályok.....	36
5.	KISVÁLLALATI ADÓ	36
5.1.	A kiva alanyok, a kiva alanyiság választásának időpontja.....	36
5.2.	A kiva alanyiság feltételei	37
5.3.	A kiva alanyiság megszűnése.....	37
5.4.	A kiva alapja.....	38
5.5.	A kiva mértéke, egyes adókötelezettségek alóli mentesülés	39
5.6.	Bevallási határidő	39
5.7.	Az adóelőleg-fizetési kötelezettség	39
5.8.	Áttérés a kivára	40
6.	ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓ	40
6.1.	Az áfa hatálya, az adóalanyiság	40
6.2.	Egyes adókötelezettségek teljesítése	41
6.3.	Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás	44
6.4.	Az utalványok átruházására vonatkozó szabályok	47
6.5.	Közösségen belüli termékbeszerzés.....	47
6.6.	Termékimport.....	48
6.7.	Teljesítési hely szabályok.....	49
6.8.	Teljesítési időpont	52
6.9.	Az adó alapja	54
6.10.	Az adó mértéke	57
6.11.	Adó alóli mentesség	57
6.12.	Az adólevonási jog	60

6.13	Belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési joga	63
6.14	Számlázás	63
6.15	Különös adózási szabályok	68
7	TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS	71
7.1.	Egyéni vállalkozókra vonatkozó általános társadalombiztosítási szabályok.....	72
7.2.	Társas vállalkozásokra vonatkozó társadalombiztosítási szabályok	78
7.3.	Egyszerűsített vállalkozói adózást választókra vonatkozó társadalombiztosítási szabályok	85
7.4.	A szociális hozzájárulási adóból érvényesíthető kedvezményrendszer.....	87
8	SZAKKÉPZÉSI HOZZÁJÁRULÁS KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK VONATKOZÁSÁBAN	88
8.1.	A szakképzési hozzájárulásra kötelezettek	89
8.2.	A szakképzési hozzájárulás alapja, mértéke és az érvényesíthető kedvezmények	89
8.3.	A szakképzési hozzájárulás teljesítésének módja	90
8.4.	A szakképzési hozzájárulás bevallási és teljesítési kötelezettsége	90
9	EGYES ADÓNEMEK ÖSSZEHASONLÍTÁSA	91

Az általános adózási tájékoztató kis- és középvállalkozások részére a 2019-es évre című kiadványt a PricewaterhouseCoopers Magyarország Kft. készítette a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara közreműködésével. Ez a kiadvány kizárólag általános tájékoztatásul szolgál és nem minősül szakmai tanácsadásnak. ©2019 PricewaterhouseCoopers Magyarország Kft. Minden jog fenntartva. Ebben a dokumentumban a "PwC" kifejezés a PricewaterhouseCoopers Magyarország Kft.-re utal, egyes esetekben pedig a PwC hálózatra vonatkozik. Minden tagvállalat önálló jogi személy. További információért, kérjük keresse fel a <http://www.pwc.com/structure> weboldalt.